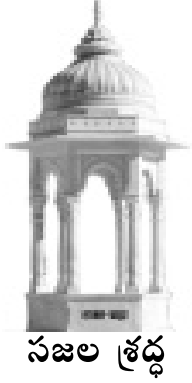
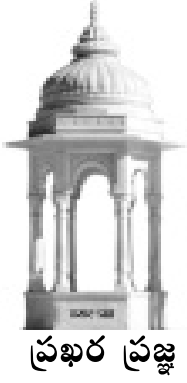

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రిత్యా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్మ

పూర్ణత్వము యొక్క ప్రత్యావర్తనము

గురుపూర్ణిమ పూర్ణత్వము ప్రత్యావర్తనము చెందే ప్రక్రియకు చెందిన ఒక మహోత్సవము! ఈ శుభక్షణములలో సద్గురువు తన పూర్ణత్వమును సుపాత్రుడైన శిష్యునిలోకి ప్రవహింప జేస్తాడు. అయితే తన అస్తిత్వమును పరిపూర్ణముగా సద్గురువు యొక్క శ్రీచరణములకు అర్పించే సాహసమును తీసుకున్న శిష్యునికే ఈ దుర్లభమైన సౌభాగ్యము లభిస్తుంది.

ఘోష సంఘము
డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా
సంఘంక యంవి
డాక్టర్ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ
ముక్కామల రత్నాకర్
డి.వి.ఆర్.మూర్తి
సాధన నరసింహాచార్య
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

‘సమర్పణాభావమే’ పూర్ణత్వమును సద్గురువు నుండి ఉత్తముడైన శిష్యునిలోకి తిరిగి ప్రవహింపజేయగలిగే సాధనగా నిలుస్తుంది. ఈప్రకారముగా చూసినప్పుడు ఈ సాధనా మార్గము కఠినమైనదే! ఇట్టి సాధనాపథమున ప్రయాణించాలనే సాహసము చూపించే శిష్యునికి తన అస్తిత్వము లోలోపల దాగియున్న జడత్వము-వాసనలు (సంస్కారములు) మరియు అహంకారము అనే దుర్లభ గిరిశిఖరములను అధిరోహించడము ఏమంత తేలికకాదని మరియు వీటిని అధిగమించకుండా సమర్పణ చేసుకొనుట అసంభవము అన్న విషయము తేటతెల్లమవుతుంది.

సంపుటి 19 - సంచిక 02
జులై 2014

ప్రారంభ సమయములో శిష్యసాధకుడు తన జడత్వమును లేదా నిష్క్రియతలనే ‘సమర్పణ’ అని పలుమార్లు భావిస్తాడు. అయితే గురుకృప చేత అతనిలో వివేకకిరణములు తళుక్కుమని మెరిసినప్పుడు జడత్వము-నిష్క్రియతలలో సమర్పణాభావము లేదని, పైపెచ్చు సద్గురువు కొరకు నిరంతరము కర్మలను ఆచరిస్తూ ఉండటములోనే సమర్పణ దాగి ఉన్నదనే జ్ఞానము ఆవిష్కరించబడుతుంది.

పత్రిక అందనివారు మరియు
పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు
ఇవ్వదలచినవారు ఈ క్రింది
ఫోన్ సంఖ్యలో సంప్రదించగలరు
040-23700722
99491 11175
94407 69798

నిరంతరము సమర్పణామార్గములో పయనిస్తుండే శిష్యుడు ‘నిరంతరాయముగా నిష్కామసేవ చేయడము ద్వారా అహంకారము అనే అంతిమ అవరోధము కూడా దాటగలడు’ అన్న విషయమును సద్గురువు యొక్క కృపచేత గ్రహిస్తాడు. పైన చెప్పిన అడ్డంకులను అధిగమించిన తక్షణమే సద్గురువు నుండి ఉత్తముడైన శిష్యునిలోకి పూర్ణత్వము ప్రత్యావర్తనము చెందే ప్రక్రియ సంపూర్ణమౌతుంది.

- అఖండజ్యోతి, జులై 2008
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

ప్రగతికి ఆధారం జ్ఞానం

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయం : పూర్ణత్వము యొక్క ప్రత్యావర్తనము	3
2. విషయసూచిక-సద్గురువాణి : సౌందర్యం	4
3. వేదమంత్రం : సోమరితనాన్ని పారద్రోలాలి-3	5
4. గాయత్రీ విద్య - 46 : గాయత్రీ మంత్రం యొక్క ప్రచండ సామర్థ్యం	6
5. పరమపూజ్య గురుదేవుల సుదీర్ఘయాత్ర - 25 : దీక్షాభూమికి యాత్ర - 2	12
6. యుగనిర్మాణ యోజన : మహాకాలుని గీత-సత్సంకల్పాలు - 18	15
7. కుండలినీ మహావిజ్ఞానం-11 : కుల కుండలినీ దేవి : కందమూల నివాసిని	18
8. గురుపూర్ణిమ ప్రత్యేకం : సద్గురుకృప అవతరించే మహాపర్వదినం	23
9. గంగా మహాత్యం	25
10. ప్రేమ ద్వారానే ఈశ్వర ప్రాప్తి	28
11. భావసంవేదనల గంగోత్రి : వేదవ్యాసుని అంతర్వ్యధ	29
12. మెస్మరిజం-11 : సమ్యోహనము ద్వారా అచేతన అనావరణము సాధ్యమే	32
13. నిద్ర ఆవశ్యకమే కానీ అనివార్యం కాదు	35
14. సత్యం - శివం - సుందరం	37
15. పురుగుల్లో జీవ విద్యుత్తు	39
16. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి: జ్ఞానయోగము యొక్క తత్త్వదర్శనము - 1	40
17. నా వారితో నా మాట : ఆధ్యాత్మిక, లౌకిక సమర్థతకు ఆధారం గాయత్రీ సాధన	44
18. స్ఫూర్తిదాయక గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు - 3	47
19. వార్తలు : రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు	50

సద్గురు వాణి

సౌందర్యం

హృదయ సౌందర్యము కలిగినవాడే సౌందర్యవంతుడు. అట్లుకాక రూపము ద్వారా, శరీర రంగు మరియు అవయవ నిర్మాణం ద్వారా బాహ్య సౌందర్యాన్ని కలిగి చాలా ఆకర్షణీయంగా ఉన్నా, వాని హృదయం, ఈర్ష్యా అసూయలవంటి దుర్గుణాలతో నిండియున్నచో, అతడు వాస్తవంగా సౌందర్యహీనుడే

యుగేశక్తి గాయత్రి

చందా రుసుమును ఎట్ పార్ చెక్ ద్వారా పంపించండి.
 బ్యాంకు పేరు: ఎస్.బి.ఐ., ఎర్రగడ్డ శాఖ
 ఖాతాపేరు : శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు
 ఖాతానెం. : 32506416087
 IFSC Code : SBIN-0013272

అట్లే మని ఆర్డరు ద్వారా కాని, బ్యాంకు డ్రాఫ్టు ద్వారా కాని చందా రుసుమును పంపవచ్చు. ఆన్లైన్ ద్వారా పంపునప్పుడు బ్యాంక్ కమీషన్ క్రింద రూ. 50/- చందాకు అదనంగా పంప ప్రార్థన. అట్లు పంపించని వారి చందాకాలము దామాషా పద్ధతిలో తగ్గించబడును. ఆన్లైన్లో పంపినప్పుడు బ్యాంకు చలాన జిరాక్కు కాపీని మీ చిరునామాను (పిన్కోడ్తో సహా) తెలుపుతూ మాకు తప్పక పంపించండి.

“శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు”

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము, హెచ్.పి. రోడ్, మూసాపేట
 అశ్వినీ హౌస్ దగ్గర, హైదరాబాదు - 500 018.
 ఫోన్: 040-23700722, సెల్: 9949111175

విడి ప్రతి రూ॥ 12/- 3 సం॥ చందా రూ॥ 350/-
 సం॥ చందా రూ॥ 120/- 10 సం॥ చందా రూ॥ 1116/-

జ్ఞానం లేకపోతే మనిషిలోని శక్తులన్నీ నిరుపయోగంగా పడి ఉంటాయి

సోమరితనాన్ని పారద్రోలాలి-3

అక్రన్ కర్మా కర్మకృతః సహవాచామయోభువా ।

దేవేభ్యః కర్మకృత్వాస్తం ప్రేత సచాభువః ॥

(యజుర్వేద 3/47)

భావార్థం : సోమరితనం వదలి పురుషార్థివి కావాలి, మూర్ఖత్వం వదలి వేదజ్ఞానాన్ని పొందాలి, మధురంగా మాట్లాడాలి. పరస్పరం కలసి మెలసి, ఒకరికొకరు సహాయం చేసుకోవాలి. దీనితో ఇహలోక, పరలోక సుఖాలు రెండూ ప్రాప్తిస్తాయి.

సందేశం : అంతులేని జ్ఞాన విజ్ఞానాల రాశి వేదాలలో నిండి ఉన్నది. వేదజ్ఞానంవల్ల మేలు జరుగుతుంది. వేదాల ద్వారా ప్రపంచంలోని అతి రహస్యతత్వాలు తెలిసివస్తాయి. ఈ లభించిన జ్ఞానం ఎలా సదుపయోగం చెయ్యాలో కూడా అదే చెప్తుంది. సంస్కారాల ద్వారా అజ్ఞానానికి విముక్తి కలిగించాలి. పడిపోయిన వారిని పైకి లేపే ప్రయత్నం చెయ్యాలి. సత్జ్ఞానం ప్రచారం చెయ్యాలి. ఇదే మానవధర్మం. మానవులు తమ తమ స్వార్థం, కోరికలు తీర్చుకోవడం అనే మూర్ఖత్వంలో మునిగి ఉన్నారు. ఇందుకోసం ఉచితానుచితాల విచక్షణ వదలి నీచత్వపు పరాకాష్ఠ పరకు చేరుకుంటున్నారు.

సజ్జనులు పయనిస్తున్న మార్గంలో మనం ఎల్లప్పుడూ పయనిస్తూ ఉండాలి. “ఓం దేవానామపి పన్థామగన్మ” మనం పరస్పరం సజ్జనత్వంతో వ్యవహరించాలి. సజ్జనుల వ్యవహారం ఉదారత, సహాయత, ప్రేమలతో నిండి ఉంటుంది. ఇదే దేవోపమ వ్యవహారం. మనం కూడా పరస్పరం ఇలానే వ్యవహరించాలి. వేదజ్ఞానంతో అందరి ఉన్నతికి రాచబాట వేయాలి. మన స్వార్థంకంటే, ఇతరుల మేలు ముందు గుర్తుంచుకోవాలి. పరస్పరం మధురంగా మాట్లాడుకోవాలి. మధురమైన మాటలతో కలహం దరిచేరదు. ప్రేమ పెరుగుతుంది. మాట తేనెవలె తియ్యగా ఉండాలి, నెయ్యివలె లాభదాయకంగా ఉండాలి. తియ్యగా మాట్లాడేవారికి ప్రతి విషయంలో విజయం లభిస్తుంది. ఇతరులకు తప్పుడు సలహాలు ఇవ్వవద్దు. ఏ పని చేసినా అందరికీ హితం కలగాలి.

జీవితం అశాశ్వతమైనది అంటే దాని అర్థం సమయాన్ని

వృధా చేసుకోమని కాదు. సోమరితనంతోను, అక్కరలేని కబుర్లతోను కాలం గడిపివేయమని కాదు. సమయాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవాలన్న ప్రేరణను పొందాలి. సమయాన్ని అమూల్యంగా భావించి వృధా చేయకుండా ఉండాలి. అలా ప్రవర్తించినప్పుడే మనకు సమయం మిగుల్తుంది. పరమాత్మ సమయాన్ని ఇవ్వడంలో ఏ మాత్రం పక్షపాతం చూపించలేదు. ధనవంతునికి, పేదవానికి, జ్ఞానికి, మూర్ఖునికి, స్త్రీకి, పురుషునికి, పిల్లలకు, పెద్దలకు అందరికీ సమయ సంపదను సమానంగానే ఇచ్చాడు. కాలవ్యవధిని మనం తగ్గించలేము, పెంచలేము. తెలివిగా దాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుంటే విజయం మనదే.

నిష్క్రియత జడత్వం యొక్క లక్షణం, మృత్యువు యొక్క లక్షణం. సోమరులు, మూర్ఖులు, అజ్ఞానులు, దరిద్రులు జీవన్ముతులు అవుతారు. జ్ఞానులైనవారు శాంతంగా సంతోషంతో ఉండి జీవితంలోని ప్రతిక్షణాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుంటారు.

సోమరి ఎప్పుడూ ఆనందంగా ఉండలేడు. జ్ఞానులు, పురుషార్థులు శ్రేయస్సును పొందుతారు. అందువలన వారికే ఆత్మానందం లభిస్తుంది. వారు జీవితంలో అన్ని రకాల సుఖాలు, సంతోషం పొందగలుగుతారు. అందుకే మనం మన ప్రవర్తనను సరిదిద్దుకోవాలి.

★★★

పండుగలు

జులై 2014

12-07-2014 గురుపౌర్ణిమ

ఆగస్టు 2014

10-08-2014 శ్రావణ పూర్ణిమ, రాఖీ పండుగ

15-08-2014 స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం

17-08-2014 కృష్ణాష్టమి

29-08-2014 వినాయక చవితి

జ్ఞాన సంపాదన కొరకు ప్రయత్నించకపోవడం దౌర్భాగ్యమే

గాయత్రీ మంత్రం యొక్క ప్రచండ సామర్థ్యం

యోగవాశిష్టములో మంత్రశక్తిని గురించి ఈ క్రింది విధముగా లిఖించబడింది.

యథావిరేక కుర్వన్తి హరీతమ్య స్వభావతః ।

భావనావశతః కార్యతథా పరలవాదయః ॥

(6/1/81/39)

అనగా 'ఓరామా! వాము తినడముచేత జీర్ణవ్యవస్థలో చురుకుతనము కలిగి, ఆకలి పెరిగేవిధముగా, దృఢమైన భావనతో జపించబడిన మంత్రాక్షరములు, శరీరమును అత్యంత వేగముగా ప్రభావితము చేస్తాయి' అని వచించారు.

రామాయణ కర్త, 'మంత్రము చాలా చిన్నదిగా ఉన్నప్పటికీ శక్తివంతమైన ఫలాత్మాన్నిస్తుంది' అని చెప్పారు. ఈ వ్యాఖ్యానముల వెనుక విజ్ఞానసమృతమైన ప్రక్రియ నిరంతరము పనిచేస్తూ ఉంటుంది. ఇది కేవలము కల్పనయో, విశ్వాసమో కాదు. 1967 కాదంబిని పత్రికలోని 18వ పుటలో శ్రీగోవింద శాస్త్రి గారు ఒక మంత్రమును గురించిన వివరణ ఇచ్చారు. 'ఒక ఇత్తడిపశ్యములో నీరుసోసి, అందులో చేతులనుంచి మంత్రమును ఉచ్చరిస్తారు. నెమ్మదినెమ్మదిగా పశ్యములోని నీరు పచ్చగా మారుతుంటుంది. నీరంతా రంగుమారి పోయేసరికి రోగికి వ్యాధి నెమ్మదిస్తుంది' అని ఆ వివరణలో తెలియజేశారు. నేటికీ భారతదేశములోని అనేక గ్రామములలో తేలు కుట్టినా, పాము కరిచినా మంత్రముతోనే వైద్యము చేస్తుంటారు. ఆ మంత్ర వైద్యము ఆధునిక వైద్యముకన్నా మిక్కిలి ఫలవంతమైనదనే నిరూపించబడింది.

మంత్రములలో ఉన్న ఈ శక్తి నిజానికి శబ్దము యొక్క పరాశక్తికి చెందిన అద్భుతమే, ఇందులో అతిశయోక్తి ఎంతమాత్రం లేదు. మంత్రము యొక్క ప్రత్యక్షరూపం 'ధ్వని' ఈ ధ్వని క్రమబద్ధము, లయబద్ధము, తాళబద్ధము, వృత్తాకారము అనే నాలుగు రీతులలో, నిరంతరము ఒక్క శబ్దము యొక్క విన్యాసము జరిగినట్లయితే, దానికి ఒక

గతిచక్రము తయారవుతుంది. ఒక త్రాడుకు చిన్నరాయిని కట్టి, దానిని వేగముగా నలువైపులా తిప్పినట్లయితే, రెండు రకముల పరిణామములు ఉత్పన్నమవుతాయి. రాయి ముక్క, త్రాడుల స్థానములు మారిపోయి, వేగముగా తిరుగుతున్న ఒక చక్రములా కనపడటము ఒక దృశ్య చమత్కారము. వృత్తాకారముగా తిరుగుతున్నవాటినుండి ఒక అసాధారణమైన శక్తి వెలువడటము రెండవ అద్భుతము. వేగముగా తిరుగుతున్న ఆ చిన్నరాయిముక్కతో ఎవరిపైననైనా దాడిచేస్తే ఆ వ్యక్తి ప్రాణములు పోవడము ఖాయము. అలాగే విసిరివేస్తే అది బాణముకన్నా వేగముగా దూసుకుపోతూ ఎంతో దూరమునకు వెళ్ళిపడుతుంది. మంత్రజపముతో కూడా ఇలాంటి ఫలితములే ఉంటాయి.

'శబ్దము' లేదా 'ధ్వని' శక్తిని మరియొకవిధముగా కూడా అర్థము చేసుకొనవచ్చు. ఒక పిల్లవాడుంటాడు. వాడు అంతకు ముందెన్నడూ సింహమును చూడకపోయినా, దాని స్వభావము గురించి తెలిసుండకపోయినప్పటికీ దాని గర్జన, అడుగుల సవ్వడి వినగానే భయకంపితుడౌతాడు. అదేవిధముగా కోయిల 'కుహుకుహు'నాదముతో ప్రజలు ఆనందపరవశులు అవుతారు. ఇది శబ్దము కలుగజేసే స్థూలప్రభావము మాత్రమే. కానీ పెరుగును అదేపనిగా చిలికినప్పుడు వెన్న ఏవిధముగా బయటకు వస్తుందో, అదేవిధముగా కర్ణాతీతమైన ధ్వనిని తీవ్రమైన భావోద్వేగంతో పదేపదే ప్రతిధ్వనింప జేయడము వలన అది శరీరము లోపల ఉండే చక్రములు, గ్రంథులు, ఉపత్యకలు మొదలైనవాటిలో ఒకవిధమైన సంవాహన శక్తిని ఉత్పన్నము చేస్తుంది. ఆ శక్తి రోగిని ఆరోగ్యవంతుని గావిస్తుంది. ఒక్కొక్కరిని మీ మనస్సుకు అనుకూలముగా మారుస్తుంది. మారణ, మోహన, ఉచ్చాటన మొదలైన ప్రయోగములు ఆ శక్తి ద్వారానే చేయబడతాయి. కృత్యా మరియు ధాత్ కూడా ఈవిధమైన శక్తిలోని తాంత్రిక భాగములే. అయితే గాయత్రీమంత్రము వంటి పరమ మంగళకరమైన మంత్రమునకు సంబంధించి పైన చెప్పబడిన

అజ్ఞానం వల్లనే పెడదోషపడతారు

విషయములు వర్తించవు. రెండవ రకమైన వామమార్గమును అవలంబించేవారు, వాటిని స్వేచ్ఛగా వినియోగించుకుంటారు. వాటివల్ల వారు అనేక విధములైన అరిష్టములను అనుభవించవలసివచ్చినప్పటికీ కూడా, వెనుకాడకుండా తాంత్రిక మార్గములను అవలంబిస్తుంటారు.

గాయత్రీమంత్రములోని శబ్దనిర్మాణముల యొక్క విలక్షణత వల్లనే ఆ మంత్రము అన్నింటికన్నా అగ్రభాగమున నిలిచింది. దీనిని అనుసంధానము చేసుకునే, రాజర్షి విశ్వామిత్రుడు బ్రహ్మర్షిపదవిని పొందగలిగాడు. సాధారణముగా రాజర్షి యొక్క సామర్థ్యమును-రాజులు, మహారాజులతోను; బ్రహ్మర్షి యొక్క శక్తిసామర్థ్యములను బ్రహ్మతోను పోల్చవచ్చు. అంటే, గాయత్రీ మంత్రము సృష్టియొక్క యజమాని, పర్యవేక్షకుడు, నియంత్రకుడు మొదలైనవారి శక్తులతో ఓతప్రోతమై ఉన్నదని మనము అర్థము చేసుకొనవచ్చు.

మంత్రములో ఇంతటి శక్తి ఉన్నదా? అని మనము ఆశ్చర్య పడవలసిన అవసరం లేదు. అది సత్యదూరము కాదు. భారతీయ మంత్రవిద్యలో, శబ్దములో ఉపయోగపడే సంవాహన శక్తి యొక్క ఒక స్వల్పమైన స్వరూపమును పరాధ్వని (అల్ట్రా సౌండ్) గా భౌతికశాస్త్రజ్ఞులు కూడా తెలుసుకున్నారు. దానిని విభిన్నరకములైన వైద్యసేవలలో ఉపయోగించుకుంటున్నారు. దీనిని వైద్యజగత్తులో విప్లవముగా కూడా గుర్తించవచ్చు.

‘ఒక మహిళ తన చేతివ్రేళ్ళయొక్క కదలికను కోల్పోయే విధముగా హింసించబడినది. కానీ పరాధ్వని చికిత్సతో ఆమె వ్రేళ్ళు చక్కబడ్డాయి. ఆమె అన్ని పనులను చక్కగా నిర్వహించ గలిగే శక్తిని పొందగలిగింది’ అని ఎఫ్.ఎఫ్. ఆఫ్ ఫిజికల్ అండ్ రిహాబిలిటేషన్ పత్రిక ఒక సంఘటనను వివరణాత్మకముగా ప్రచురించింది.

మన చెవులు గ్రహించగలిగే, మనము వినగలిగే ధ్వని యొక్క పరిధి చాలా స్వల్పము. ఈ ధ్వనితరంగముల కంపనము సెకండుకు 20 నుండి 20,000 వరకు ఉంటుంది. వీటి మానవ శరీరములోని ‘చెవి’ సునాయాసముగా వినగలుగుతుంది. అయితే ధ్యానము వలన కలిగే కంపనములు ఇంతకన్నా తక్కువగా ఉండి, అధికశక్తివంతమైనవిగా ఉంటాయి. వాటిని మనము వినలేము. వాటినే ‘అనాహతధ్వనులు’ అని

చెప్పారు మన ఋషులు. ఈ కర్ణాతీతధ్వనుల సామర్థ్యము ఎక్కువే. సూపర్ సోనిక్ రేడియోమీటర్ యొక్క సహాయముతో అంతరిక్షమంతటా ఆవరించియున్న లెక్కలేనన్ని ధ్వని ప్రవాహములను మనము వినగలము. మంత్రసాధనలో ఈ శ్రవణాతీతధ్వనుల ఉత్పాదన జరుగుతుంది. అవి తమ క్షేత్రము లో అసాధారణమైన ప్రభావమును చూపించగలుగుతాయి.

శ్రవణాతీత ధ్వనులను విజ్ఞానము అత్యంత ప్రభావోత్పాదకమైన శక్తిగా భావించి, వాటిని అనేకరకములైన ముఖ్యమైన పనులను చెయ్యటానికి ఉపయోగించుకొనగలిగే వ్యవస్థను ఏర్పాటుచేసింది. ధాతువుల గుణదోషములను పరీక్షించడం, కార్బన్ బ్లాక్లను తయారుచెయ్యడము, వస్త్రములను ఉతకటం, రసాయనిక మిశ్రమములు, చెమ్మ వున్న వస్తువులను ఆరబెట్టడము మొదలైన పనులలో ఈ ధ్వని తరంగముల సామర్థ్యమును ఉపయోగించుకుంటున్నారు. తద్వారా మంచి ఫలితములను పొందుతున్నారు.

ఆకాశము నుండి ధ్వనులను పట్టుకొని, వాటిని శక్తిరూపములోకి మార్చుకునే ఏర్పాట్లు చాలా వేగముగా జరుగుతున్నాయి. వాటిని ఉష్ణము, కాంతి, అయస్కాంత, విద్యుత్తు రూపాలలోనికి మార్చుకొనడము సాధ్యమే. దీనిని ఆధారముగా చేసుకొని అతి చవకైన రీతిలో ఇంధనమును తయారుచెయ్యటము సాధ్యమవుతుంది. చెవిలోని ‘గూబ’ దెబ్బతిన్న వ్యక్తులకు, దృష్టిమార్గము ద్వారా ధ్వనితరంగములను మెదడుదాకా తీసుకువెళ్ళి శ్రవణశక్తిని పొందగలిగే లాభమునకు సంబంధించిన ప్రయోగములు సఫలమయ్యే రోజు సమీపము లోనే ఉన్నది. ఇదే విధంగా మూగ, చెవిటి, గుడ్డి తమ తమ అవసరాలను తీర్చుకోగలుగుతారు. రాడార్ వంటి యంత్రములతో ఇప్పుడు ధ్వని ప్రవాహములను పట్టుకునే బహుమూల్యమైన విషయములను తెలుసుకుంటున్నారు.

మంత్రములలో కూడా ధ్వనిశక్తియే పనిచేస్తుందని, దానిని ఉపయోగించుకునే విధానమును మన ఋషులు తమదైన శైలిలో పరిశోధించారు. మంత్రశక్తికి ఇంత గొప్పతనము ఉన్నప్పటికీ, అందరు దీని శక్తిని ఉపయోగించుకొనలేరు. ఫలితముగా మంత్రశక్తి యొక్క సామర్థ్యము మీద అపోహలు కలుగుతుంటాయి. మంత్రములో ఇమిడియున్న భావనలను

మానవ జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకునేందుకు సత్జ్ఞానం పట్ల జిజ్ఞాస ఉండాలి

మరింత తీక్షణము కావించటానికి సంస్కారపూరితమైన, సమర్థవంతమైన వ్యక్తిత్వముతో కూడిన స్వచ్ఛమైన అంతరంగం అవసరము. అది లేకపోవటము వలన మంత్రము సామాన్యమైన ప్రభావమును మాత్రమే చూపించగలుగుతుంది. విశేషమైన ఫలితములు లభించవు. వ్యక్తిత్వమును ఉన్నత స్థాయికి తీసుకువెళ్ళటానికి, 'వాక్కు యందు సత్యసంధత, సరళత, మధురత్వము కలిగి ఉండటముతో ప్రారంభించి జీవితములోని ప్రతి ఒక్క క్రియాకలాపములోనికి వానిని అమలుపరచు కోవాలి.' మలినముగా ఉన్న అద్దము మీద పడిన కాంతి కిరణములు తమ ప్రభావమును చూపించ లేని విధముగా, మలినమైన అంతరంగముతో కూడిన వ్యక్తి ఉచ్చరించే మంత్రము మున్ముందుగా ఆ మలినమును శుభ్రము చెయ్యటానికే ఉపయోగపడుతుంది. అలాకాకుండా మనిషి తన జీవిత విధానములోని దోషదుర్గుణములను వెదికి పట్టుకొని, వాటి స్థానములో సద్గుణములను స్థాపించుకొన గలిగితే ఆ సంస్కరణ యొక్క ప్రాముఖ్యత వెంటనే మనకు అవగతమవుతుంది. ఆ స్థితిలో మంత్రజపము అధిక ప్రభావ వంతముగా ఉంటుంది. దుష్ప్రభావమును ప్రతిబింబించే ఆహారవిహారములు, జీవనశైలి, మాటతీరు, ప్రవర్తన మొదలైన వాటితో అంతరంగమును మలినపూరితము గావించు కున్నప్పుడు ఎంత మంచి మంత్రమును, ఎంత ఎక్కువ సంఖ్యలో జపించినా, అది ఎటువంటి ప్రభావపూరితమైన ఫలితమును ఇవ్వదు.

గాయత్రీ మహామంత్రమును జపించడము ద్వారా ఉత్పన్నమయ్యే 'పరాధ్వని' మొత్తము వాతావరణములోని పరమాణువులను అన్నింటిని కదిలించివెయ్యగలిగే శక్తిని కలిగి ఉంటుంది. ఈ మహామంత్రములోని ఒక్కొక్క అక్షరములో నిహితమైయున్న సంకేతములకు అనుగుణముగా జీవించగలిగే వ్యక్తి ఆ మంత్రము యొక్క అపారశక్తి వలన లాభాన్నితుడు కాగలడు. ఆ ఆదర్శములను అనుసరించలేనప్పుడు చెప్పుకో తగిన సఫలత లభించదు.

ఈ ప్రపంచము ఇంత అందముగా, రసవంతముగా ఉన్నది అంటే అందులో 'శబ్దము' యొక్క పాత్ర అసాధారణ మైనది. ఈ విషయము తెలిసినందువల్లనే జనము శబ్దశక్తిని విస్తృతము చెయ్యటములోను, తమ ఇచ్చానుసారము ఉపయోగించుకొనటములోను నిమగ్నులవుతున్నారు. వేల

సంఖ్యలో దేశవిదేశీ రేడియో కేంద్రములు నిరంతరము ప్రసార కార్యమును నిర్వహిస్తున్నాయి. సాహిత్యముద్రణ, వాటి అమ్మకాలు అనే పని ఒక పరిశ్రమరూపములో నిర్వహించ బడుతూ లక్షలాదిమంది కార్యకర్తల సహాయోగముతో మానవ జాతికి శబ్దశక్తిని విస్తృతమొనర్చటమనే పనికి దోహదము చేస్తున్నది. ఇక టెలిఫోన్, చలనచిత్రములు, సిడిలు వంటివి కూడా దీనికొరకే పనిచేస్తున్నాయి.

శబ్దమనే మాధ్యమము ద్వారా పొందగలిగే 'జ్ఞాన సంవర్ధనము' అనే లాభమును గురించి మానవజాతికి బాగా తెలుసు. తద్వారా పొందగలిగే లాభమును ఇప్పటికే చాలా వరకు పొంది ఉన్నదికూడా. అయితే దానిని దురుపయోగము చెయ్యటము వలన ఏర్పడే దుష్ఫలితములను కూడా మానవజాతి అనుభవించక తప్పదు. **మానవజాతి అధః పతనము చెందటానికి, ద్వేషదుర్భావములు వృద్ధిచెందటానికి 'శబ్దము' యొక్క దురుపయోగమే మూలకారణము.**

ఇది శబ్దశక్తిని గురించిన స్థూలమైన జ్ఞానము. సూక్ష్మంగా తెలుసుకోవాలంటే 'శబ్దము అనేది స్వయముగా అత్యంత ఉన్నతస్థాయి శక్తులతో కూడిన ఒకశక్తిగా అర్థము చేసుకోవాలి. విద్యుత్తు, నీటిఆవిరి, అణువు, తుపాకీలోని మందుగుండు మొదలైనవాటినుండి విభిన్నస్థాయిలలో రకరకముల శక్తులు ఉత్పన్నమయినట్లే, 'శబ్దము' కూడా ఒకవిధమైన మహత్వపూర్ణ శక్తిప్రవాహము.' దీనిని జ్ఞానము కోసమేకాక, వైజ్ఞానిక ప్రయోజనముల కోసముకూడా ఉపయోగించుకొనవచ్చును.

శబ్దశక్తియొక్క సూక్ష్మప్రభావము దానికన్నా అధికముగా ప్రాముఖ్యత కలిగి ఉంటుంది. కొన్ని విశేష శబ్దములు శారీరక వ్యవస్థమీద అద్భుతమైన ప్రభావమును చూపిస్తాయి. ఈ విషయమై చాలాకాలం నుండి పరిశోధనలు జరుగుతున్నాయి. ఆ ప్రయత్నముల సారాంశము ఎంతో ఆశ్చర్యజనకముగా ఉన్నది. హాలెండ్, డెన్మార్క్ దేశములలోని పశుపాలకులు తమ పశువుల నుండి పాలుపిండే సమయములో ఒక ప్రత్యేకమైన సంగీతమును వినిపిస్తారు. ఈ సంగీత ప్రభావము పశువుల నాడీవ్యవస్థమీద అనుకూలముగా పని చెయ్యటము వలన వాని క్షీరగ్రంథులనుండి పాలు ఎక్కువ పరిమాణములలో ప్రవిస్తాయి.

మనిషిలో వికసించిన వివేకమే సత్జ్ఞానానికి తల్లి

విషాక్తమైన ఊపిరితిత్తులు, భూతోన్మాదము మొదలైన కఠినమైన రోగములకు నేటికీ పల్లెలలో ధ్వని సంబంధిత చికిత్సను ఉపయోగించి నయము చేస్తుంటారు. కుండను బోర్లించి, దానిమీద ఒక ఇత్తడిపళ్ళెమునుంచి, అరచేతితోనో లేక ఒక చిన్న కట్టముక్కతోనో దానిమీద కొడుతూ ఉంటే ఒకవిధమైన విచిత్రమైన ధ్వనితరంగములు వెలువడతాయి. ఆ ధ్వనితరంగములు రోగిమీద ఆశ్చర్యజనకమైన ఫలితములను అందిస్తాయి. భయంకరమైన పాముకాటు తాలూకు విషము కూడా క్రమముగా దిగిపోతుంది, ఉన్మాదరోగములో భూత ఉన్మాదము అనేది ఒక శాఖ. భూతోన్మాదమునకు సంబంధించిన రోగులకు కూడా పైన చెప్పబడిన వైద్యముతోనే చికిత్సను అందించడము జరుగుతున్నది. అలాగే అమెరికాలో నిద్ర లేమితో బాధపడే వ్యక్తులకు తేలికపాటి సంగీతమును వినిపించి వారిని నిద్రలోకి పంపించే ప్రయత్నము విజయవంతముగా అమలు చేయబడుతున్నది. గర్భస్థశిశువు యొక్క మానసిక మరియు నాడీ వికాసము కొరకు శాస్త్రజ్ఞులు ఒక ప్రత్యేకవిధమైన సంగీతవాద్య ధ్వనులను వినిపించే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. తద్వారా ఆశ్చర్యము కలిగించే మంచి ఫలితములు లభిస్తున్నాయి.

పూర్వకాలములో దీపకరాగము, మేఘమల్హారరాగము మనదేశములో బాగా వాడుకలో ఉండేవి. దీపకరాగ ధ్వనులతో ఆరిపోయే దీపమును వెలిగించేవారు. మేఘమల్హార రాగముతో నిర్మలముగా ఉన్న ఆకాశము మేఘావృతమయ్యేది. మంత్ర శాస్త్రము ఈ విద్య యొక్క వికసితరూపమే! భారతీయ శాస్త్రవేత్తలు, ఋషులు శబ్దవిద్యను ఈ దృష్టితో అధ్యయనము చేసి పరిశోధించారు. అరణ్యాలలో వారి ఆశ్రమాలు ఒక విధమైన ప్రయోగశాలలుగా ఉండేవి. ఏ మంత్రములోని, ఏయే శబ్ద గుచ్ఛములు, ఏవిధమైన ఉచ్చారణ ద్వారా, ఏ వ్యక్తి పైన, ఎటువంటి భావముద్రలో, ఏవిధముగా ప్రయోగించబడితే, ఎలాంటి ఫలితములను అందిస్తాయి, వాటి పరిణామములు ఎలా ఉంటాయి అనే అంశములపైన ఆ పరిశోధనలు తీవ్రముగా సాగుతుండేవి.

శబ్దము నోటిద్వారా ఉచ్చరించబడుతుంది. నోటిలో నాలుక ప్రధానమైనది. కాబట్టి సాధారణముగా మనము నోటినుండి వెలువడే శబ్దములన్నీ నాలుకయే ఉచ్చరిస్తుండనుకుంటాము. కానీ అది పొరపాటు. కంఠము, పెదవులు, నాలుక, అంగిలి,

దంతములు మొదలైన నోటిలోని విభిన్న అంగముల విశాలమైన కదలికల ద్వారా విశిష్టమైన శబ్దములు ఉచ్చరించబడు తున్నాయి. ఈవిధముగా వివిధ అంగముల కదలికతో కూడిన మిశ్రమప్రక్రియద్వారా ఏర్పడే ధ్వని బాహ్యజగత్తులోకి వెలువడిన పిదప శబ్దరూపమును ధరిస్తుంది. చెవి దానిని వింటుంది. మెదడు దానిని గ్రహించి ధారణ చేస్తుంది. ఈ శబ్దము వాతావరణములోని ఈధర్మతో కలిసి, భూమిపైన ఆ మూల నుండి ఈ మూలవరకు తిరుగుతూ ప్రయాణించి చివరకు విశ్వబ్రహ్మాండములోకి విస్తృతమవుతుంది. కొద్ది కాలము వరకు మాత్రమే వినిపించినప్పటికీ ఆ శబ్దముల ఉనికి ఈ విశ్వములో అనంతకాలము వరకు అలాగే స్థిరముగా ఉంటుంది.

ఈ క్షణమున మన నోటినుండి వెలువడిన శబ్దము కొన్ని సెకెండ్లలోనే ఈ దేశమునుండి మరొక దేశమునకు ప్రయాణిస్తుంది. సమీపములో ఉన్న చంద్రుడు మొదలైన గ్రహములను కొన్ని నిమిషములలోనే చేరుకుంటుంది. సౌరమండలములోని నవగ్రహాల కక్ష్యలను దాటుకుంటూ ప్రయాణించటానికి అదే శబ్దమునకు కొన్ని గంటల సమయము పట్టవచ్చు. శబ్దము ఎంత దూరము ప్రయాణించినా దాని ఉనికి సూక్ష్మంగా ప్రతి ప్రదేశములోను ఉంటుంది. దీనిని ప్రత్యేకమైన విధానములో పట్టుకొనగలము. ఇప్పుడు ఈ విషయము గురించే ప్రయత్నములు జరుగుతున్నాయి. మహాభారతకాలము నాటి దృశ్యములను వీక్షించటానికి, శ్రీకృష్ణ భగవానుడు ఉపదేశించిన గీతను మన చెవులతో వినటానికి ప్రయోగాలు జరుగుతున్నాయి. భవిష్యత్తులో ఇది సాధ్యము కాగలిగే అవకాశములు కనపడుతున్నాయి. గాయత్రీ మహామంత్రము యొక్క సంరచన గురించి మనము చర్చించు కుంటున్న సందర్భములో 'శబ్దమనేది ఏదో ఒక సాధారణమైన విషయము కాదు, భౌతికజగత్తులో దీని కదలికలు ఎంతో అద్భుతమైనవి, అపూర్వమైనవి' అని మనము తెలుసుకుంటే చాలు!

శబ్దము వలన అంతరంగములో కలిగే ప్రభావము మరింత అద్భుతమైనది. నోటినుండి వెలువడిన శబ్దము ఎప్పుడూ భౌతికజగత్తులోనే సంచరించదు. అందులో సగము శక్తి బయటకు వెళ్ళగా, మిగతా సగము మన లోపలే తిరుగుతుంటుంది. ఉచ్చరించబడిన శబ్దములోని సగభాగము

అధోపతనం కాకుండా ఉండాలంటే వివేకాన్ని వికసింపచేసుకోవాలి

శక్తి బ్రహ్మాండములోనికి పయనించగా, రెండవ సగభాగము శరీరములోనే తన ప్రబలమైన ప్రక్రియను ప్రారంభిస్తుంది. తుపాకీ నుండి వెలువడిన గుండు లక్ష్యమును తాకి ఛేదిస్తుంది. ప్రతిక్రియగా వెనుకకు కూడా కుదుపునిస్తుంది. శబ్దముకూడా ఇదేవిధముగా ప్రయాణిస్తుంది. ఈ ప్రతిక్రియను గురించి సూక్ష్మముగా అధ్యయనము చేసిన ఋషులు, మంత్రవిద్యను ఆవిష్కరించారు. ఏయే శబ్దములు, ఏయే క్రమములో, ఏ భావనతో, ఏవిధముగా ఉచ్చారణ చేస్తే, వాటి ప్రతిక్రియ వ్యక్తిగతముగా, సమిష్టిగతముగా ఏవిధముగా ఉంటుంది అన్న విషయమును కనుగొన్నారు. తర్వాతనే మంత్రవిద్యకు సంబంధించిన ఒక చక్కని వ్యవస్థ ఏర్పాటుచేయబడింది.

మహర్షులు శబ్దశక్తిని గురించి ఉన్నతస్థాయిలో అనేక పరిశోధనలు నిర్వహించారు. ఫలితముగా అత్యంత శక్తివంతమైన ఈ మహాభాండాగారమును ప్రజాహితము కోసము ఎన్నో విధాలుగా ఉపయోగించవచ్చని నిర్దారించారు. ఈనాడు వివిధ యంత్రముల ద్వారా సుఖశౌకర్యములకు సంబంధించి ఎన్నో ప్రయోజనములను, ఉపకరణములను పొందుతున్న రీతిలోనే ప్రాచీనకాలములో మంత్రముల ద్వారా మానవుని సుఖ శాంతులకు, ప్రగతికి, సమృద్ధికి అవసరమైన సమస్తమైన అభీష్టములు సిద్ధింపబడుతుండేవి.

ప్రాచీనకాలములో ఆగ్నేయాస్త్రం, వరుణాస్త్రం, బ్రహ్మాస్త్రం, నాగపాశాస్త్రం మొదలైన పలు దివ్యమైన అస్త్ర శస్త్రములు మంత్ర శక్తి ఆధారముగానే ప్రయోగించబడుతుండేవి. యజ్ఞము ద్వారా మంత్రశక్తిని ఉపయోగించి విపులముగా వర్షములను, తద్వారా పుష్టికరమైన ఆహార ధాన్యములను, వృక్షపసస్పతుల ఉత్పాదనను పొందగలుగుతుండేవారు. శారీరక, మానసిక రోగములకు ఉపశమనము లభించేది. ఆత్మికపరమైన జ్ఞానము లభించేది. దివ్య దర్శనములు, సూక్ష్మశ్రవణము వంటి సిద్ధులు ప్రాప్తించేవి. ప్రాచీనకాలములో మన దేశమునకు లభించిన గౌరవము, వర్చస్సు మొదలైనవానికి మంత్రశక్తియే మూలకారణముగా భావించవచ్చు.

ఈనాడు మనము ఆ విజ్ఞానమును మరచిపోయి, మణి రహిత సర్పములవలె అధఃపతనమునకు చేరుకుంటున్నాము. నవజాగరణ యొక్క ఈ శుభసమయములో మనము తిరిగి

మన గౌరవమునకు సంబంధించిన ఆ మూలకారణమును (ప్రవాహమును) వెదికి, మరల సంపాదించుకొనవలసి ఉన్నది. శాస్త్రకారులు 'శబ్దోవైబ్రహ్మ' అని వచించిన 'శబ్దమే' ఆ మూల ప్రవాహము! అనగా శబ్దమే బ్రహ్మస్వరూపము! బ్రహ్మ అనగా పరమాత్మలో ఉన్న మహత్త్వ, కళ, విభూతి మొదలైనవన్నీ 'శబ్దము' అనే శక్తి యొక్క మాధ్యమము ద్వారా మనము పొందగలము. మంత్రము - శబ్దశక్తియొక్క ఉచ్చస్తరీయ ఉపయోగము.

గాయత్రీ మంత్రము సమస్త మంత్రశాస్త్రము యొక్క ప్రాణము, బీజము, ఉద్గమస్థానము మరియు మర్మము! వేదములు మంత్రవిద్యయొక్క భాండాగారములు. అవి ఆ వేదమాత, విశ్వమాత అయిన గాయత్రీ మహాశక్తి ద్వారా ఉద్భవించినవి. ఇటువంటి అనుపమానమైన, అద్భుతమైన, అనంతమైన విభూతి యొక్క సాన్నిధ్యమును పొంది మనము మన వైజ్ఞానిక, సామాజిక, ఆధ్యాత్మిక, భౌతికజీవితమును సుఖమయముగా సర్వసమృద్ధివంతముగా, సఫలముగా, సార్థకం చేసుకోవాలి.

గాయత్రీ మంత్రమును జపించుట ద్వారా జపించే వ్యక్తి యొక్క మనస్సులోను, శరీరములోను విచిత్రమైన అలజడులను ఉత్పన్నము చేయగల చేతనాశక్తి ఉదయిస్తుంది. అంతేకాదు, ఆ శక్తి అనంతమైన ఆకాశములోకి ఎగిరి విశిష్ట వ్యక్తులను, ప్రత్యేకమైన పరిస్థితులలోనే కాక, యావత్ వాతావరణమును ప్రభావితము చేయగలదు. అతి సామాన్యమైన అర్థము కలిగి ఉన్నప్పటికీ గాయత్రీ మంత్రము అద్భుతమైన సామర్థ్యము కలిగి ఉన్నది. సద్బుద్ధిని ప్రసాదించమని భగవంతుడిని వేడుకొనటము ఈ మంత్రములోని అర్థము. ఇలాంటి అర్థాన్నిచ్చే మంత్రశ్లోకములెన్నో ఉన్నప్పటికీ, అవి గాయత్రీ మంత్రమునకు సరితూగవు.

మానసిక, వాచిక, ఉపాంశు జపములో ధ్వనులను తేలికగాను, భారీ(ఘనము) గాను చేసే ప్రక్రియ ఉపయోగించ బడుతున్నది. వేదమంత్రములలోని అక్షరములను ఉదాత్త, అనుదాత్త, స్వరిత క్రమములలో వాటిని ఆరోహణ-అవరోహణ -మధ్యవర్తి గతులలో ఉచ్చరిస్తూ పైకి-క్రిందకు తీసుకురావటం జరుగుతుంది. వాటిని సుస్వరముగా ఉచ్చరించే సంప్రదాయం ఉన్నది. ఆయా మంత్రజపములు, మనోరథమును నెరవేర్చగలిగే

అధోముఖం పట్టిన ఆలోచనల వలన జీవితం పతనమవుతుంది

శక్తిప్రవాహములను ఉత్పన్నము చెయ్యగలిగేవిగా ఉండేటట్లుగా ఈ విధానములన్నీ ఏర్పరచబడ్డాయి.

మంత్రజపమునకు, ఆంతరిక-భౌతికపరమైన రెండు రకములైన ప్రతిక్రియలుంటాయి. జపము చేసేటప్పుడు ఏర్పడే ధ్వనిప్రవాహము, సముద్రపు లోతుల లోలోపల కదిలే జలధారలవలె, పైన వినీలాకాశములో ఎగురుతూ తేలిపోయే గాలి తెమ్మెరలవలె కంపనములను సృష్టిస్తుంది. తత్ఫలితముగా శరీరములో అక్కడక్కడ ఉన్న అనేక చక్రములు, ఉపత్యకల గ్రంథులలో ప్రత్యేక స్థాయికి చెందిన శక్తి ప్రవహిస్తుంది. నిరంతరము ఒక నియమిత క్రమములో ఏర్పడే ధ్వని కదలికలు మనకు అవగతము కానటువంటి ఒక రహస్యపూరితమైన ప్రభావమును ఉత్పన్నము చెయ్యగలము. తద్వారా గ్రంథి భేదనము, చక్రజాగరణము అనే సత్ఫలితములు జపము చేసే వ్యక్తికి లభిస్తాయి. జాగృతమైన ఈ దివ్యసంస్థానము వల్ల సాధకునిలో ఆత్మశక్తి ప్రవహిస్తుంది. తనలో జాగృతమైన ఈ క్రొత్త శక్తిని అతడు ప్రత్యక్షముగాను, ఆంతరికముగాను కూడా అనుభూతి చెందగలడు.

మనము మన చెవులతో వినగలిగేవి మాత్రమే ధ్వనులు కావు. 'చెవి' ఒక నిర్ణీతస్థాయిలోని ధ్వనికంపనములను మాత్రమే గ్రహించగలుగుతుంది. అది గ్రహించగలిగేదానికన్నా ఎక్కువ-తక్కువ స్థాయిలోని అసంఖ్యాకమైన ధ్వని ప్రవాహములెన్నో ఉన్నాయి. వాటిని మానవ శరీరములోని చెవి వినలేదు. కానీ కొన్ని ఉపకరణముల సహాయముతో వాటి ప్రభావమును ప్రత్యక్షముగా చూడగలము. వాటినే 'సూపర్ సోనిక్ ధ్వని తరంగములు' అని అంటారు. మానవుని గ్రహణశక్తి పరిమితముగా ఉంటుంది. అందుచేత అది తను గ్రహించ గలిగిన స్థాయి వరకే శబ్దములను పట్టుకొనగలుగుతుంది. అలాకాక శ్రవణాతీతధ్వనులుకూడా మానవుడిని ప్రభావితము చెయ్యగలిగినట్లయితే జీవననిర్వహణ సాధ్యమయ్యేదికాదు.

జపప్రక్రియ ద్వారా సూపర్ సోనిక్ తరంగముల ఉత్పాదన, సమన్వయము కూడా జరుగుతుంది. మంత్రమును జపించే టప్పుడు ఉచ్చరించబడే శబ్దములు ఆత్మనిష్ఠ-శ్రద్ధ-సంకల్ప శక్తితో జోడించబడినప్పుడు, 'రేడియో స్టేషన్ లో ఉచ్చరించబడిన శబ్దములు, విశిష్టమైన విద్యుత్ శక్తితో అత్యంత శక్తివంతమై, లిప్తమాత్రమున యావత్ ప్రపంచమునకు ప్రసారము చెయ్య

గలిగే రీతిలో' క్రియాన్వితమవుతాయి. జపప్రక్రియ వలన యావత్ ప్రపంచములోని వాతావరణము ప్రభావితమవు తుంది. అంతేకాదు, సాధకుని వ్యక్తిత్వము కూడా తీక్షణమై కాంతివంతమవుతుంది.

నవీన వైజ్ఞానికుల సాధారణ యంత్రసాధనములలో మనకు కనిపించని రెట్టింపు శక్తి, 'జపప్రక్రియలో సాధకుడిని, వాతావరణమును కూడా ప్రభావితము చెయ్యగలిగే రీతిలో' మనకు దృష్టిగోచరమవుతుంది.

- పూజ్యగురుదేవుల వాఙ్మయం 13 (3.6) నుండి
అనువాదం : శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

బాబాసాహెబ్ ఆమ్టే

మహారాష్ట్రలోని బాబాసాహెబ్ ఆమ్టే ఒక అసాధారణమైన వకీలు. ఆయన డబ్బుకు, కీర్తికి తన విద్యను వృత్తిని అమ్ముకోక తనను తాను ఉన్నతమైన ఆదర్శాల కోసం సమర్పించుకున్నాడు. కుష్టురోగులు అడుక్కొని జీవించకుండా స్వయంకృషి ద్వారా జీవించ గలిగేలా తనవెంట పెట్టుకొని, గ్రామగ్రామాలకు తీసుకొని వెళ్ళి గొణ్ణెలను, మేకలను పెంచుకొనే ఏర్పాట్లు చేస్తూ ఉండేవాడు. పూర్తిగా రోగ విముక్తి చేయలేకపోయినా, స్వశక్తితో జీవించడం ద్వారా లభించే ఆనందాన్ని వారికి కలుగ జేసేవాడు. ఈయన మొదలు పెట్టిన ఈ చిన్న చిన్న కార్యక్రమాలు పెద్ద పెద్ద సంస్థలుగా మారి అంగ విహీనులకు సేవచేసే కార్యకర్తలకు శిక్షణను ఇచ్చే విశ్వ విద్యాలయాలుగా ఈనాడు పరివర్తన చెందాయి. అలాగే వికలాంగులకు శిక్షణను ఇచ్చి స్వావలంబులుగా తీర్చిదిద్దే ఈ సంస్థకూడా ఎంతో పేరు ప్రఖ్యాతులను సంపాదించింది. దీనిలోనే కుష్టు రోగులకు ఆసుపత్రి కూడా నిర్మించబడింది. బాబాసాహెబ్, వారి సతీమణి వారి జీవితాలనే సాధనాలయాలగా మలుచుకొని అహర్నిశలు ఇటువంటి కార్యక్రమాలలోనే లీనమై ఉండే వారు. ఆదర్శమూర్తులైన ఈ దంపతులు ఆదర్శానికే మరోపేరుగా విశ్వచరిత్రలో నిలిచిపోయారు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీసావిత్రి

ఆలోచనలు కలుషితమయితే జీవితం కలుషితమవుతుంది

దీక్షాభూమికి యాత్ర-2

భారతమాత విగ్రహం

శ్రీరామ్ గంగ ఒడ్డున మణికర్ణిక, దశాశ్వమేధ ఘాట్ల మీదుగా వెళ్ళి కాశీ విశ్వనాథుని దర్శనం చేసుకున్నాడు. సాయంత్రం అయింది. అలసిపోయి తన కుటీరానికి వచ్చి పడుకున్నాడు. తెల్లవారుఝామున నిద్ర లేచాడు. వారణాసిలో కూడా శ్రీరామ్ తెల్లవారుఝామున రెండు గంటలకే గంగా స్నానం చేశాడు. ధ్యానం- పూజ, అనుష్ఠాన జపం పూర్తయ్యే సరికి సూర్యోదయం అయింది. కొంతసేపు గంగ ఒడ్డున నడిచాడు. స్వామి విశుద్ధానంద కుటీరంవైపు వెళ్ళాడు. ఏదో ప్రేరణ తనను ఆ కుటీరం వైపు తీసుకువెళుతున్నట్లు అనుభూతి పొందాడు.

ఆ రోజున కుటీరంలో ఎక్కువమంది లేరు. స్వామి విశుద్ధానంద దగ్గర నలుగురైదుగురు కూర్చొని ఉన్నారు. వారు లేచి వెళ్ళిపోయిన తర్వాత, శ్రీరామ్ కొంత దగ్గరగా జరిగాడు. బాబా ఇలా అడిగారు - “సువాసనను సృష్టించే విద్య నేర్చుకోవాలని నీకు కూడా కోరిక ఉన్నదా.” శ్రీరామ్ లేదన్నట్లు తల అడ్డంగా ఊపారు. బాబా అతని ముఖాన్ని తేరిపార చూస్తున్నారు, మరి ఏమి కావాలి అన్నట్లు, యువ సాధకుడు ఇలా అడిగారు - “మీరు శూన్యం నుండి ఏ వస్తువును అయినా సృష్టించగలరా?”

“నేను సృష్టించేది ఏముంది? దానిని రాజరాజేశ్వరి ఎప్పుడో సృష్టించింది. కణకణంలో ఆమె సృష్టించిన వస్తువులన్నీ ఉన్నాయి. ఒక్కొక్క కణంలో సూర్యుడు, చంద్రుడు, నక్షత్రాలు, మొత్తం బ్రహ్మాండమంతా దాగి ఉన్నది. విశ్వనాథుని అనుగ్రహం ఉంటే - వాటిని ఇప్పుడే ఇక్కడే వ్యక్తం చేయవచ్చు” - అని బాబా జవాబిచ్చారు.

కొంచెం ఆగి వారిలా అన్నారు -

“యోగంలోని ముఖ్య వస్తువులు స్థూల నేత్రాలకు కనబడవు. మహాత్మరములు, సారభూతములు అయినవి స్థూల దృష్టికి అందవు. సూక్ష్మ జగత్తులో, కారణ జగత్తులో వాటిని

చేతనత్వం ద్వారానే తెలుసుకోగలుగుతాము, పట్టుకోగలుగుతాము. విజ్ఞానం చేసే అద్భుతాలు ప్రత్యక్షంగా కళ్ళకు కనిపిస్తాయి. వాటికి వాటి నియమాలు ఉన్నాయి. యోగ విద్యకు దాని రహస్యాలు ఉన్నాయి. ప్రాచీన కాలంలో మన దేశంలో యోగవిద్య ప్రచారంలో ఉండేది. పల్లెపల్లెలో, ఇంటింటా ఈ విద్యను తెలుసుకున్నవారు ఉండేవారు. దాని ప్రభావంవల్లనే భారతదేశం ఆధ్యాత్మిక రంగంలో, భౌతిక రంగంలో ఉన్నత శిఖరాగ్రాలను అందుకున్నది. మేము ప్రయోగిస్తున్న విద్యలో రెండింటికీ సమన్వయం ఉంది. విజ్ఞానం నేడు ప్రాముఖ్యం ఇస్తున్న శక్తికి మూలం సూర్యుడే.

“సూర్య కిరణాలలో స్థూల పదార్థాలన్నీ ఇమిడి ఉన్నాయి. వాటిని ఎలా బయటికి ప్రకటించవచ్చునో నేను చెబుతాను.”

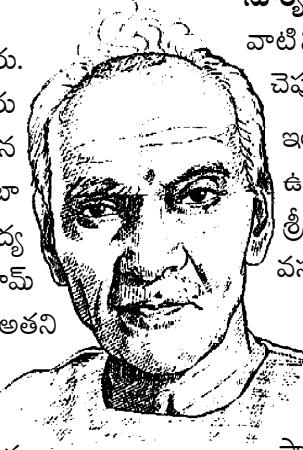
ఇలా చెప్పి, బాబా ఒక సేవకుడిని పిలిచారు. లోపల ఉన్న ఒక భూతద్దాన్ని తెమ్మని అతడికి చెప్పారు. శ్రీరామ్ కూర్చుని మౌనంగా చూస్తున్నాడు. “నీకు ఏ వస్తువు కావాలి?” - అని బాబా అడిగారు.

‘భారతమాత విగ్రహం’ - అని శ్రీరామ్ అన్నాడు.

బాబా గది మూల ఉన్న ఒక ద్రాక్ష పళ్ళ పెట్టెలో నుంచి కొద్దిగా దూది తెమ్మన్నారు. ద్రాక్ష పళ్ళ ప్యాకింగ్ కోసం పెట్టెలో ఉంచిన కొద్ది దూదిని తీసి

శ్రీరామ్ బాబాకు ఇచ్చారు. ఆయన ఆ దూదిలోని ఒక పింజను తన ఎదుట ఉంచారు. భూతద్దాన్ని తీసుకున్నారు. కిటికీ వద్దకు వెళ్ళి నిలబడ్డారు. కిటికీ నుండి వస్తున్న వెలుగును భూతద్దం ద్వారా కేంద్రీకరించి, బాబా ఆ వెలుగును దూది పింజపై ప్రసరింపజేశారు. కొద్ది క్షణాలలో దూది మారసాగింది. మొదట అది గట్టిపడింది. తర్వాత రాయిలా మారింది. రాతిలోని వివిధ కోణాల నుండి ఆకారాలు వెలికి రాసాగాయి. చూస్తూ చూస్తూ ఉండగానే అక్కడ సుమారు అయిదు అంగుళాల ఎత్తుగల భారతమాత విగ్రహం ప్రత్యక్షమయింది. సింహవాహిని అయిన భారతమాత. ప్రక్కన ధ్వజం. కుడిచేయి అభయ ముద్రలో. ఎడమ చేయి సింహం వీపుమీద.

“దీన్ని తాకి చూడు” - అని బాబా అన్నారు. శ్రీరామ్

ఆలోచనలలో ఔదార్యం మనిషిని ఉన్నతి వైపుకు మరల్చుతుంది

దాన్ని తాకి చూశాడు. అది పక్కా గ్రానైట్ రాతితో తయారైనట్లు కనిపించింది. స్వామీజీ ఇలా అన్నారు - “దీనిని నీవద్ద ఉంచుకోవచ్చు. ఇది ఎల్లకాలం ఇలాగే ఉంటుంది. దీనిలో ఎలాంటి మార్పు రాదు.”

ఈ ప్రదర్శన తర్వాత శ్రీరామ్ ఇలా అన్నారు - “బాబా! సూర్యవిజ్ఞానం ద్వారా దేనిని అయినా ఉత్పత్తి చేయవచ్చు కదా. దేశంలో వ్యాపించి ఉన్న దారిద్ర్యాన్ని, ఆకలిని, రోగాలను దీనిద్వారా ఎందుకు పరిష్కరించకూడదు? లక్షల కోట్లమందికి భోజనం, రోగులకు ఔషధాలు తయారు చేయవచ్చు కదా?”

బాబా ఇలా జవాబిచ్చారు -

“నీ భావన పరమార్థికమే. కానీ, అలౌకిక శక్తులు ఉన్నది లౌకిక జగత్తును మార్చడానికి కాదు. ప్రజల ప్రారబ్ధాన్ని మార్చడానికి, కర్మఫల నియమాన్ని తలక్రిందులు చేయడానికి దివ్యశక్తులను వినియోగిస్తే దానివల్ల ప్రపంచ వ్యవస్థ గమనానికి అవరోధం కలుగుతుంది.”

చిన్న చిన్న స్వార్థాల కొరకు, లౌకిక సమస్యల పరిష్కారానికి సిద్ధులను ఎందుకు వినియోగించకూడదో శ్రీరామ్ కు అర్థమయింది.

శ్రీరామ్ ఆ తర్వాత తన నివాసానికి తిరిగి వచ్చాడు. వరణ సంగమం వద్ద మహావారుణీ మేళాకు సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయని అతనికి తెలిసింది. మేళా జరిగే స్థలంలో వరణ అనే ఉపనది గంగయొక్క అసి అనే పాయలో కలుస్తుంది. ఆ కారణంగా ఆ తీర్థం పేరు వారణాసి లేక వరణాసంగమం అయింది.

సిద్ధిమాతతో సమావేశం

శ్రీరామ్ ఆ సంగమం యాత్రకు బయలుదేరాడు. సంగమ స్థలం దారిలో వారణానది ఒడ్డున రెండు శివాలయాలు ఉన్నాయి. ఒకటి వశిష్టేశ్వర ఆలయం. మరొకటి ఋతేశ్వర ఆలయం. నేడు సంగమం పరిసరాలలో జనసంఖ్య బాగా ఉన్నది. కానీ, ఆ రోజుల్లో ఆ స్థలం నిర్జనంగా ఉండేది. ఒకరో ఇద్దరో సాధువులు ఉండేవారు. కుటీరాలు కాని, భవనాలు కాని, ఆశ్రమాలు కాని లేవు. గంగ ఒడ్డున కాని, ఏదైనా ఆలయం దగ్గర కాని సాధువులు బస చేసేవారు. వశిష్టేశ్వర ఆలయం దగ్గర స్వామి శంకరానంద్ అనే సన్యాసిని శ్రీరామ్ కలుసుకున్నాడు. మాటల సందర్భంలో స్వామి విశుద్ధానంద ప్రస్తావన వచ్చింది. ఆ సందర్భంలో స్వామి శంకరానంద ఒక విదుషీమణి గురించి పేర్కొన్నారు.

బంగాలీ టోలాలోని ఖాలిస్ పుర్ వీధిలో ఒక మామూలు ఇంటిలో ఆమె నివసిస్తారు. ఆమె జనంతో కలవడం అరుదు. తన సాధనలో, భజనలో నిమగ్నం అవుతారు. ఎవరితోను పరిచయాలు పెట్టుకోరు. ప్రజలు ఆమెను సిద్ధిమాత అని పిలుస్తారు. విలక్షణమైన ఈ సంగతులు విని, శ్రీరామ్ ఆమెను కలుసుకోవడానికి వెళ్ళాడు. సిద్ధిమాత మొదట కలుసుకోవడానికి అయిష్టత తెలిపారు. ప్రజక్షేత్రం నుండి వచ్చాడని, గాయత్రీ ఉపాసకుడని తెలిసిన తర్వాత కలుసుకోవడానికి అంగీకరించారు.

సంభాషణ సమయంలో ఆమె తన ముఖాన్ని కప్పుకున్నారు. ఆమె శ్రీకృష్ణుని భక్తురాలు. తన ఆరాధ్య దైవాన్ని చూసిన తర్వాత మరెవరినీ చూడకూడదని ఆమె వ్రతం తీసుకున్నారు. ఏ కళ్ళతో తన ఇష్టదైవాన్ని చూశారో, ఆ కళ్ళతో ప్రాపంచిక వ్యక్తులను చూడకూడదన్నది ఆమె నియమం. ఈ భావనిష్ఠను హేతువాదం సమర్థించకపోవచ్చు. అయినా, భావన భావనయే. శ్రీరామ్ కు ఈ నిషేధం తప్పని అనిపించలేదు. శ్రీరామ్ సిద్ధిమాత గురించి వివరాలు సేకరించాడు. అవి అతనిని పరవశింప జేశాయి.

సిద్ధిమాత సుమారు ఇరవై సంవత్సరాలుగా కాశీలో నివసిస్తున్నారు. ఈ కాలంలో ఆమె ఏ సాధువుతోను సత్సంగం చేయలేదు. ఏ సాధువును దర్శనం చేసుకోలేదు. ఆమె బెంగాలులో జన్మించారు. కాశీ వచ్చిన తర్వాత ఆమె తమ జన్మస్థలాన్ని తిరిగి చూడనేలేదు. కాశీలో కూడా ఆమె దినచర్య గంగాస్నానం, దైవదర్శనం, భజన, పూజలకే పరిమితం అయింది. సాధారణంగా ఆమె ఎవరితోనూ మాట్లాడరు. ఏ కారణం వల్లనో కానీ సాధనా సమయంలోని తన అనుభవాలను శ్రీరామ్ కు వినిపించడానికి ఆమె ఉత్సాహం చూపించింది.

సాధనపట్ల ఆమె ఏకైక నిష్ఠ శ్రీరామ్ ను గద్గదుణ్ణి చేసింది. ప్రజారంజనవల్ల సాధన మార్గంలో ఆటంకం ఏర్పడుతుందని ఆయనకు అనిపించింది. ఖ్యాతి, కీర్తి, ప్రచారాలకు దూరంగా ఉండాలని ఆయనకు తోచింది. ఆయన మనసులో ఇలాంటి ఆలోచనలు సుళ్ళు తిరుగుతూ ఉండగా సిద్ధిమాత ఇలా అన్నారు.

“భక్తిమార్గాన్ని అనుసరించే వ్యక్తులు ప్రజలతో పరిచయాలు పెంచుకోవడానికి ఏ మాత్రం ఆసక్తి చూపకూడదు. అయితే మీ మార్గం ఇందుకు భిన్నమైనది. మీ మార్గంలో భక్తితోపాటు జ్ఞానం, కర్మల సమన్వయం ఉన్నది. మీరు ప్రజలకు శిక్షణ

మంచి ఆలోచనలు స్వర్గరూపాన్ని, చెడు ఆలోచనలు నరకరూపాన్ని ధరిస్తాయి

కూడా ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. కనుక నా వలె నిషేధం విధించే ఆలోచన చేయకండి. ఈ నిషేధం మీకు కాదు.”

సిద్ధిమాతకు ఆశీస్సులు - వరాలు ఇచ్చే సామర్థ్యం ఉన్నది. అయితే ఆమె ఈ సామర్థ్యాన్ని వినియోగించడం బహు అరుదు. గుర్రపు బండి క్రింద పడ్డ ఒక వ్యక్తి ప్రాణ రక్షణ కోసం ఆమె ఒకసారి ప్రార్థన చేశారు. ఇది ఆమె స్వగ్రామంలో జరిగిన సంఘటన. ఆ వ్యక్తి ప్రాణం నిలచింది. కానీ, సిద్ధిమాత చాలా రోజులు భోజనం చేయలేకపోయారు. సిద్ధిమాత ఏ వ్యక్తిని అయినా ఒకసారి నిండు దృష్టితో చూస్తే, ఆ వ్యక్తికి శుభం జరుగుతుందని ఖాలిస్పూరా వీధిలోని ప్రజలు నమ్ముతారు.

సాయంత్రం వారణా సంగమం, ఖాలిస్పూరాల యాత్రతో ఆ రోజు గడచిపోయింది. ఆ తర్వాత కూడా ఈ దినచర్య కొనసాగింది. రెండు మూడు రోజులకొకసారి శ్రీరామ్ స్వామి విశుద్ధానంద నివాసానికి వెళ్ళేవాడు. కాశీలోని పలువురు మహనీయుల దర్శనం ఆయనకు అక్కడే లభించింది. ఆ మహనీయులలో ప్రఖ్యాతి పొందినవారు ఉన్నారు. అంతటి ఖ్యాతి పొందనివారు, యోగ సాధనకు పరిమితమైన వారు కూడా ఉన్నారు. శ్రీరామ్ వీరందరితో సంభాషణ జరిపాడు. ఆ సంభాషణల ఫలితంగా కాశీలోని దర్శనీయ స్థలాల యాత్ర జరపాలనే ప్రేరణ ఆయనకు కలిగింది.

పంచకాశీ పరిక్రమ

స్వామి విశుద్ధానంద నివాసంలో కలసిన ఒక సాధువు ఇలా వివరించారు. “దర్శనీయ స్థలాలకు, మహత్తరమైన స్థలాలకు తేడా ఉన్నది. చూడదగిన స్థలాలన్నీ మహత్తరములు కాకపోవచ్చు. నీవు సాధనకు ప్రాముఖ్యత ఇవ్వదలచితే - నీ చేతనత్వమును తెరచి ఉంచుకో. అప్పుడు ఏ స్థలంలో ఎలాంటి తరంగాలు వ్యాపించి ఉన్నాయో నీకు తెలుస్తుంది.”

ఆ సాధువు చెప్పిన ఈ మాట సూత్రప్రాయంగా ఉంది. సాధన దృష్టిలో మహత్తు కలిగిన స్థలాలను గుర్తించడానికయినా యాత్ర అవసరమే. యాత్ర జరపనిదే ఏ స్థలం ఆధ్యాత్మిక శక్తితో నిండి ఉన్నదో, ఏ స్థలంలో ఆ శక్తి లేదో ఎలా తెలుసుకో గలుగుతాము? ఇద్దరు ముగ్గురు సహచరులను తీసుకుని, శ్రీరామ్ పంచకాశీ యాత్రకు బయలుదేరాడు. పంచకాశీ యాత్ర అనగా - కాశీ పరిక్రమ (ప్రదక్షిణ). పరిక్రమ మార్గం సుమారు 70 కి.మీ. యాత్ర ఐదు రోజులలో పూర్తవుతుంది. వారణాసి లోని ప్రముఖ తీర్థాలు దాదాపు అన్నీ ఈ యాత్రలో వస్తాయి.

ఈ యాత్రకు సన్నాహాల కోసం ప్రత్యేకంగా ఏదీ చేయవలసి రాలేదు.

ఉత్సవ రూపంలో పంచకాశీ పరిక్రమను మార్గశిర, ఫాల్గుణ మాసాలలో జరుపుతారు. పలువురు పుష్యమాసంలో కాని, శివరాత్రి రోజులలో కానీ జరుపుతారు. శ్రద్ధాళువులు ఏ సమయంలో అయినా పరిక్రమ జరపవచ్చు.

మణికర్ణిక ఘట్టంలో స్నానం చేసి, జ్ఞానవాపి, విశ్వనాథుడిని దర్శనం చేసుకున్న తర్వాత శ్రీరామ్ అతని సహచరులు పరిక్రమ జరిపారు. ఆ సహచరులలో ఒక సన్యాసి స్వామి విద్యానంద, శివా బ్రహ్మచారి, ఇద్దరు గృహస్థులు ఉన్నారు. జ్ఞానవాపిని, విశ్వనాథ ఆలయాన్ని దర్శించిన తర్వాత ఆ బృందం ఆ స్థలాలను పరిశీలించారు. అక్కడి స్థితి చూసి, శ్రీరామ్ హృదయం క్షోభించింది. శివా బ్రహ్మచారి ఇలా అన్నారు.

“సోదరా! ఎందుకు విచారిస్తావు? ఒకప్పుడు ఇవి మనకు గౌరవప్రదములు. నేడు ఉపేక్షకు గురి అయినాయి. ఇతరుల చేతుల్లోకి పోయాయి. శిథిలాలు అయినాయి. ఇది మన జాతి దురదృష్టం. భగవంతుడు కోరితే దురదృష్టం అదృష్టంగా మారిపోతుంది.”

శ్రీరామ్ ఇలా అన్నాడు -

“వీటి దురవస్థ కన్నా దుఃఖం కలిగించే విషయం మరొకటి ఉన్నది. కొద్దిమంది వచ్చి మన జాతీయ గౌరవ ప్రతీకలను కాలరాసి వెళ్ళిపోయారు. మనం అంతటి దీనస్థితిలో, హీనస్థితిలో ఎందుకు పడిపోయాం అన్నదే అది.”

విశ్వనాథ ఆలయం ఆనాడు కూడా నలువైపులా జనంతో క్రిక్కిరిసి ఉన్నది. దర్శనానికి వచ్చే శ్రద్ధాళువులు పండాలు వలలో చిక్కుకోవలసి వస్తోంది. దోపిడీకి గురికావలసి వస్తోంది. విశ్వనాథ ఆలయ శిఖరంపై రంజితేసింగ్ మహారాజు సమర్పించిన స్వర్ణకలశం తప్ప అక్కడ వైభవ చిహ్నం ఏదీ లేదు.

ఆలయంలో చిన్న బొమ్మలాంటిది ఉన్నది. గతంలో అక్కడ విశాలమైన విగ్రహం ఉండేది. ఆ శివలింగాన్ని ముక్కచక్కలు చేసి, వాటిని దగ్గరలో ఉన్న బావిలోకి విసరివేశారు. ఆ స్థలాన్ని జ్ఞానవాపి అని పిలుస్తారు. ఆ బావిని ఆనుకుని, దానిని చుట్టు ముట్టి ఒక మసీదు నేటికి ఉన్నది. జ్ఞానవాపి అనే పేరుతో ప్రసిద్ధి పొందిన ఆ మసీదును ఆలయంగా భావించి పలువురు శ్రద్ధాళువులు దానికి ప్రణామం చేస్తారు. (సశేషం)

★★★

దుష్టులతో, దురాచారులతో సాంగత్యం చేస్తే ఆలోచనలు కలుషితమవుతాయి

మహాకాలుని గీత-సత్సంకల్పాలు - 18

**మేము మారతాం - యుగం మారుతుంది. మేము చక్కబడతాం - యుగం చక్కబడుతుంది.
ఈ తథ్యముపై సంపూర్ణ విశ్వాసము ఉన్నది.**

యుగ నిర్మాణ ప్రణాళికకు మనంతట మనమే శ్రీకారం చుట్టి ప్రారంభించాలి. ప్రస్తుతమున్న నరకసదృశమైన పరిస్థితులను మార్చి సుఖశాంతులతో కూడిన స్వర్గీయ వాతావరణమును తీసుకువచ్చేందుకు చింతనే (ఆలోచన) ఏకైకమార్గం. దీని ఆధారంగానే వ్యక్తి యొక్క జీవనదిశ, ప్రతిభ, క్రియాశక్తి, స్థితి మరియు ప్రగతి ఉంటాయి. ఆలోచనలలో ఉండే ఔన్నత్యము, నీచత్వము వల్లనే మనిషి దేవతగానో, అసురుడిగానో తయారవుతాడు. స్వర్గనరకముల సృష్టి మొత్తం మానవుని చేతిలోనే ఉన్నది. మనిషి తన భాగ్యమును, భవిష్యత్తును తానే స్వయంగా నిర్మించుకుంటాడు. ఉన్నతికానీ, పతనం కానీ ఆలోచనల దిశమీదే ఆధారపడి ఉంటాయి. మనం పరిస్థితులను ఉన్నతంగా నిర్మించుకోవాలంటే అనివార్యమైన షరతు ఒకటి ఉన్నది. ప్రతి ఒక్కరు తమ ఆలోచనలు పతనోన్ముఖ దిశగా ప్రవహించకుండా ఆపి శ్రేష్ఠ మార్గము వైపు మరలేలా చూసుకోవాలి. ఈ మలుపే మానసిక స్థితిని, స్వరూపాన్ని పరిస్థితులను మార్చడంలో సమర్థవంతంగా పనిచేస్తుంది. ఆలోచనలు ఎంత నీచంగా ఉన్నప్పటికీ మహానత మనకు అలవడుతుందననుకుంటే అది పొరపాటే. తుచ్చమైన స్వార్థానికి లొంగినవారు, అవినీతి మార్గంలో ధనాన్ని కూడబెట్టుకోవచ్చు. కానీ తీక్షణమైన వ్యక్తిత్వము వలన, సుఖశాంతులతో నిండిన సంతోషకర వాతావరణము వలన వచ్చే లాభం మాత్రం వారికి ఎన్నటికీ అందదు.

వ్యక్తుల సమాహమును సమాజమని అంటారు. వ్యక్తులు ఎలా ఉంటే సమాజము అలాగే ఉంటుంది. ప్రజలెలా ఉంటే సమాజము, దేశము కూడా అలాగే తయారవుతుంది. దీనులు, దుర్బలులు అయిన ప్రజలతో సమర్థవంతమైన, ఆరోగ్యకరమైన సమాజమును నిర్మించడం సాధ్యపడదు. ధర్మం, పరిపాలన,

వ్యాపారం, ఉద్యోగం, వైద్యం, కళలవంటి అనేక రంగాలకు ప్రజలే నేతృత్వం వహిస్తారు. అటువంటి ప్రజల మనస్సులు దిగజారిపోయి ఉంటే ఉన్నతమైన, చక్కటి, సమర్థతతో కూడిన వ్యక్తిత్వమున్నవారు నాయకత్వం వహించేందుకు ఎక్కడ నుండి వస్తారు?

వ్యక్తి, సమాజం యొక్క సమగ్రమైన ప్రగతి కొరకు ఆలోచనలలో మంచి దిశను, ఉన్నతమైన ఆలోచనా విధానము కలిగి ఉండడం ఆవశ్యకమే కాదు, అనివార్యం కూడా. ఈ అనివార్యతను కావాలనుకుంటే ఇప్పుడైనా పూర్తిచేయవచ్చు లేదా వెయ్యి సంవత్సరాల తరువాతైనా పూర్తిచేయవచ్చు. దుర్బుద్ధిని విడనాడితేనే దుర్లభ నుండి విముక్తి లభిస్తుందనేది అనుభవంలోకి వచ్చినప్పుడే ప్రగతి కనిపించడం మొదలవుతుంది. ఈనాడు అవివేకంతో నిండిన దుర్భావనలను, దుష్ప్రవృత్తులను రూపుమాపి ఆలోచనాధోరణి యందు పరివర్తన తీసుకు వచ్చేందుకు సంపూర్ణ మనోబలాన్ని ఏకత్రితం చేసుకొని ప్రయత్నం చేయాలి. ఈ ప్రయత్నమును ముందుగా మన బంధువర్గము నుండే మొదలుపెట్టి విజయం సాధించగలగాలి. ఇదే ఈనాడు అన్నింటికంటే గొప్ప పరాక్రమంగా, సాహసంగా, శౌర్యంగా, పురుషార్థంగా చెప్పబడుతుంది.

మూఢత్వము, దుష్ప్రవృత్తుల పట్ల ఉండే వ్యామోహము మనుష్యులను నిస్సహాయులుగా, పిరికివారిగా మారుస్తున్నది. దేనిని మనం అనుచితమని, అవాంఛనీయమని అనుకుంటామో దానిని మార్చేంత, సంస్కరించగలిగేంత సాహసం వీరు చేయలేరు. వారు సత్యమును అనుసరించలేరు, అసత్యమును విడనాడలేరు. “మనం ఎందుకు పనికిరాకుండా పోతున్నాము, పరిస్థితుల ప్రభావం వల్ల ఏమీ చేయలేకపోతున్నాము” అని కుమిలి పోతుంటారు. కానీ మిమ్మల్ని మీరు సంస్కరించు

రేపు అనేది లేదు

కుంటున్నారా? అని ప్రశ్నిస్తే మాత్రం కాళ్ళ నుండి తల వరకు నిలువెల్లా వణికిపోతుంటారు. పిరికితనమనేది నరనరాలలో ఇంకిపోయింది. తమలోని అవాంఛనీయతతో పోరాడలేని వారు ఆక్రమణదారులతో ఎలా పోరాడతారు? ఆలోచనలనే మార్చుకోలేని వారు పరిస్థితులనెలా మారుస్తారు?

మన మనోభూమిని మార్చుకోవడంతోనే యుగపరివర్తనకు శుభారంభం చేయాలి. మనమంతా నవనిర్మాణమునకు సందేశ వాహకులము, అగ్రదూతలం. పరివర్తనా ప్రక్రియలో మనం మన ఆలోచనా సరళిని, వివేకాన్ని ఆధారంగా చేసుకోవాలి. ఏది అసత్యమో, ఉపయోగపడనిదో దాన్ని వదిలేయగలిగే సాహసం మనం చూపించిన తరువాత తన బలహీనతలతో పోరాడాలి. అవాంఛనీయతలను స్వీకరించేందుకు వ్యతిరేకించాలి. నవనిర్మాణ అగ్రదూతలు ఈ స్థాయిలో సాహసమును ప్రదర్శించాలి. అవాంఛనీయ విశ్వాసాలను మార్చుకునే ప్రక్రియలో మొదటి అడుగుగా వారు తమ క్రియాకలాపాలకు శ్రీకారం చుట్టాలి. అందుకు మనోబలాన్ని కూడదీసుకొని ఎవరినీ నిందించకుండా, ప్రశంసించకుండా, విరోధించకుండా, సమర్థించకుండా తాము ఆలోచించుకున్న నిర్దిష్టమార్గములో ఒంటరిగానే ముందుకు సాగాలి. ఇంత పెద్ద అడుగు ముందుగా వేయాలని ఎవరు సంకల్పించారో వారు యుగ పరివర్తన అనే మహత్తర యాత్రలో నిజమైన యోగదానం ఇవ్వగలరని మనం ఆశించవచ్చు.

అందరికీ విషయాలు తెలియపరచడం, తెలుసుకోవడం అనే పని ద్వారానో, మాటల ద్వారానో, రచనల ద్వారానో పూర్తి చేయవచ్చు. తర్కముల ద్వారా, ప్రమాణముల ద్వారా ఆలోచనలను మార్చవచ్చు కానీ అంతరంగంలో చిరకాలంగా అభ్యాసంలో ఉన్న విశ్వాసాలను, ప్రవర్తనను ఎవరికివారు మార్చుకోవాలి. అది వారికి అర్థమయ్యేలా వివరించాలంటే చాలాగొప్ప ప్రయత్నం చేయాలి. అందుకు మనలను మనమే ఆదర్శవంతమైన ఉదాహరణగా నిరూపించుకోవాలి. దానివలన మిగిలినవారికి అనుకరించాలనే ప్రేరణ కలుగుతుంది. మనలను చూసినవారు ప్రభావితులై తాము కూడా అవాంఛనీయతలను విడనాడాలని పించాలి. అటువంటి ఆదర్శములను జీవితంలో పాటించాలంటే సాహసవంతుల వల్లనే సాధ్యమవుతుంది. ఈనాడు ఎంత గొప్ప ఆదర్శవాదమును మనం

ప్రకటించినా దానిని అనుసరించి జీవించగలిగే నిష్ఠావంతులు మనకెక్కడా కనిపించరు. ఇందుచేతనే ఉపదేశాలివ్వడానికి పడే శ్రమ అంతా వృథా అయిపోతున్నది. సంస్కరణ తీసుకురావాలనే కోరిక పూర్తిచేసుకోగలిగే సుయోగము లభించడం లేదు.

ప్రజల మనస్సులయందు మార్పు తీసుకురావాలంటే ఒకే మార్గం ఉన్నది. జీవితాలను ఆదర్శములకు అంకితం చేసేందుకు ముందుకు వచ్చే వీరులతో కూడిన దళమును ఒక దానిని తయారుచేస్తే వారు తమ ఆచరణ ద్వారా 'ఆదర్శాలనేవి ఉపన్యాసాలు చెప్పేందుకు కాదు ఆచరణ కొరకు' అని నిరూపించగలరు. ఈ ప్రతిపాదనను ప్రమాణాలతో సహా నిరూపించేందుకు మనకై మనమే ముందుకు వచ్చి మొదటి వరుసలో నిలబడాలి. ఇతరుల భుజాలపై తుపాకీని పెట్టి తుపాకి పేల్చడం కుదరదు. ఆదర్శములు ఎవరో పాటిస్తారు, నేను మాత్రం నాయకత్వం వహిస్తాను అంటే కుదరదు. మనం నమ్మినదానిని ఆచరణ ద్వారా మనమే నిరూపించాలి. ఎప్పటికైనా సరే ఆచరణే ప్రమాణంగా నిలబడుతుంది. ఇతరులు అనుకరించేందుకు ప్రేరణనిస్తుంది.

కానీ ఈనాడు ప్రజలందరిలో ఆదర్శములతో కూడిన జీవితంలో ఎన్నో కష్టాలను, సమస్యలను ఎదుర్కోవలసి వస్తుందనే భయం లోతుగా పాతుకుపోయి ఉన్నది. ఉన్నతమైన ఆలోచనా విధానమనేది వీనుల విందుగా విని మానసిక ఆనందము పొందేందుకే ఉపయోగపడుతున్నది. దానిని పాటించేందుకు ఎవరూ ముందుకు రావడం లేదు. ప్రాచీన కాలంలోని మహా పురుషులను ఉదహరించి ఎన్ని రకాలుగా వివరించినా ఉత్సాహమనేది మనకు మనమే తెచ్చుకోవాలి. మన చుట్టుప్రక్కలనున్న వాటి నుండే ప్రేరణను పొందాలి. మరి ఇటువంటి వ్యక్తులు లేనిలోటును ఎవరో ఒకరు పూరించక తప్పదు. లేకపోతే ఈ వికృత పరిస్థితులను, ఆపదలను, సంకటాలను ఎదుర్కొని విముక్తి పొందడమనేది జరగని పని.

ఈ లోటును మనమే తీర్చాలి. ఇలా ముందడుగు వేసేందుకు కొంతమంది వెనక్కు తగ్గవచ్చు. వారికి నాయకత్వం వహించాలనే కోరిక, కీర్తి, గౌరవమర్యాదలు పొందాలనే ఉత్సుకత ఉంటుంది. కానీ తమని తాము ఆదర్శవంతులుగా మలచుకునే సాహసం మాత్రం ఉండదు. ఈనాడు గొప్ప

“రేవురా” అంటే ఆరోగ్యం, జయం, ఆనందం ప్రకృతిపోతాయి

లోకసేవాపరులుగా పిలువబడుతున్న వారిలో చాలామంది నిషిద్ధ పద్ధతులను లోకంలోకి వాడుకలోకి తీసుకువచ్చి ఆచరిస్తున్నారు. ధార్మిక క్షేత్రంలో ఎక్కువభాగం నేతలు, సాధువులు, మహాంతులు మొదలైన వారుంటారు. వీరంతా కలిసి ఈనాడు ప్రజలు ఆచరిస్తున్న పద్ధతులన్నీ మూఢ నమ్మకాలని, అంధ విశ్వాసాలని, వాటివల్ల ఎన్నో అవాంఛనీయ పరిణామాలు ఎదురవుతాయని తెలిసినా కూడా మౌనం వహించి వారికే మద్దతునిచ్చి పోషిస్తున్నారు కూడా. రాజకీయ నాయకులలో చాలామంది ఈనాడు ఎన్నికల్లో గెలిచేందుకు ఓటర్లు అడిగిన ప్రతిదానికి తలాడిస్తున్నారు.

ఈ స్థితిలో ఉన్న ప్రజల మనస్సులను సంస్కరించడమనే పని లోకకళ్యాణానికి ఉపయోగపడేదే అయినా సాధ్యం కాదు. ఎవరైతే ప్రజలను రంజింపచేసేందుకు బదులు మేలు చేయాలనుకుంటారో వారు ముందుగా నిందలను భరించాలి. అపకీర్తిని, వ్యతిరేకతలను ఓర్పుతో భరించడం నేర్చుకోవాలి. అప్పుడే సంస్కరించడమనే పని చేయగలరు. స్వాతంత్ర్య సంగ్రామంలో సేనానాయకులందరూ తుపాకీ తూటాల దెబ్బలు తిన్నవారే. అదేవిధంగా భౌతిక పరాధీనతకు విరుద్ధంగా విచారక్రాంతి (ఆలోచనలలో క్రాంతి) ప్రకటించిన ఈ యుద్ధంలో పాల్గొనే సేనానాయకులు కనీసం నిందలనే దెబ్బలైనా తినక తప్పదు. ఎవరైతే ఇందుకు భయపడతారో వారు అవాంఛనీయతలకు వ్యతిరేకంగా గొంతెలా విప్పగలరు? పోరాటమెలా సాగించగలరు? ఇందువల్లనే యుగపరివర్తనలో నాయకులు కావాలనుకునేవారు; కీర్తి, గౌరవాలను వద్దనుకునే వారై నిందలను, వ్యతిరేకతలను స్వీకరించే సాహసమున్నవారై ఉండాలి. నవనిర్మాణమనే ఉద్యమమును క్రియాన్వితం చేయుటలో ఎదురయ్యే ఆటంకాలను సహించి ముందుకు వెళ్ళగలరా? ఇందుకు చాలా తీవ్రమైన మనోబలం, ప్రచండమైన సాహసం ప్రదర్శించాలి. ఉన్నతస్థాయి వ్యక్తులు కూడా ఇందుకు సాహసించలేక వెనకడుగు వేస్తున్నారు. వారు ఒకవేళ సాహసిద్దామనుకున్నా అక్కడ ఎదురయ్యే కష్టాలకు భయపడి ముందుకువచ్చే ధైర్యం చేయలేకపోతున్నారు. ఇది నిజంగా మనకు పట్టిన దౌర్భాగ్యంగా భావించాలి.

ఈనాడు నిజమైన ఆధ్యాత్మికతను ఊహలోకం నుండి క్రిందికి దింపి వ్యావహారిక జీవితంలో ఒక భాగంగా మార్చాలి.

లేకపోతే ఆత్మిక ప్రగతి సాధ్యం కాదు. అందరు ఆచరించేందుకు వీలయ్యే ఆదర్శాలను ప్రవేశపెట్టేముందే ఈ పని చేయకపోతే సమాజం యొక్క నవనిర్మాణం, పుణ్యపై స్వర్ణావతరణ అనే ప్రయోజనం పూర్తికాదు. మనకున్న కోరికలను తీర్చుకోవడంలో, స్వాధ్యపూరితమైన పనులు చేయడంలోనే ఉన్న కొద్దిపాటి సాహసము, శక్తి ఖర్చయిపోతున్నది. ఈ భవబంధనాలను త్రొవచివేసి జీవితాన్ని మనమే ప్రకాశమయం చేసుకోవాలి. ఆ కాంతిలో వర్తమానయుగంలోని అంధకారమంతా పటాపంచలై ఉజ్జ్వల భవిష్య కాంతులు విరజిమ్ముతూ ఎగసి పడతాయి.

- అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

లియోనార్డో డావిన్చి

“ఇతరులు నాకు సహకరించలేదు. ఎవరూ నన్ను ఆదరించరు. అదృష్టం నాకు కలిసి రాలేదు” అంటూ మాట్లాడే వ్యక్తులను శుద్ధ అబద్ధలాడే వ్యక్తులుగా భావించాలని లియోనార్డో డావిన్చి అనే ఆయన గట్టిగా చెప్పేవారు. వీరు అతినికృష్ణమైన పరిస్థితుల మధ్య జీవితాన్ని ప్రారంభించినా, ప్రతి చిన్నపనిని శ్రద్ధతోను, దీక్షతోను నిర్వహిస్తూ అపారమైన ప్రతిభను ఆర్జించుకొన్నారు. ఈయన యొక్క నిష్ఠ, దీక్ష చూసి అనేకమంది ప్రభావితులై ఈయనను అనుసరించి సహకరిస్తూ ఉండేవారు. ఈయన ప్రతికూలమైన వాటి రూపురేఖలను మార్చివేయసాగాడు. తత్ఫలితంగా రోగమంటే ఎరుగని శక్తివంతమైనవాడుగా, గొప్ప చిత్రకారుడుగా, సాహితీవేత్తగా, సంగీత విద్వాంసుడుగా, వైజ్ఞానికునిగా, యుద్ధకళా నిపుణుడుగా, బహుముఖ ప్రతిభాశాలిగా చరిత్రలో ఏకైక వ్యక్తిగా చిరస్థాయిగా ఉండిపోయాడు. ఈయన ఫ్లారెన్స్ నగరంలో గర్భదరిద్రుల ఇంట జన్మించాడు. ఇతని తల్లి ఇతని రెండవయేటనే మరణించింది. ఈయన తన మార్గదర్శనాన్ని, నిర్మాణాన్ని స్వయంగా తనకుతానే చేసుకొని “మనిషి తన భాగ్యానికి తానే నిర్మాత” అనే మాటను నూటికి నూరుపాళ్ళు ఋజువు చేసిన మహానుభావుడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీసావిత్రి

“రేపటి నుంచి” అనేది మనస్సుకు ఆనందం కలిగించే మాట

కుల కుండలినీ దేవి : కందమూల నివాసిని

కుండలినీ శక్తిని విద్యుత్తు శక్తితోను, శక్తి-తేజస్సు (आभा) తో పోల్చబడింది. “తడిల్లతా సమరుచిర్విద్యు. లేఖేవ భాస్వరా” సూత్రములో విద్యుల్లతవలె, జ్యోతిర్మయంగా వివరించారు. ఈవిధంగానే ఇంకొక చోట “తడిలేఖా తస్వీ తపనశశిం వైశ్వా నరమయీ” గా వర్ణించబడింది. అంటే ఆ ప్రచండ అగ్ని శిఖ దివ్య వైశ్వానర అగ్నికి సమతుల్యం. యోగ కుండల్యుపనిషద్తో ఇలా చెప్పబడింది.

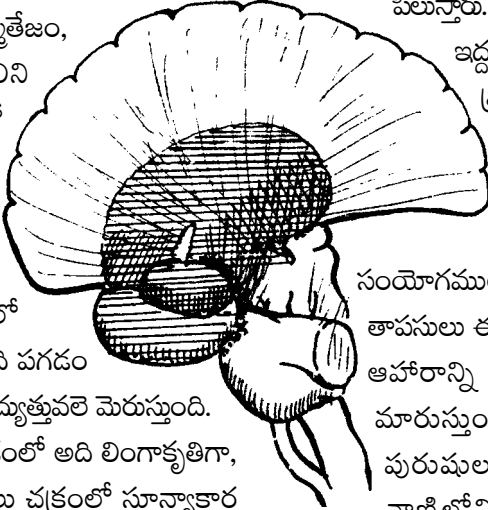
మూలాధారస్య బ్రహ్మయాత్య తేజో మధ్యే వ్యవస్థితా ।
జీవశక్తిః కుండలాఖ్యా ప్రాణాకారయ తేజసీ ॥

అంటే మూలాధార మధ్యలో ఆత్మతేజం, బ్రహ్మతేజం రూపం గల కుండలినీ నివసిస్తుంది. అదే జీవనశక్తి, తేజో రూపం గల ప్రాణశక్తి.

మహాయోగ విజ్ఞానంలో ఇలా వర్ణించబడింది. కుండలినీ మూలాధార చక్రంలో ఆత్మజ్యోతి రూపంలో కనిపిస్తుంది. స్వాధిష్ఠాన చక్రంలో అది పగడం వలె కనిపిస్తుంది. మణి పూరకంలో విద్యుత్తువలె మెరుస్తుంది. హృదయ కమలంలోని అనాహత చక్రంలో అది లింగాకృతిగా, విశుద్ధి చక్రంలో శ్వేత వర్ణంతో, తాలు చక్రంలో సూన్యాకార ఏకరస (सून्याकार एकरस) అనుభూతి కలుగుతుంది. భ్రూ చక్రంలో బొటనవేలి ప్రమాణంలో వెలుగుతున్న దీపశిఖ వలె ఉంటుంది. ఆజ్ఞా చక్రంలో ధూమ్ర శిఖవలె, సహస్రార చక్రంలో మెరుస్తున్న గొడ్డలివలె కనిపిస్తుంది.

ఈ అలంకారిక వ్యాఖ్య కుండలినీ మహాశక్తి యొక్క ఒక మచ్చు తునక. కుండలినీ మానవీయ విద్యుత్తు యొక్క ప్రచండ అంశంగా చెప్పవచ్చు. తుపాకి మందుతో చిచ్చుబుద్లు తయారు చేయవచ్చు, కొండలను పిండి చేయవచ్చు. మానవీయ విద్యుత్తు యొక్క లేశమాత్రం మానవ ముఖమండలం చుట్టూ తేజోవలయంగా కనిపిస్తుంది. దాని ప్రచండ రూపం తృతీయ నేత్రమైన ఆజ్ఞాచక్రాన్ని తెరచి శివుడు కామదేవుని దహనం

చేసిన సంఘటనలో చూడవచ్చు. దమయంతి శాపంతో వ్యాధుడు భస్మమైపోయాడు. అదే సగరుని వేయిమంది పుత్రులు బూడిదగా చేసింది. గౌతముని శాపంతో ఇంద్రుడు, చంద్రుడు వంటి వారికి దుర్గతి పట్టింది. దుర్వాసుని శాపంతో యాదవ కులం నాశనం అయింది. ఈ ప్రచండరూపం దాల్చే కుండలినీ ఆధ్యాత్మిక డైనమైట్ అనవచ్చు. సాధారణ ఊర్జా (శక్తి) కణకణంలో వెలుగొందుతుంది. అదే మస్తిష్కంలో, హృదయంలో, జననేంద్రియ మూలంలో ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఈ మూడు అగ్నులను వైదిక భాషలో అహితాగ్ని, దక్షిణాగ్ని, గార్లపత్యాగ్ని పిలుస్తారు. ఇవే మహాకాళి, మహాచండి, మహాదుర్గలు.

ఇద్దరు వ్యక్తులు ఒకచోట ఉన్నప్పుడు ఎక్కువ ప్రాణశక్తి గల వ్యక్తి ప్రభావం తక్కువ ప్రాణశక్తిగల వ్యక్తిపై పడుతుంది. సత్సంగము-దుస్సంగం, మంచి- చెడు ప్రభావములు చూపుతాయి. నవనారీ సంయోగములో క్రీడ కల్లోలాల రూపంలో ఉంటుంది. తాపసులు ఈ యోగాగ్నితో తపస్సు చేస్తారు. జఠరాగ్ని ఆహారాన్ని జీర్ణం చేస్తుంది, చివరకు వీర్యంగా మారుస్తుంది. కామాగ్ని చేత పీడింపబడ్డ స్త్రీ, పురుషులు దీపపు పురుగులవలె నశిస్తారు. వాణిలోని అగ్ని శత్రువులను మిత్రులుగా మార్చగలదు, శాపములను వరదానములను ఇవ్వగలదు. ఓజస్సు, తేజస్సు, వర్చస్సుల వెలుగు వ్యక్తి యొక్క ప్రతిభను పెంపొందిస్తుంది. బ్రహ్మాగ్ని సహస్రదళ కమలములో నివసిస్తుంది. ఆత్మకు పరమాత్మ దర్శనం చేస్తుంది. హృదయంలో భావాగ్ని, దయ, కరుణ, మైత్రి, సేవ మొదలైన రూపములలో ప్రస్ఫుటిస్తుంది. కాలాగ్ని మరణానికి కారణమవుతుంది. మందాగ్ని వలన మనిషి బద్ధకస్తుడుగా, రోగిగా తయారవుతాడు. ఇలాంటి అనేక అగ్నులు శరీరంలో ఉన్నాయి. ప్రాకృతిక అగ్నివిజ్ఞానం 13 అగ్నులను వర్ణిస్తుంది. వాటికి వాటి వాటి ప్రభావములు ఉంటాయి. దీనిలోని ప్రాణాగ్నియే కుండలినీ, దీనివలన జీవించేశక్తి, సహసం, ధైర్యం కణకణములో

చెయ్యలేనివారికి రేపు అనేది మంచి రోజు

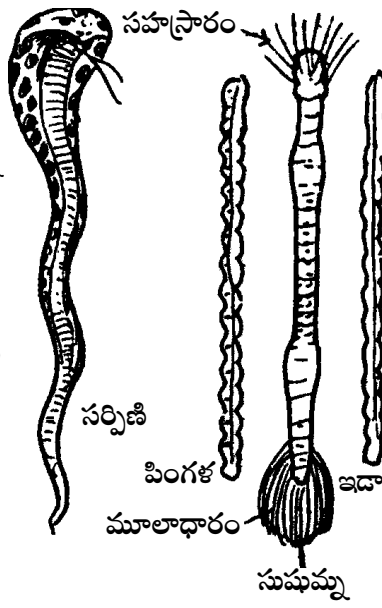
నిందుతాయి. ప్రస్తుత స్థితిలో (నిద్రా స్థితి) ఉన్న శక్తిని సూక్ష్మ శరీరంలో ఆరు తలముల ఇనుపపెట్టెగా భావిస్తారు. ఈ ఆరుతలములే షట్చక్రములు, వీటినే సుడిగుండములుగా, నాడీ గుచ్చకములుగా లేక విద్యుత్తు ప్రవాహ రూపములో శరీరములో ఉన్నాయి. శాస్త్రకారులు చక్రముల గురించి, కుండలిని గురించి తమ తమ పద్ధతులలో ఆలంకారిక వ్యాఖ్యలు చేశారు.

శాంభవి తంత్రములో ఇలా చెప్పబడింది - “తాళం చెవితో తాళం తీసి ఇంట్లోకి ప్రవేశించినట్లు కుండలినీ జాగరణ తరువాత మనుష్యుడు సుషుమ్నా మార్గమున బ్రహ్మలోకమునకు వెళ్ళవచ్చు”. తైత్తిరీయ అరణ్యకములో చక్రములను దేవలోకం అని చెప్పబడింది. ఆదిశంకరాచార్యుల వారు సౌందర్య లహరిలో ఈ మహాశక్తి గురించి వ్యాఖ్యానిస్తూ ఆజ్ఞ, సహస్రార చక్రములను బ్రహ్మచేతనత్వమునకు ప్రతినిధులుగా వర్ణించారు. షట్చక్ర బేధనం చేసిన తరువాత కుండలినీ శక్తి ఏ విధంగా బ్రహ్మలోకం వరకు వెళ్తుందో, పరబ్రహ్మతో విహరిస్తుందో ఈ ప్రకారంగా వర్ణించబడింది.

**మహీమూలాధారే కమపి మణిపురే హుతవహం
స్థితం స్వాధిష్ఠానే హృది మరుతమాకాశ ముపరి
మనోరపి భ్రూమధ్యే సకలమపినిభిత్వాకుల పథం
సహస్రారే పద్మే సహరహసి పత్యా విహరసి**

అర్థం: హే కుండలినీ! నీవు మూలాధారమందు పృథ్విని స్వాధిష్ఠాన చక్రమందు జలమును, మణిపూరకమందు అగ్నిని, అనాహతమందు వాయువును, విశుద్ధిలో ఆకాశమును బేధనం చేస్తూ ఆజ్ఞాచక్రమందు మనస్సుకు ప్రకాశం ఇస్తావు, తరువాత సహస్రార కమలములో తరువాత సహస్రారంలో పరబ్రహ్మతో విహరిస్తావు. యోగదర్శనంలో సమాధిపాదం 36వ సూత్రంలో “విశోకా-జ్యోతిషృతి” అని చెప్పబడింది. ఇది కుండలినీకి సంకేతం. ఈ జ్యోతిషృతి ప్రకాశవంతం అయినందువలన మనిషిని శోకముల నుండి నివృత్తుని చేస్తుంది.

హిందూ ధర్మంలో 33 కోట్ల దేవతల వర్ణన వస్తుంది. ఇవి మేరుదండములోని 33 కణుపులు. ఈ కణుపులను వర్తిజ్ఞే (vertebrae) గా చెప్తారు. మేరుదండం సర్పాకారంగా ఉంటుంది. ఈ కణుపులను ఐదు భాగములుగా విభజించ వచ్చు. 1) గ్రీవా cervical vertebrae, 7 కణుపులు 2) వీపు కణుపులు Thorax 12 vertebrae, 12 కణుపులు 3) కటి ప్రదేశం- నడుము Lumbar 5 vertebrae, 5 కణుపులు

4) త్రిక ప్రదేశం, Sacral vertebrae 5 కణుపులు 5) పుచ్చికాస్థిచంచు - Coccyx 4 కణుపులు. ఈ 33 ఖండములలో (కణుపుల) ఉన్న క్షమత దేవోపమయంగా భావించబడింది. మేరుదండం బోలుగా ఉంటుంది, దీనిలో మస్తిష్కపు మజ్జ నిండుగా ఉంటుంది. ప్రతి కణుపు వెనుక, ఎడమప్రక్క కుడి ప్రక్క గుండ్రటి రంధ్రాలు ఉంటాయి. దీనిలో నుండి చిన్న చిన్న నరములు కలసి పెద్దదిగా బయటకు వస్తాయి. వెన్నెముక చివరి భాగం శంఖు ఆకారంలో ఉంటుంది. దీనిని ఫైలమ్ టెర్మినల్ (Phylum Terminal) అంటారు.

చంచు ప్రదేశంలో (వెన్నెముక చివరి భాగం) చాలా చిన్నదిగా ఉంటుంది. దీనిలో నాలుగు కణుపులు ఉంటాయి. ఇవి బోలుగాను ఉండి ఒకదానితో ఒకటి కలసి ఉంటాయి. ఇవి నాలుగు కలసి ఒక అండంవలె లేక పువ్వు యొక్క మొగ్గవలె ఉంటుంది. దీనిని కాకిక్స్ (Coccyx) అంటారు. దానినే కుండలినీ యోగంలో ‘కందం’ అని ‘స్వయంభూలింగం’ అనే పేర్లతో పిలుస్తారు.

చక్రముల క్రమం ఈ విధంగా ఉంటుంది. 1) చంచు ప్రదేశం - మూలాధారం (Coccyx) 2) త్రికదేశం - స్వాధిష్ఠానం 3) కటి ప్రదేశం - మణిపూరకం 4) వక్షస్థలం - అనాహతం 5) గ్రీవా - విశుద్ధి చక్రం 6) మేరుదండం ఇక్కడ సమాప్తమవుతుంది. ఆజ్ఞచక్రం మస్తిష్కం యొక్క అగ్ర భాగంలో ఉన్నది. సహస్రారం మస్తిష్కం మధ్యలో ఉన్నది.

చక్ర బేధనం, చక్ర శోధనల, చక్ర పరిష్కారం, చక్ర జాగరణ మొదలైన పేర్లతో ఈ రహస్యమయ కేంద్రముల

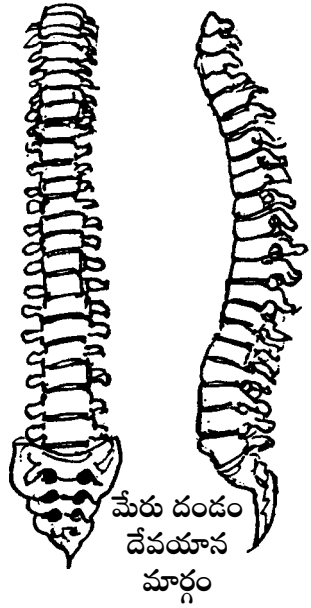
రేపు అనేది లేదు, ఉన్నది ఈ రోజే

క్షమత వెలుగొందే ప్రయత్నం చేయబడుతుంది.

ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రంలో శరీర విజ్ఞానాన్ని ఒక విశుద్ధి సూక్ష్మ విద్యగా భావిస్తారని గుర్తుంచుకోవాలి. స్థూల శరీరంలో దాని ఛాయ మాత్రమే చూడగలము. ఏ శారీరిక అంగాన్ని సూక్ష్మ శరీరంలో కలపకూడదు, దాని ప్రతినిధిగా మాత్రమే భావించాలి. ఆధ్యాత్మికత శరీరవిజ్ఞానంలో వర్ణించబడిన దివ్యశక్తులు ఏ భౌతిక శరీర అవయవంలో లేవు. స్థూల అంగములలో ఆ సూక్ష్మశక్తుల ప్రతిబింబం మాత్రమే చూడగలము.

మూలాధార శబ్దంలో రెండు భాగాలు ఉన్నాయి. మూల + ఆధారం. మూలం అంటే జడం - base అంటే ఆధారం. ఈ ఆధారం జీవనసత్తా యొక్క మూలభూత ఆధారం అవటం వలన ఆ శక్తి సంస్థానమును మూలాధారం అన్నారు. అది సూక్ష్మ జగత్తులో ఉండటం వలన అదృశ్యంగా ఉంటుంది. అదృశ్యంగా ఉన్న వాటి ప్రతీకలు కనిపించే శరీరంలో కూడా ఉంటాయి. దివ్యదృష్టి గల ఆజ్ఞాచక్రమును పిట్టూటరీ, పీనియల్ రూపంలో ఉన్న రెండు కళ్ళలో పని చేయడం చూడవచ్చు. బ్రహ్మ చక్ర స్థానంలో హృదయం యొక్క గతివిధులను (working) ను చూడవచ్చు. మూలాధార సత్తాను మేరుదండం యొక్క శాక్రల్ ప్లెక్సస్లో (sacral plexus) చూడవచ్చు. తన చేతనాత్మక విశేషతల కారణమున దానికి ఆ గౌరవం లభించింది. ప్రాణం యొక్క ఉద్గమ కేంద్రం (source) మూలాధారం, కానీ దాని విస్తరణ, వ్యవహారం, వితరణ (distribution) మేరుదండం ద్వారానే సంభవం అవుతుంది.

మూలాధారం కన్నా కొంచెం పైన, స్వాధిష్ఠానం కన్నా కొంచెం క్రింద ప్రోస్టేట్ గ్రంథి (prostrate gland) ఉన్నది. శుక్ర సంస్థానం ఇదే. దీనిలో ఉత్పన్నమయ్యే తరంగములు కామ ప్రవృత్తితో ఉంటాయి. దీనిలో ఉత్పన్నమయ్యే హార్మోను వీర్యోత్పాదనకు బాధ్యత వహిస్తుంది. స్త్రీలలో గర్భాశయం కూడా ఇక్కడే ఉంటుంది. సుషుమ్నా క్రింద భాగమున లంబార్, సేక్రల్ గుచ్ఛకములు (lumbar & sacral plexus) ఉన్నాయి.

మేరు దండం దేవయాన మార్గం

జననేంద్రియం ద్వారా జరిగే మూత్ర విసర్జనకు, కామోత్తేజన క్రియలను ఈ గుచ్ఛకములు నియంత్రిస్తాయి. ఇక్కడ ఏ కొంచెం గడబిడ జరిగినా ఏదో ఒకటి లేక రెండు క్రియలు అస్తవ్యస్త మవుతాయి. బహుమూత్రం, అతికాముకత, నపుంసకత మొదలైన వాటి కారణం ఇక్కడే ఉంటుంది. జీవనమునకు ఉపయోగపడే ప్రేరణల కేంద్రముల స్థానం ఇదే. దీనిని కందమని, కుండమని, కామబీజమని చెప్పవచ్చు. కందమునకు ఇంకొక పేరు కూర్మము. దీనిని కూర్మావతార ప్రతినిధిగా భావిస్తారు. అది కాళ్ళను ముడుచుకోవటం, జాపటం వలన

శక్తిధారలు ఉత్పన్నమవుతాయని భావిస్తారు. కందం యొక్క ఆకృతి అండంవలె ఉంటుంది. దానికి తాబేలు యొక్క కాళ్ళు చేతులు ముడవడం, చాపడం అనే ఉపమానం ఇవ్వబడింది. సముద్ర మంధన కథలో మంధర పర్వతం కవ్వంగా ఉపయోగపడ్డది. ఆ పర్వతం క్రింద భగవంతుడు తాబేలు రూపంలో భారమంతటిని ఎత్తాడు. ఇక్కడ కూర్మం లేక కందం అంతర్లగత్తు యొక్క మంధనంలో శక్తిని ఊర్జ్వగమనం చేసేదిగా చెప్పే ఆలంకారిక వ్యాఖ్య.

అంతః స్రావగ్రంథులను (endocrine glands) షట్ చక్రముల ప్రతీకగా భావిస్తారు. స్త్రీ పురుషులలో ఈ చక్రములలో ప్రవహించే విద్యుత్తు పురుషులలో దృఢత్వముగా, స్త్రీలలో కోమలత్వంగా వికసిస్తుంది. ఇది సామాన్య క్రియాకలాపాల ఒక చిన్న అంశ మాత్రమే. ఈ అంతః స్రావ గ్రంథులను, వాటి నుండి వెలువడే హార్మోనుల క్షేత్రమును ఒక మాజిక్ గా చెప్పే దానిలో అతిశయోక్తి ఏమి లేదు. అంతః స్రావ గ్రంథులు వివరణ ఈ విధంగా ఉంటుంది.

- 1) పీనియల్ (సిరోటానిన్, మెలోనిన్)
- 2) పిట్టూటరీ (గ్రోత్ హార్మోన్ growth hormone)
- 3) థైరాయిడ్ (థైరాక్సిన్ Thioroxyn)
- 4) థైమస్ (immune system)
- 5) ఎడ్రినాల్ (ఎడ్రినాలిన్, ఎ.సి.టి.హెచ్)
- 6) గొనాడ్స్ (టెస్టోస్టీరాన్ (పురుషులలో), ఈస్ట్రోజన్ (స్త్రీలలో) (Testosterone, Estrogen))

సాధారణంగా సర్పిణి కుండలినీ, సహస్రారం ఆజ్ఞాచక్రం

అనుకున్నది వాయిదా వేసుకోకుండా చేసుకునే మనోబలం తెచ్చుకోవాలి

మొదలైన కుండలినికి సంబంధించిన అవయవములు ప్రసుప్త స్థితిలో నిష్క్రియంగా పడి ఉంటాయి. నిద్రాస్థితిలో, మూర్ఛా స్థితిలో మనిషి చనిపోయిన వాడివలె ఉంటాడు. అతనికి స్పృహ ఉండదు. అతని వస్తువులు ఎవరైనా తీసుకెళ్తున్నా తెలియదు. వంటిమీద బట్టలు అటు ఇటు తొలగినా తెలియదు. కానీ మెలకువ రాగానే తన సామర్థ్యం, జ్ఞానం తిరిగి వస్తాయి.

శరీరంలోని విద్యుత్తు శక్తి సామాన్య ప్రవాహం నిష్క్రియంగా పడి ఉంటుంది. కానీ దానిని సాధన ద్వారా జాగృతం చేసినట్లయితే, వేగవంతం చేసినట్లయితే చాలా తేడా వస్తుంది. మురళి యొక్క రంధ్రములలో వాయువును వేగముగా ఊడితే దానిలో నుంచి శబ్దాలు వెలువడుతాయి. ఎండిపోయిన వెదురు రాపిడి వల్ల అగ్నిపుడుతుంది. రైలు, కార్లవంటి వేగముగా వెళ్ళే వాహనముల వెనుక ఆకులు, గడ్డిపరకలు, ధూళి కణములు కూడా ఎగరటం, పరిగెత్తడం చూడవచ్చు. నది మధ్యలో పడి ఉన్న రాళ్ళగుట్టలతో ప్రవహిస్తున్న నీరు కొట్టుకున్నప్పుడు అలలు పెద్దగా లేస్తాయి. జలపాతంలో నీరు క్రిందకు పడుతుంటే, ఆ ప్రవాహంతో విద్యుత్తును ఉత్పత్తి చేసే యంత్రములను ఏర్పాటు చేస్తారు. గాలివానల, తుఫానుల, సుడిగుండాల అసాధారణ శక్తులు మనకు తెలిసినవే. చక్రములు కూడా జాగృతమయినప్పుడు, ఉత్తేజితమయినప్పుడు స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ శరీరములు ఉప్పొంగుతాయి, వాటి అసాధారణ శక్తిని చూపిస్తాయి.

విభిన్న ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలలో కుండలినిని గురించిన అనేక అభిప్రాయాలు లభిస్తాయి. త్రిపుర తంత్రాలలో ఇలా ఉన్నది - “మోక్షమును ఇచ్చే దేవత భోగమును ఇవ్వదు, భోగమును ఇచ్చే దేవత మోక్షమును ఇవ్వదు. కానీ కుండలిని రెండింటిని ప్రదానం చేస్తుంది.

మహాయోగ విజ్ఞానంలో ఇలా వ్రాయబడింది. “ఎవరి మూలాధార శక్తి నిద్రిస్తున్నదో, అతని ప్రపంచమంతా నిద్రిస్తుంది. ఎవరి కుండలిని జాగృతమయిందో అతనిని భాగ్యం వరించిందని అర్థం చేసుకోవాలి.”

మహాతంత్రంలో ఇలా ఉన్నది - “ఎవరి కుండలిని మేలుకొన్నదో అతని వైఖరి, మధ్యమ, పరా, పశ్యంతి వాణులు జాగృతమవుతాయి, అతను చెప్పింది జరిగి తీరుతుంది.”

యోగినీ తంత్రంలో ఇలా ఉన్నది - “కుండలిని జాగృత

మయినప్పుడు అంతరాళములో దాగి ఉన్న వైభవం అనాయాసంగా దృష్టిగోచరమవుతుంది.”

మహాభారతములో ఒక సుప్రసిద్ధ కథ ఉన్నది. భీష్మ పితామహుడు సూర్యుడు దక్షిణాయానమున ఉన్నప్పుడు మరణించదలచుకోలేదు. ఉత్తరాయణ కాలములో మరణించ దలచాడు. దీనికొరకు ఆయన దేవయానమున పరలోక ప్రయాణం ఎన్నుకున్నాడు. ఈ మాటలు కుండలినికి సంబంధించినవే. దక్షిణాయానం కుండలిని అగ్ని ఉత్తరాయణం బ్రహ్మరంధ్ర ఊర్ణా (శక్తి) దేవయానం మేరుదండ (వెన్నెముక) మార్గమే. భీష్ముని కుండలిని జాగరణ ప్రక్రియ అసంపూర్తిగా ఉన్నది. ఆయని దానిని పూర్తి చేయడానికి అంపశయ్యపై పూర్తిచేశాడు, పని పూర్తి అయ్యాక శరీరాన్ని వదిలివేశాడు.

అధర్వవేదం 19/37/1 లో ఇలా ఉన్నది.

“హే ఆత్మాగ్ని నీవు నాకు ప్రకాశం, తేజస్సు బలం, ప్రతిభ, పరాక్రమం, ఓజస్సు నా లోపలి నుంచి ఉప్పొంగుతున్నాయి. హే అగ్ని! నీ 33 విభాగములు నా పై అనుగ్రహం కురిపించు గాక!”

యజుర్వేదం 12/7 ఇలా చెప్పబడింది. “హే దివ్యాగ్ని! నీవు ఆయువు, వర్చస్సు, ధనం, మేధా, సుసంతతి, ప్రేమ పౌరుషం కలిపి మమ్మల్ని అనుగ్రహించు.”

ఆధునిక మనోవైజ్ఞానికులు కుండలినిని అచేతన మనస్సు యొక్క ప్రసుప్త శక్తి అని అంటారు. జపాన్, చైనాలోని యోగభ్యాసం చేసేవారు దానిని “చీ” శక్తిగా పేర్కొన్నారు. అమెరికాకు చెందిన డా॥ సెలెల్యా తన పుస్తకం (Kundalini Psychosis & Tranendence) లో కుండలిని జాగరణతో మనిషి క్రియాశీలత పెంపొందుతుందని అంటాడు. వ్యక్తిత్వం సుదృఢమై గుహ్య మస్తిష్కంలోని నిద్రాణంగా పడి ఉన్న క్షమతలు వికసిస్తాయి.

బృహజ్జాబాలోపనిషత్తులో ఇలా ఉన్నది - “ఈ కాలాగ్ని కుండలిని అథోగామి అయినప్పుడు మనిషిని అశక్తునిగా చేస్తుంది. కానీ పైకి లేచినప్పుడు ఉచ్చ సిద్ధులను ప్రదానం చేస్తుంది. బ్రహ్మలోకం వరకు పంపిస్తుంది.

స్కంద పురాణంలో ఒక మంచి కథ వస్తుంది. సృష్టి ప్రారంభంలో బ్రహ్మదేవుడు చాలాకాలం కఠోర తపస్సు చేశాడు.

మనం అనుకున్నది సాధించి తీరాలి అనుకున్నప్పుడు ఏ కష్టం కష్టం కాదు

దానితో ప్రచండమైన అగ్ని ఉత్పన్నమయింది. అది భూమి మీద పడినప్పుడు భూమి దహించడం మొదలయింది. పైకి లేచినప్పుడు ఆకాశాన్ని దహించసాగింది. దాని తేజస్సుతో కూడిన నిప్పు రవ్వలు దశదిశలను దగ్గం గావించసాగాయి.

అగ్ని బ్రహ్మదేవునితో ఇలా అన్నది - “నేను ఆకలితో కాలిపోతున్నాను. నాకు భోజనం ఇవ్వ.” బ్రహ్మదేవుడు తన శరీరంలోని అన్ని అంగములను ఒక్కొక్కటిగా తినిపించాడు. అయినప్పటికీ దానికి తృప్తి లేదు. అది ఇంకా ఆకలి, ఆకలి అంటూ అరవడం మొదలు పెట్టింది.

బ్రహ్మదేవునికి ఏమీ ఉపాయం దొరకక ఇలా అన్నాడు. “నీవు కాముక వ్యక్తుల శరీరంలో దూరి, వాని సమస్త ధాతువుల భక్షణ చెయ్యి”. అగ్ని అలాగే చేసింది. అది అసంఖ్యాక కాముక నరనారీలను తినివేసింది. కానీ అప్పటికీ తృప్తి లభించలేదు. అప్పుడు ప్రజాపతి దానిని దేవతల, ఋషుల అంతఃకరణలో ప్రవేశించమని చెప్పాడు, అక్కడ ఉన్న అమృతాన్ని త్రాగి అగ్ని తృప్తి చెందింది, ప్రసన్నతాపూర్వకంగా అక్కడే ఉంటున్నది.

ఈ కథనం తాత్పర్యం ఏమంటే కుండలిని కామక్షేత్రంలో

ప్రవేశిస్తే దానిని శిథిలం చేస్తుంది. కానీ దానిని దివ్య ప్రయోజనముల కొరకు ఉపయోగిస్తే అది ప్రసన్నంగా ఉంటుంది, ఆశ్రయ దాతలను ప్రసన్నదాయకమైన వరదానాలు ఇస్తుంది.

కుండలినిని దావానలంగా చెప్పారు. అది అడవులను దహించి బూడిద చేసేస్తుంది. అది బడబానలంగా సముద్రంలో లేస్తే ఇక నీరు కనిపించదు. భూమిలో ఆ అగ్ని పేలినప్పుడు భూకంపములు వస్తాయి, అగ్ని పర్వతాలు పేలతాయి. మనిషి యొక్క ఆధారభూతమైన శక్తితత్వం కుండలిని, ఇది బ్రహ్మాండీయ. చేతనత్వంతో కలసి ఉన్నది. ఇది విశ్వభాండాగారం నుంచి తన ఇచ్చానుసారం, ఆవశ్యకత అనుసారం శక్తిని లాక్కుని, ధారణ చేస్తుంటుంది. మూలాధారంలో నిద్రిస్తున్న సర్పిణి అగ్నికుండంలో విషం చిమ్ముతుంటుంది. ఈ విషాన్ని అమృతం చేయవచ్చు. ఆ అమృత రసాన్ని త్రాగి, సోమ సంపర్కం కొరకు ఊర్ధ్వగామి కావాలి. ఇదే కుండలినీ సాధన.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 1987

స్వావలంబన

ఒకనాడు ఒక యువకుడు ఒక మహాపురుషుని వద్దకు వెళ్ళాడు. ఆయన గొప్ప భక్తుడని, సమాజ క్షేమం కోసం పనిచేస్తాడని విన్నాడు. యువకుడు తనను ఆ మహాత్ముని ఆశ్రమంలో ఉండనిమ్మని అడిగాడు. తనకు ఏదైనా సేవాకార్యం అప్పగించమని కోరాడు. ఆ మహాత్ముడు యువకుని వివరాలు అడిగాడు. ఆ యువకుడు “నేను నిరుద్యోగిని. మీ ఆశ్రమంలో ఉంటాను. సేవ చేస్తాను. నా జీవనోపాధిగా కూడా ఉంటుంది” - అని అన్నాడు. ఆ మహాత్ముడు ఇలా అన్నాడు - “నాయనా, నీకు నేను పని ఇవ్వలేను. మార్గం చూపించగలను. నీవు నిరుద్యోగినని ఎందుకు అనుకుంటున్నావు? నీలో అనంతమైన శక్తి ఉన్నది. ఆ విశ్వాసంతో కష్టపడి పని చేయి. నీ జీవితం చక్కగా గడుస్తుంది.” ఇలా చెప్పి ఆ మహాత్ముడు అతనికి పది రూపాయలు ఇచ్చాడు.

ఆ యువకుడు డబ్బు తీసుకొన్నాడు. యజ్ఞోపవీతాలు తయారుచేసి అమ్మటం మొదలుపెట్టాడు. మొదట్లో ఆదాయం తక్కువగానే ఉండేది. తర్వాత క్రమక్రమంగా జనులు యజ్ఞోపవీతాలను అతని వద్ద కొనసాగారు. వ్యాపారం బాగా పెరిగింది. ఇప్పుడు అతడు ఒక సహాయకుడిని పెట్టుకోవలసి వచ్చింది. ఒకనాడు ఆ మహాత్ముడు యజ్ఞోపవీతాన్ని కొనుక్కునేందుకు తానే వచ్చాడు. అవి అమ్మేచోట ఆ యువకుడే ఉన్నాడు. తనకి ఆశ్చర్యం వేసింది. ఆ యువకుడు మహాత్ముడి చరణాలకు ప్రణమిల్లి ఇలా చెప్పాడు - ‘మహాత్మా, మీరు అప్పుడు నాకు ఏదైనా ఉద్యోగం ఇచ్చి ఉంటే, నేను అకర్మణ్యుడుగా ఉండిపోయేవాడిని. మీరు ఉద్యోగం ఇవ్వక నాలో ఆత్మవిశ్వాసం మేల్కొలిపి మార్గదర్శనం చేసారు. దానివల్లనే స్వావలంబనతో కూడిన ఈ స్థితికి చేరుకొన్నాను.’ ఆ మహాపురుషులు డా॥ కేశవరావు హెడ్లవార్. ఆయన రాష్ట్రీయ స్వయం సేవక సంఘ నిర్మాత. ఒక జాతి యొక్క సామర్థ్యం ఆ జాతి స్వావలంబనలో ఉంటుంది.

కష్టం వస్తే దానిని ధైర్యంగా ఎదుర్కొని, పోరాడి విజయం సాధించాలి

సద్గురుకృప అవతరించే మహాపర్వదినం

ఎంతటి వారమైనా, ఎలాంటి వారమైనా, మనలోని ప్రతి ఒక్కరి జీవితాలలో గురువు చాలా అవసరం. గతం గురించి ఆలోచించినా, వర్తమానాన్ని పరీక్షించుకున్నా, భవిష్యత్తును ఊహించుకున్నా కూడా, మన సంపూర్ణ అస్తిత్వం ఒక సాకార ప్రశ్నగానే కనిపిస్తుంది. గంభీరంగా ఆత్మసమీక్ష చేసుకుంటే, సార్థక జీవితానికి ఒక దిశ, ఒక ఉద్దేశం, ఒక లక్ష్యం చాలా అవసరమనే సత్యాన్ని అనుభూతి చెందుతాం. వీటిలో ఏది లేకపోయినా జీవితం వెతుకులాటలోనే గడిచిపోతుంది. జీవితాంతం రకరకాల సుఖాలలో జీవితపు సార్థకతను వెతికే ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటాం. కానీ చివరికి ఈ సుఖాలు భ్రమ అని తెలుస్తుంది. వృద్ధాప్యం వచ్చాక గానీ మోసపోయామని గుర్తించం. ఇప్పటి వరకు చేసింది, సంపాదించింది అంతా వ్యర్థం, అర్థం లేనిది అని తెలుస్తుంది.

ఒక్క క్షణం కూడా తీరిక దొరకలేదు, ప్రశాంతత లేదు అని జీవితాంతం అంటూనే ఉంటాం. తెలిసో తెలియకో ఏదో వెతుకుతూ ఉంటాం. ఎన్నో గుమ్మాలలోకి అడుగుపెడతాం, చివరికి నిరాశతో వెనక్కొస్తాం. డబ్బు, పరువు అంటూ వెంపర్లాడతాం. ఎలాగోలా అవి దక్కాక కూడా తృప్తిగా, సంతోషంగా ఉండలేం. అందం, ఆనందం, ఆస్తి, విజయ సోపానాలు అంటూ మనం ఊహించుకున్న సుఖసౌఖ్యాలన్నీ దొరికినా ఏదో మూల అభద్రతా భావంతో ఇబ్బంది పడుతూనే ఉంటాం. ఇవన్నీ పోతాయేమోనని, వృద్ధాప్యం, మృత్యువు ముంచుకొస్తుందని ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు మధనపడు తుంటాము. ఈ వేదన మన మనస్సును, మెదడును ముక్కలు ముక్కలు చేస్తుంది.

ఈ వెంపర్లాట సాధారణంగా అందరి జీవితాల్లో కనిపిస్తుంది. జ్ఞానులు మాత్రమే జీవితపు సందేశాన్ని అర్థం చేసుకోగలరు. భౌతిక సౌఖ్యాలకన్నా ముఖ్యమైనవి చాలా ఉన్నాయని వారు మాత్రమే అప్రయత్నంగా తెలుసుకుంటారు. ఈ జ్ఞానమే వారిని అంతర్ముఖులను చేస్తుంది. జీవితంలో మరింత విలువైన వాటిని

వెతుకుతూ ఉంటారు. ఈ జ్ఞానమే వారిని అంతరాత్మను వెతికేందుకు తత్పరులను చేస్తుంది. అప్పుడు కాని సమస్య ప్రపంచంలో లేదని, మనలోనే ఉన్నది అన్న విషయం అర్థం కాదు. ఈ ప్రాపంచిక వస్తువులన్నీ మార్పులేనివి, స్థిరమైనవి, నిత్యమైనవి అని మన జీవిత విధానం ద్వారా నిరూపించే ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటాం. కానీ ఇది మన దృష్టికోణంలోని లోపం. ప్రపంచంలో స్థిరత్వం, నిత్యత్వం అనేది లేనే లేదు. ప్రపంచానికి మారుపేరు నిరంతర మార్పు. సృష్టి, స్థితి, లయలు ప్రకృతి నియమాలు. మనలో ఎవరూ దీనిని ఆపలేరు.

అయినప్పటికీ పూర్ణమైనది, అనంతమైనది, శాశ్వతమైనది అయిన ఒక తత్వం మన దగ్గర ఉన్నది. ఈ తత్వం స్వయంగా మనలోనే ఉన్నది. దీనిని ఎక్కడో బయట వెతకక్కర్లేదు. జ్ఞానులు దీనినే ఆత్మ అన్నారు. మనం తరచు తాదాత్మ్యం చెందే మన భౌతిక అస్తిత్వంతో కానీ, అహంకారంతో కానీ దీనికి ఏ సంబంధం లేదు. తన శాశ్వత సుఖాన్ని అనుభవించమంటూ పిలుపునిచ్చే సత్యం అది, అదే ఆత్మ.

ఇంతటి స్థిరమైన పిలుపు అందినా కూడా మనం దానిని చేరుకోలేకపోతున్నామంటే అర్థం, సద్గురువు లేకపోవడం. ఈ అంతరాత్మ ప్రయాణం చాలా పెద్దది, ఆటంకాలతో నిండింది, కత్తిమీద సాములాంటిది, కనిపించని ఎన్నో ఆపదలతో నిండినది. అలాంటి మార్గం గురించి మనకేం తెలుస్తుంది? అయినా ప్రశ్నపెద్ద ప్రయాణం, ఆటంకాల గురించే కాదు, అసలు మన జీవనలక్ష్యం ఏమిటో కూడా మనకి సరిగ్గా తెలియదు. అందుకే గోస్వామి తులసీదాస్, 'గురు బీనా హోహి న జ్ఞాన్', అంటే గురువు లేకుండా జ్ఞానం లేదు అన్నారు.

గురుశిష్యుల సంబంధం గురించి పరిశోధించిన మహనీయులకు సామాజిక, ప్రాపంచిక సంబంధాల పరిధి గురించి కూడా పూర్తిగా తెలుసు. సామాన్యమైన ప్రాపంచిక వ్యక్తి, మనకెంతటి ఆత్మీయుడైనా, దగ్గరవాడైనా సరే మార్గదర్శకుడు కాలేదు అని వారికి తెలుసు. ప్రాపంచికంగా డబ్బు, హోదా, ప్రతిష్ఠ లేకపోయినప్పటికీ ఒక పరమ

మనమీద మనకు నమ్మకం ఉంటే వచ్చే కష్టాలు ఎక్కువ కాలం ఉండవు

ప్రజ్ఞావంతుడు, అనుభవజ్ఞుడు అయిన వ్యక్తి మార్గదర్శకుడుగా కావాలి.

అసలు గురువు అవసరం లేదు, నిజమైన గురువు మనలోనే ఉన్నాడు అని చాలామంది తర్కిస్తుంటారు. సిద్ధాంతపరంగా ఇది నిజమే, కాని మనలో ఎంతమంది అంతఃకరణంలో నెలకొన్న గురువు మాటలు విని, అర్థం చేసుకోగలం? అక్కడ నుంచి వచ్చిన నిర్దేశాలను ఎంత వరకు అర్థం చేసుకుని, ఆచరించగలం? మనిషి యొక్క మానసిక ఆలోచనలు పరిమితమైనవి, స్థూలమైనవి అన్న విషయాన్ని గమనించాలి. మనసు అనేది వ్యాకులపరిచే వాసనలు, కోరికలు, మహత్వా కాంక్షల సంగమం. ఈ కోలాహలంలో మనస్సు లోపలి గురువు పలుకులను వినడం ఎంత వరకు సాధ్యం. అది ప్రశాంతమైన, మౌనభాష. ఈ మౌనభాషని విని, అర్థం చేసుకోవాలనుకుంటే మనలోని ఆంతరిక కోలాహలాన్ని ఆపాలి. కానీ సాధారణంగా మన మానసిక సంరచన కూడా మనకు తెలియదు. ఆసక్తి, కోపం, ఈర్ష్య, ద్వేషం, వాసనలను ఎందుకు అనుభవిస్తామో కూడా మనకు తెలియదు. కాబట్టి ఈ కోలాహలాన్ని ఎంతగా అణిచివేద్దామని చూస్తామో, అంతగా అది ప్రతిఘటించుతుంది.

ఈ ఆంతరిక అశాంతిని ఆపడానికే మనకు గురువు అవసరం. శరీరం, మనసు, అంతరాత్మలను నియంత్రించే విధానాలు తెలిసిన నిపుణుడు గురువు. ఆత్మవికాసాన్ని అడ్డుకునే నకారాత్మక (negative) ప్రవృత్తులను మార్చుకోవడానికి ప్రయాణించవలసిన మార్గాన్ని వారే చూపించగలరు.

ప్రజ్ఞులించే జ్ఞానకాగడాయే గురువు. భౌతిక శరీరధారి అయినప్పటికీ వారి ఆత్మ ఉన్నత అజ్ఞాత లోకాలలో విహరిస్తుంటుంది. తమ కోసం కాక, మన కోసం ఈ భూమితో అనుబంధాన్ని ఏర్పర్చుకుంటారు. వారిది స్వార్థరహిత ప్రయోజనం. వారికి కోరికలు, ఆకాంక్షలు ఏమీ ఉండవు. గురువే మన జీవితానికి పూర్ణత్వం, పవిత్రత, శాంతి, ప్రేమ, జ్ఞానాల స్వరూపం. గురువు సాకారుడు, నిరాకారుడు కూడా. దేహాన్ని ధరించినప్పటికీ దేహాతీతుడు. దేహత్యాగం చేసినా వారి అస్తిత్వం సమసిపోదు, మరింత తీక్షణమవుతుంది.

వారిని కలవడానికి, పొందడానికి కావలసిందల్లా

తీవ్రమైన పిలుపు. మన గురుదేవులు మనందరికీ దూరంగా లేరు అనే సందేశాన్ని ఈ గురుపూర్ణిమ తీసుకొచ్చింది. దేహాన్ని ధరించి ఉన్నప్పుడు కూడా వారు దేహాతీతులే, దేహాన్ని త్యజించాక సర్వవ్యాపకులయ్యారు. ఆయనను పిలిచినవారినెన్నడూ ఉత్త చేతులతో వెళ్ళరని ఎప్పుడూ హామీ ఇస్తుంటారు.

మనం జీవితంలో ఎటువంటి భూమికకు చెందినా సరే, పేదవారైనా, ధనవంతులైనా; సుఖంగా ఉన్నా, దుఃఖిస్తున్నా; ఆరోగ్యవంతులమైనా, రోగిష్టులైనా; చైతన్యం వికసించినా లేకపోయినా, మనలో ప్రతి ఒక్కరి కోసం ఇవ్వడానికి గురువుగారి దగ్గర ఏదో ఒకటుంది. మనలో ప్రతి ఒక్కరికీ తగ్గ సందేశం వారి దగ్గర ఉన్నది. జీవితంలో ఎప్పుడూ ఎలాంటి కష్టాన్నీ అనుభవించని వాళ్ళు కూడా నిరాశ, అసంతృప్తి, వెలితిలేని క్షణాలు గడిపామని చెప్పలేరు. మనందరి జీవితాల లోని వెలితిని తీసివేయాలని గురుదేవులు సంకల్పించుకున్నారు. ఆ తపోమూర్తిని శ్రద్ధతో ఆహ్వానించి, వారి కృపను మన జీవితాల్లో అవతరింపజేసుకునే పుణ్యపర్వమే గురుపూర్ణిమ.

- అఖండజ్యోతి, జులై 2000

అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మి

చేసే పనిని బాగా చెయ్యండి

ఒక చిన్న బాలుడు సైకిల్ షాపులో, సైకిల్ మరమ్మత్తులో శిక్షణ పొందుతున్నాడు. ఒక వ్యక్తి తన సైకిల్ను మరమ్మత్తు నిమిత్తం ఆ షాపుకు పంపాడు. ఈ బాలుడు ఆ సైకిల్కు కావలసిన మరమ్మత్తులను యజమాని కోరినట్లు పూర్తిచేసి, దానిని చాలా చక్కగా శుభ్రం చేసి కన్నులకింపుగా తయారు చేసిపెట్టాడు. దీనిని చూసిన, శిక్షణలోనున్న తోటిబాలురు, అతనిని వెట్టిచాకిరి చేసే వానిగా చూసి హేళనగా నవ్వు కొన్నారు. మరునాడు సైకిల్ యజమాని వచ్చి తన సైకిల్ వంక చూచి ఆశ్చర్యపోయాడు. వెంటనే తన సైకిల్కు మరమ్మత్తు చేసిన బాలుని పిలిచి, వెన్ను తట్టి ఉద్యోగాన్ని ఇచ్చి సత్కరించాడు. ప్రతి పనిని ఇష్టంగా చేస్తే, ఆయాచితం గానే అన్నీ మిమ్ములను వరిస్తాయి.

- అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

ఆత్మవిశ్వాసమే ఆశావహుల ఆభరణం

గంగా మహత్యం

శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీతలోని 10వ అధ్యాయములో, 31వ శ్లోకములో స్వయముగా 'స్రోత సామఽస్మి జాహ్నవీ' అనగా 'నదులలో నేను శ్రీభాగీరథియైన గంగానదిని' అని అన్నాడు. భాగవతములోని 11వ స్కందములో, 13వ అధ్యాయములో కూడా 'తీర్థానాం స్రోతసాం గంగా' అనగా 'తీర్థములన్నింటిలోను గంగశ్రేష్ఠమైనది' అని చెప్పబడినది.

గంగాజలము యొక్క లౌకికమైన ప్రాముఖ్యతకూడా తక్కువేమీకాదు. అయితే ముఖ్యంగా

చెప్పాలంటే గంగానది యొక్క పారలౌకికమైన, ఆధ్యాత్మికమైన ప్రాముఖ్యతే చాలా విశిష్టమైనది. గంగానది వలన ఎంతమంది మనుష్యుల, జీవ జంతువుల యొక్క దాహార్తి తీరుతున్నదో, ఎంతమేర భూమి సస్యశ్యామలమవుతున్నదో, పచ్చగా కనువిందుచేస్తున్నదో, ఎన్ని రకాల ధాన్యములు, కాయలు,

ఫలములు, కూరలు పండుతున్నవో అందరికీ తెలిసిన విషయమే. గంగానది కనుక అవతరించి ఉండకపోతే అసంఖ్యాకమైన జనం, పశుపక్ష్యాదులు సుఖసమ్మద్ధులతో ఆనందంగా జీవితము గడుపుతున్న, ఆ ప్రదేశము, అక్కడి దృశ్యములు వేరేవిధముగా ఉండేవి. భగవతియైన గంగ తాను ప్రవహిస్తున్న ప్రదేశములకు సమీపములో ఉన్న జనులకు బహుమూల్యమైన జీవన ఆధారమును ఇవ్వటమే కాదు, దూరముగా ఉన్న ప్రజానీకమునకు సైతము ఎంతో మేలు చేకూర్చుతున్నది. నీటితో నిండిన పాత్రకు ఏదో ఒక మూల నిప్పుసెగ అందించినా, ఆ పాత్ర అంతటా వేడి వ్యాపించి లోపలున్న నీటి ఉష్ణోగ్రత పెరిగిన విధముగా, గంగానది ద్వారా ఉత్పన్నమయ్యే సంపద ఆ ప్రదేశమంతటా వ్యాపించటం మాత్రమే కాక, యావత్ దేశమును కూడా సుసంపన్నము చేస్తున్నది. గంగానది ఒడ్డున ఉన్న దట్టమైన అడవులలోని కలప దేశములోని మూలమూలలకు రవాణా చేయబడి, గృహ నిర్మాణములకు, చెక్క పనికి ఉపయోగపడు తున్నది. ఇక్కడి

సారవంతమైన నేలలో పండే పంట, సమీప ప్రాంతములలో ఉండే ప్రజల అవసరములకన్నా అధికంగా ఉండటముతో, ఆ ధాన్యము దూరప్రాంత జనుల ఆకలిని తీర్చటానికి వినియోగింపబడుతున్నది. బ్రహ్మీ మొదలైన అనేక రకాల వనమూలికలు గంగానది ఒడ్డునే పెరుగుతుంటాయి. గంగానది ద్వారా మానవజాతికి లభించే అపారమైన సిరి సంపదలు, వాటి విలువ లెక్కించటానికి, అంచనా వెయ్యటానికి కూడా కష్టమే!

ఆరోగ్యపరముగా గంగాజలము కున్న ప్రాముఖ్యతను గమనించి ఆధునిక శాస్త్రజ్ఞులు, వైద్యులు కూడా ఆశ్చర్యపోతున్నారు. విశ్లేషించగా గంగాజలములో రాగి, బంగారము, పాదరసము మొదలైన మూలకములు అనగా ధాతువులు ఎంతో విలువైన క్షారములు సరియైన పాళ్ళలో ఉండటము వలన ఈ నీటిని

సేవించడమనేది కేవలము ఒక ఔషధమును తీసుకొనుట లాంటిదే అని తెలియజేయటమైనది. ఇంతకు ముందే మంచి ఆరోగ్యము కలిగినవారు ఈ జలమును స్వీకరించటం వలన వారి ఆరోగ్యము మరింతగా మెరుగువుతుంది. ఒకవేళ ఆరోగ్యము క్షీణిస్తున్నట్లయితే ఇక ముందు క్షీణించకుండా కాపాడుతుంది. వ్యాధులను నయము చెయ్యటంలో గంగాజలము ఎంతో అద్భుతమైన ఔషధముగా ఉపయోగ పడుతుంది. సంవత్సరముల తరబడి పట్టి పీడిస్తూ ఖరీదైన మందులను వాడుతున్నప్పటికీ, నయంకాని వ్యాధులు, మొండి రోగాలకు గంగాజలము అత్యంత విలువైన ఔషధముగా పనిచేస్తుంది. కుష్టువ్యాధికి గంగాజలముతో తయారుచేసిన ఔషధమే తగిన మందుగా భావించబడుతున్నది. ప్రాచీన కాలములో ఆయుర్వేద చికిత్సకులు కుష్టురోగులను గంగా తీరములో నివసించమని, నిరంతరము గంగాజలము త్రాగుతూ ఉండమని సూచిస్తుండేవారు. దాని ఫలితములు కూడా ఆశాజనకముగానే ఉండేవి. ఈనాడు పట్టణముల నుండి

ఎవరికైనా మంచి బహుమతి ప్రదానం చేయాలంటే వారి ఆత్మ విశ్వాసాన్ని పెంపొందింపచేయాలి

మలమూత్రాదులతో కూడిన ముఠికి కొట్టుకొచ్చి గంగానదిలో కలుస్తుండటము చేత గంగానదికున్న ఆ ప్రత్యేకత (వ్యాధులను నయము చేయగలది) తగ్గిపోయింది. రోగులకు పూర్వమువలె ఫలితములు కనిపించడము లేదు. అయినప్పటికీ పూర్వకాలపు అలవాటుననుసరించి భారతదేశములోని అధికశాతము కుప్పరోగులు గంగాతీరములో నివసించడము గమనించవచ్చు. 'ఔషధీ జాహ్నవీతోయమ్' అని నానుడి! అనగా గంగానదిలోని నీరు ఔషధముతో సమానము. ఈ శక్తి ఎల్లవేళలా సత్యమని నిరూపించబడుతునే ఉన్నది.

గ్యాస్, శ్వాసకోశవ్యాధులు, గుండెకు సంబంధించిన జబ్బులు, అధిక లేక తక్కువ రక్తపోటు, మూత్రరోగములు, వీర్యసంబంధ, రజోసంబంధిత వ్యాధులన్నింటికీ గంగా జలముతో చికిత్స చేయుట ఎంతో ఉపయోగకరమైనదిగా నిరూపించబడినది. గంగాజలమును ఏదైనా పాత్రలోకానీ, సీసాలోకానీ పోసి ఎన్ని సంవత్సరములు నిలువ ఉంచినా ఆ నీరు చెడిపోదు. ప్రపంచములో ఇంక ఏ నదీజలమునకుగాని, సరోవరములోని నీటికి గాని ఈ గుణము లేదు. నీటిలో ఉండే సూక్ష్మజీవులను నిర్మూలించే గుణము గంగా జలమునకు ఉండటము వల్లనే గంగనీరు ఎంతకాలమైనా నిర్మలముగా ఉంటుంది. వైద్యులు ఒకసారి కలరావ్యాధిని కలిగించే సూక్ష్మ క్రిములను ఒక పాత్రలో వేసి అందులో గంగా జలమును పోశారు. ఫలితము ఎలా ఉంటుందోనని పరీక్షించారు. కలరాకు చెందిన విషక్రిముల వలన గంగనీరు కూడా విషయుక్తమౌతుందని అనుకున్నారుగానీ, ఫలితము భిన్నముగా వచ్చింది. గంగాజలము పడుతూనే కలరాక్రిములు చనిపోయాయి, కానీ గంగాజలము మాత్రము మలినము కాలేదు. ప్రస్తుతము హిమాలయముల ఉన్నత ప్రాంతములలో అనగా మలమూత్రములవంటి మలినాలేవీ కలవని ప్రదేశములో లభ్యమయ్యే గంగాజలము మాత్రము అత్యంత విశిష్టమైనదిగా, ఉపయోగకారిగా భావించబడుతున్నది. గంగాతీర ప్రాంతములలో ఉన్న హిమాలయ ప్రదేశములలో ఆరోగ్యమును మెరుగుపరచే స్వస్థగృహాలను నిర్మించే ఆలోచన కనుక ప్రభుత్వము తలపెట్టినట్లయితే రోగులకు శారీరక ఆరోగ్యమే కాదు, ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతికూడా లభించగలదు. ఫ్రాన్స్ లో తయారయ్యే 'వైక్టీరియా ఫాజ్' అనే మందుకోసము భారతదేశము నుండి గంగాజలమును ఫ్రాన్స్ కు ఇప్పటికీ నియమముగా పంపిస్తున్నారు.

ప్రపంచములోని ప్రతి వస్తువుకు మూడు స్థాయిలు ఉంటాయి. 1) స్థూల, 2) సూక్ష్మ, 3) కారణ స్థాయిలు. భౌతికంగా కనిపించే గుణములు, లాభములు అన్నీ స్థూల రూపమునకు చెందినవి. వైజ్ఞానిక ప్రయోగముల ద్వారా తీవ్రమైన పరిశోధనల ద్వారా నిరూపించబడినవి సూక్ష్మ తత్వమునకు చెందుతాయి. వేదాంతులు, ఆత్మజ్ఞానమును తెలిసిన సూక్ష్మద్రవ్యలైన యోగుల ద్వారా యోగదృష్టితో చూడబడి అర్థము చేసుకొనబడినవి కారణగుణములు. తులసి-భౌతికముగా చూస్తే ఒక చక్కని ఆకుపచ్చతనము నిండిన మొక్క మాత్రమే! సూక్ష్మదృష్టితో చూస్తే ఈ మొక్క జ్వరాలను తగ్గిస్తుంది. ఇంకా కొన్ని ఇతర వ్యాధులకు ఉపశమనము నిచ్చే లక్షణము ఈ తులసిమొక్కకు ఉన్నది. కారణములు విశ్లేషిస్తే ఇందులో సత్వగుణమును కలిగిన ఆధ్యాత్మికతత్వము ఎంత అధికంగా ఉన్నదంటే, ఈ మొక్కను ఇంటిలో పెంచడము వలన, దీనిని సేవించడము వలన శరీరములో సత్వగుణ ప్రవృత్తులు వృద్ధిచెందుతాయి. అందువలన దీనిని ధార్మిక కార్యక్రమాలలో అంటే పూజలు, యజ్ఞములు మొదలైనవి జరుగుతున్న చోట్ల విశేషముగా ఉపయోగిస్తారు. గోవుగురించి ఆలోచిస్తే మనకు ఇదే విషయము అర్థమవుతుంది. స్థూలదృష్టితో చూస్తే ఆవు చాలా నెమ్మదైన, సరళమైన మనకు ఉపయోగపడే జంతువు మాత్రమే అనిపిస్తుంది. సూక్ష్మదృష్టితో ఆలోచిస్తే ఆవులో ఉన్నంత అధికమైన ప్రాణతత్వము, జీవనీశక్తి ప్రపంచములో ఇక ఏ ఇతర ప్రాణిలోను లేదన్న విషయము తెలుసుకొనబడినది. కారణపరంగా చూస్తే, 'గోవులో దైవత్వమునకు చెందిన పరమాణువులున్నాయి. గోవు యొక్క సన్నిధిలో ఉన్నంత మాత్రమున మానవులలో దివ్యమైన గుణములు, సత్కర్మలు చేయాలనే తలంపు, సదాచారము వంటివి అభివృద్ధి చెందుతాయి. తులసి, గోవువలె ప్రతి ఒక్క పదార్థములో స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ స్థాయిలుంటాయి. ఆయా స్థానములను అనుసరించి వాటిని నిరూపించడము జరిగినది. ఉల్లి, వెల్లుల్లిపాయలో స్థూల దృష్టితో చూస్తే కొంచెము ఘాటైన వాసన తప్పిస్తే, మిగిలినవన్నీ మంచి గుణములే! కానీ కారణ దృష్టికి సంబంధించినంతవరకు వానిలో తామసికత అధికముగా ఉంటుంది కాబట్టి వాటిని సేవించినప్పుడు కామవికారములు, క్రోధము ఎక్కువయ్యే అవకాశములు ఉన్నవి, అందుచేత వాటిని 'నిషిద్ధమైన పదార్థములు'గా భావించడము జరిగింది.

విజయం కావాలంటే కావలసినది ఆత్మవిశ్వాసం

స్థూలదృష్టితో చూస్తే గంగానది కూడా ఆర్థికముగా లాభాన్నిచ్చే ఉపయోగకారియైన నది మాత్రమే కాదు, సూక్ష్మదృష్టిపరంగా ఆలోచిస్తే అందులో ఆరోగ్యమును అభివృద్ధిపరచే విశేషగుణములు ఉన్నాయి. కానీ కారణ దృష్టిపరంగా పరికిస్తే గంగానది యొక్క మహిమ, ప్రాముఖ్యత అపారమైనవి. ఆ నది యొక్క 'కలకలధ్వని' చెవులకు ఎంతో పవిత్రముగా వినిపిస్తుంది. ఆ నదిని దర్శించినంత మాత్రమున చెడుసంస్కారములు నశించిపోతాయి. ఆ గంగాతీరములో ఉండటమువల్ల మనస్సులోని దురాలోచనల మీద అంకుశము విధింపబడుతుంది. ఇంకా చెప్పాలంటే గంగాస్నానము వల్ల, ఆ జలమును తీసుకొనుట వల్ల అంతఃకరణములోని భావాలు సాత్వికమౌతాయి.

'గంగామహాత్యము'లో అడుగడుగునా ఆ నదియొక్క పాపనాశక గుణము వివరించబడినది. అవకాశము వచ్చినప్పుడు ప్రలోభమును కలిగించి, చెడుమార్గములలోకి నెట్టివేసే మానసిక దుష్ప్రవృత్తులను మానవుడు తొలగించు కొనగలగాలి. గంగ సాన్నిధ్యము ఒక శక్తివంతమైన అంకుశము వలె ఈ దుష్ప్రవృత్తుల మీద పనిచేస్తుంది. 'గంగా మహాత్యము'లో 'పాపనాశము' చేయటానికి ఉపయోగపడే మూలతత్త్వము ఈ అంకుశము అని తెల్పబడినది.

'గంగాస్నానము' చేస్తే చాలు, చేసిన పాపములన్నీ పోతాయి అని చాలామంది అనుకుంటుంటారు. మానవుడు తాను ఆచరించిన శుభాశుభ కర్మల ఫలితాలను అనుభవించ వలసినదే! గంగాస్నానము చేయుట వలన ఆ పాపాలు తొలగవు. సాధారణమైన పనులు కానీ, ప్రత్యేకమైన పనులు కానీ, ఏదైనాసరే ప్రతిఒక్క పనికి ఫలితము అనుభవించక తప్పదు. ఒకవేళ దానినుండి కూడా తప్పించుకోవాలనుకుంటే ప్రాయశ్చిత్తము కానీ లేదా తపస్సు వంటి కష్టసాధ్యమైన మార్గముననుసరించటమొక్కటే అందుకు తగిన ఉపాయము. దొంగతనము చేసిన వ్యక్తికి కారాగారవాసం అనే శిక్ష విధించ బడుతుంది. అలాకాకుండా దొంగ తాను చేసిన తప్పిదాన్ని ఒప్పుకుని, తన పాపమును అందరి ముందు వెల్లడించి, దొంగిలించిన సొత్తును తిరిగి తెచ్చిచ్చి, చట్టము అతనికి ఎటువంటి శిక్ష విధించినా అనుభవించటానికి ఇష్ట పూర్వకంగా సిద్ధపడినప్పుడు అతనికి కారాగారవాసం కూడా తప్పవుతుంది.

ఇతరుల వస్తువులను దొంగిలించినప్పుడు ఆ పోగొట్టుకున్న వ్యక్తుల కోపం, శాపం నుంచి తప్పించుకోవాలంటే ప్రాయశ్చిత్తం తప్ప వేరే మార్గం లేదు. న్యాయాధికారి కూడా ఏరకమైన శిక్ష విధించాలా అని తలబ్రద్దలు కొట్టుకొనవలసిన పని ఉండదు. మానవుడు ఎన్నిరకాల పాపాలు చెయ్యగలడో, ఏ పాపమునకు ఎటువంటి శిక్ష అనుభవించక తప్పదో వాటినిన్నింటికీ ప్రాయశ్చిత్త విధానములు మన పెద్దలు శాస్త్రములలో చెప్పారు. ఈ ప్రాయశ్చిత్తములను గురించి తెలుసుకొనుట వలన వాటిని ఆచరించడము వలన మనిషి తనను తాను సంస్కరించు కొనగలడు. తద్వారా ఆయా శిక్షలను తపస్సు మొదలగు సాధనల ద్వారా అనుభవించడము జరుగుతుంది. చేసిన పాపాలకు ప్రాయశ్చిత్తమొక్కటే మార్గము. అదీ గంగా తీరములో చెయ్యడము వలన మరింత సుగమమవుతుంది. గంగామహాత్యమును వర్ణిస్తూ పండితులు ఏయే పాపాలు నశిస్తాయని చెప్పారో అవి మనోగతమైన కుసంస్కారములు మాత్రమే! వీటినికూడా మానసిక పాపాల క్రింద లెక్కించవచ్చు.

గడిచిపోయిన అనేక జన్మల పాపములు నశిస్తాయి. అంటే పాపములు చేయటానికి మూలమైన అనేక జన్మలనుండి కూడగట్టుకున్న ఆ చెడు సంస్కారములు నశిస్తాయని అర్థము చేసుకోవాలి. గంగానది యొక్క సన్నిధిలో ఉండటము వలన ఈరకమైన పాపప్రవృత్తులు తొలగిపోతాయన్న సత్యమునకు అనేక గ్రంథాలలో సాక్ష్యాధారములు లభిస్తాయి. పద్మ పురాణములోని సృష్టిఖండములో 39, 43, 60 అధ్యాయము లలో ఈవిధమైన అనేక శ్లోకములు ఉన్నాయి.

బ్రహ్మవర్చస్ శోధ్ సంస్థానము మరియు దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయములు స్థాపించడము వెనుక గంగామతల్లి యొక్క గౌరవము, శ్రేష్ఠత్వములకు ఆధారభూతమైన సత్యము సన్నిహితమైయున్నది. ఈవిధముగా 'గాయత్రీ' గంగలో ఇమిడియే ఉన్నది. ఆ గంగానదిమీద, సప్తసరోవరములో స్థాపించబడ్డ గాయత్రీతీర్థము ఆ పవిత్రతను అనేకరెట్లు వృద్ధిచేస్తున్నది. ఇతర ప్రదేశములలో కన్నా ఇక్కడ చేయబడిన సాధనలకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యమున్నది. ఇక్కడకు వచ్చి సాధన చేసుకున్న ఏ సాధకునికైనా కోరిన కోర్కెలు తప్పక నెరవేరుతాయి!

- అఖండజ్యోతి, డిశంబరు 2004
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

మనలను కృంగదీసే శక్తిని మన కష్టనష్టాలకు ఇవ్వకూడదు

ప్రేమ ద్వారానే ఈశ్వర ప్రాప్తి

ఆధ్యాత్మిక ఉన్నత స్థితి, ఈశ్వర ప్రాప్తి యొక్క పరమస్థితి కేవలం, భక్తి-ప్రేమల ద్వారానే లభిస్తుంది. భక్తి యొక్క స్వరూపము 'నిస్వార్థ ప్రేమ' అని చెప్పబడింది. ఇందులో ఎటువంటి వివాదానికి తావు లేదు. పరమాత్మ ప్రాప్తికి అన్ని సాధనల కన్నా 'దివ్య ప్రేమే' ఆనందకరమైన సాధన, అటువంటి ఆనందకరమైన ప్రత్యేక సాధనలో లీనమవగలగాలి. వస్తువు ఎంత అందంగా ఉన్నా దాని ఎడల ఆకర్షణాభావం లేకపోతే దాన్ని పొందాలనే ప్రయత్నం గాని లేక ఆ ప్రయత్నం చిరస్థాయిగా ఉండుట గాని కుదరని పని. ప్రేమ వికసించిన రూపమే శ్రద్ధా-భక్తి-విశ్వాసాల రూపంలో ప్రకటితమవుతుంది. కానీ ఈశ్వర ఉపాసనలో కనీసం ఏదో ఒక గుణాన్ని అవలంబించుట అవశ్యకం. ఈ గుణం లేకుండా ఉపాసన అసంపూర్ణమవుతుంది. నిజమైన భక్తి అనగా 'ప్రేమే'. ఈ ప్రేమే పరమాత్మ నిజస్వరూపం.

'ప్రేమ' ఈశ్వరప్రాప్తికి ఒక గీటురాయి వంటిది. అందులో తపించిన 'జీవి' విశుద్ధంగా మారి బ్రహ్మలో లీనమయ్యే స్థితిని పొందుతుంది. జీవి-పరమాత్మ మధ్య ఏ తాదాత్మ్య స్థితి ఉందో, అది తన విశుద్ధ రూపంలో ప్రేమ ద్వారానే ప్రకటితమవుతుంది. ప్రేమయే లేకపోతే, ఈ పుణ్యమీదున్న మానవులకు ఆధ్యాత్మిక తత్వపు అనుభూతి లభించదు. ఈ స్థితి మొదటగా 'ఆత్మ ప్రాప్తికొరకు కలత చెంది, విరహ రూపంలో ప్రకటితమవుతుంది. కానీ స్వాభావికంగా ఈ స్థితి రానంత వరకు ఎవరూ సాధనలో ముందుకు సాగలేరు. ఈశ్వర ప్రాప్తి తమ అంతిమ లక్ష్యమని నిర్ణయించుకొన్నవారు ముందుగా ప్రేమ గురించి అభ్యాసం చేయవలసి ఉంటుంది. ఇటువంటి సాధకులు తమ యొక్క తప-త్యాగ-సుఖాల కోర్కెలను కాల్చివేసిన పిదప తమ అంతఃకరణంలో ప్రేమ ప్రవృత్తిని మేల్కొల్పవలసి ఉంటుంది. కేవలం 'ప్రేమ' గుణం మాత్రమే మనిషి-మనిషి మధ్య సత్-సంబంధం ఏర్పడుటకు కారణ మవుతుంది. ఈ సంబంధమే వారందరిని ఏకత్వంలో నిలపటానికి ఆధారభూత మవుతుంది. మానవ సమాజ వికాసంలో, నైతిక ఆదర్శాలలో ఏది సహాయకారిగా ఉంటుందో దానినే ప్రేమతత్వమంటారు.

ఒకవేళ మనిషి-మనిషి మధ్యే ఈ ప్రేమ యొక్క ఆదాన-ప్రదానాలు లేకపోతే, మానవజాతి ప్రవృత్తి మూలంలో, సమాజపు నైతిక క్షేత్రంలో ఎటువంటి ఉన్నతికి అవకాశం ఉండదు.

ప్రేమ విశ్వం యొక్క సర్వాధిక శక్తివంతమైన సత్తా దీని ఆధారం మీదనే మానవ సమాజపు మనుగడ ఆధారపడి ఉన్నది. ఇది లేనినాడు మానవులంతా ఘోరమైన దరిద్రులుగా, వికాసంలేని వారుగా ఉండేవారు. వారికి కేవలం తమ గురించే చింతన ఉండి ఉంటే తమ స్వార్థం గురించే ఆలోచన ఉండి ఉంటే, తమ సుఖ-సంతోషాలే ముఖ్యమని అనుకొని ఉంటే, అటువంటి వారికి సమాజం గురించి గాని, లేక తమ వ్యక్తిగత ప్రగతి క్రమం కొరకు ప్రేరణ కాని, ఉన్నతిగాని లభించి ఉండేది కాదు. నేడు ప్రేమ శక్తి-సామ్రాజ్యం సువ్యవస్థితంగా, సునియోజితంగా ఈ విశ్వంలో చూచుటకు లభిస్తుంది. ప్రేమ లేని మానవుడు మృత్యు సమానుడు. మానవులలో ప్రేమ లేకపోతే వారిలో ఏ ఆకర్షణ ఉండదు. ఆకర్షణ లేకపోతే ఏ పని జరగదు. ఏ పని జరగనినాడు ఈ లోకం మొత్తం నీరవంగా, ఉదాసీనంగా, జడమయంగా ఉండి పోగలదు. అందుచేతనే ప్రేమయే మన ప్రాణశక్తి. ఈశ్వర ఉపాసనలో ఈ ఉదాత్త భావనపు దర్శనం లోకంలోని అన్ని ధర్మాలలో కనిపిస్తుంది. భగవంతుడిని ప్రేమమయునిగా తలచి, ప్రేమ మార్గం ద్వారా పొందే ప్రయత్నం భక్తులలో, సాధకులలో కనిపిస్తూ ఉంటుంది. ఉపనిషత్తులలో భగవంతుడిని "మధుబ్రహ్మ" అని కీర్తించారు. ఇదే ఆయన విశుద్ధ ప్రేమను నిదర్శనం. పరమాత్మ ప్రేమ ద్వారానే మధురంగా కనిపిస్తాడు. "మధు కరస్తీత బ్రహ్మ" ఎవరిలో మధు అనగా ప్రేమ అభివ్యక్తమవుతుందో ఆయనే బ్రహ్మ ఈ రూపంతోనే వారు భక్తుల కొరకు, అనసూయదేవికి పుత్రునిగా, ఆత్మీయ సదస్సులందరికి ప్రియతమునిగా కనిపిస్తాడు.

- అఖండజ్యోతి, జులై 1985
అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

కష్టనష్టాలను మనలను మరింత రాటుతేల్చే సాధనాలుగా మార్చుకోవాలి

వేదవ్యాసుని అంతర్వ్యధ

“మీ ముఖముపై దుఃఖపు చిహ్నములు కనిపిస్తున్నవేమి?” అని సరస్వతీ నది ఒడ్డున ఆశ్రమమునకు దగ్గరగా కూర్చుని ఉన్న మనీషి ముఖమండలముపై వ్యాపించిన భావములను చదువుతూ ఆగంతకుడు అడిగాడు. గడిచిన ఎన్నో దినముల నుండి ఆయన ఇచ్చట బాధాగ్రస్తుడుగా ఉన్నాడు. నది ఒడ్డున కూర్చుని గంటల తరబడి ఆలోచనలలో మునిగిపోవుట, శూన్యంలోకి చూస్తూ ఉండుట ఆయన దినచర్య. ఈనాడు కూడా అదే విధముగా ఉన్నాడు.

వచ్చిన వ్యక్తి మాటలతో ఆయన ఆలోచనా పరంపర ఆగిపోయింది. “దేవర్షి! తమరా!” అన్నాడు. ఆయన ముఖముపై ఆశ్చర్యము సంతోషము ప్రతిఫలించింది. నారదుడు దగ్గరలో ఉన్న ఆననముపై కూర్చుంటూ “మీరు బాధగా ఎందుకు ఉన్నారు?” అని ప్రశ్నించాడు. బాధా నివారణ చేయువానికి బాధ. వైద్యునికి రోగము ఎటువంటి విచిత్రమైన దశ. దీనిని విచిత్రము కాదు, అశక్తత అనండి. బాధానివారణ చేయగలిగిన వ్యక్తి తనముందు ఉన్న బాధితుని కష్టమును తొలగించుటలో సఫలత్వమును పొందనిచో అతని మనస్సులో కలిగే అంతర్వ్యధ అది. ఎదురుగా ఉన్న రోగిని ఆరోగ్యవంతునిగా చేయుటలో సఫలత్వము పొందని వైద్యుని మనోగత అంతర్వ్యధ ఇది. కొంచము ఆగి ఆయన గట్టిగా నిట్టూర్చి మరల సంభాషణ కొనసాగించాడు.

“మానవుడు వ్యక్తిగా, సమాజముగా సన్నిపాత రోగగ్రస్తుడు అయినాడు. ఒకప్పుడు నవ్వుతూ, దూకుతూ ఉంటాడు. మరియొకప్పుడు అహంకారముతో మిడిసిపడుతుంటాడు.

“ఒక కుటుంబము...” ఇలా అంటూ ఉన్నప్పుడు ఆయన ముఖముపై పేలవమైన హాసరేఖ కనిపించెను. కళ్ళు పైకెత్తి ఎదురుగా కూర్చుని ఉన్న దేవర్షివైపునకు చూశాడు. “వీరి దశ మరీ దయనీయముగా ఉన్నది. వీరిలో మోహము మాత్రమే ఉన్నది. ప్రేమ చచ్చిపోయింది. మోహం కూడా స్వార్థం ఉన్నంతవరకే. వివాహముకాగానే చాలామంది పిల్లలు తల్లిదండ్రులకు తిలోదకాలు ఇచ్చివేస్తారు. ఈనాడు పద్ధతి

అంతా తల క్రిందులుగా అయింది. పైకి లేచినవారిని క్రింద పడవెయ్యటం, పడిపోయినవారిని అణగద్రొక్కివేయుట, క్రుంగిపోయిన వారిని కాలితో తన్నివేయుట - ఇదే మిగిలినది. ఈనాడు మానవునికి, పశువులకు భేదము ఆచరణ, ఆలోచనలలో కాకుండా ఆకారములో, రూపములో ఉన్నది.”

ఈవిధముగా చెప్తూ చెప్తూ ఉండగా ఋషిముఖము వాడి పోయింది. కానీ ఆ భావములను ముఖముపై కనిపించనీయ కుండా నెమ్మదిగా ఋషి “మానవుడు దేవతగా మారాలని అనుకుంటూ పశువుకన్నా హీనముగా అవుతున్నాడు.” అన్నాడు.

“వ్యాసమహర్షి! మీరు మనుష్యులలో మణి కిరీటము వంటి వారు. మరి మీరు ఏ ప్రయత్నం చేయలేదా?

దానికి మహర్షి “ప్రయత్నమా! కష్టపడనిదే జీవితము ఎలా సాగుతుంది? దారి తప్పిన మానవతకు దారిచూపుటకు ప్రయత్నము చేయనివాడికి, చేతులు ముడుచుకొని కూర్చున్న వాడికి, తానే మేధావిననే అహంకారములో మునిగి ఉన్నవాడికి మనిషి అని అనిపించుకొనే యోగ్యత లేదు. అతనికి బ్రతికి ఉండే హక్కు కూడా లేదు అని అన్నాడు.

“ఎటువంటి ప్రయత్నము చేశారు?”

“మనిషి బుద్ధిని సంస్కరించే ప్రయత్నము. దీనికొరకు వైదిక మంత్రములను వర్ణింపించి, కర్మకాండల స్వరూపమును మంత్రములలో ఇమిడి ఉన్న దివ్యమైన భావములను గ్రహించుటకు వీలుగా సరిచేశాను, కానీ...”

“కానీ, ఏమిటి?”

“ప్రాణములను విడచి ప్రజలు కేవలము కర్మకాండల బాహ్య రూపమునకు అతుక్కుపోయారు. అధ్యయనము చేయవలసిన వేదములు పూజా వస్తువులుగా మారినాయి. ఇంతటితో ఆగినా అది అదృష్టమే. కానీ వీటికి అర్థరహితమైన వ్యాఖ్యలు చేసి కులభేదము అనే అడ్డుగోడలు కట్టసాగారు.

“ఇంకా.....?”

ఏది కోల్పోయినా మీ మీద మీకున్న విశ్వాసాన్ని కోల్పోవద్దు

“పురాణములను రచించాను. దీని ఉద్దేశ్యము, వేదములలో ఉన్న సత్యమును, సదాలోచనలను కథలద్వారా ప్రతివ్యక్తికి అందించి, తద్వారా బుద్ధిగత ఉన్మాదమును శాంతింపజేయుట. కానీ.....”

“కానీ, ఏమిటి?”

“ఈ ప్రయత్నముకూడా పాక్షికముగానే ఫలించింది. సహచరులు స్మృతులను రచించిరి. కాని ఇవి అన్నియు బుద్ధిజీవుల జీవనోపార్జనకు సాధనములుగా తయారయ్యాయి. మనిషి మనస్సు మారలేదు. బుద్ధి మెరుగుపడలేదు. అహంభావము నశించలేదు. దాని పరిణామము మహాభారత యుద్ధము. విజ్ఞానము ధనానికి బానిస. ధనము దుర్బుద్ధిచేతిలో కీలుబొమ్మ. సాధనాలన్నీ వీటిచుట్టూ. తమనుతాము జ్ఞానులు, విద్వాంసులు, తెలివిగలవారు, బలవంతులు అని భావించుకొనేవారు అందరు దుర్బుద్ధికి దాసులయ్యారు. దేశము, సమాజముల వైభవము మరల తునాతునకలయ్యింది. కానీ నేను ఒంటరిగా నడుస్తున్నాను, ప్రయత్నములను ఆపలేదు.” మహర్షి గొంతులో ఉత్సాహము, దేవర్షి ముఖముపై ఉత్సుకత కనిపించింది.

కొంచెముసేపు ఆగి - “మహాభారతరచన చేసి, మానవుని చెడుపనుల బీభత్సము వర్ణించాను. సత్కర్మల మార్గమును కూడా చూపించాను. దేనిని ఆధారము చేసుకొని మానవుడు తనస్థితిని మెరగుపరచుకొని వృద్ధి చేసుకొనగలుగునో, గడచిపోయిన దానినుండి పాఠము నేర్చుకొనునో అది అంతయు వెదకి పొందుపరిచాను. కానీ ఫలితము మాత్రము శూన్యము” అని పలికాడు.

“అయితే ఈ ప్రయత్నము వదులుకున్నారా మహర్షీ?”

దేవర్షి ప్రశ్న.

“లేదు. ఎందుకు వదులుకుంటాను? కర్తవ్య నిష్ఠకు మరొక పేరే మానవత్వము. ఒక మనిషికి ఉన్న కర్తవ్యమును చివరి శ్వాస వరకు నిరంతరము నిర్వహిస్తాను.”

“నిజముగా ఇదేనా నిష్ఠ అంటే?”

“అవును. అయితే మహాభారతమునకు సరియైన ప్రభావము కనిపించనందున బహుశా ఇంత విస్తృతమైన గ్రంథమును సమయాభావము వలన ప్రజలు చదువలేక

పోయినారేమో అనే ఆలోచన వచ్చింది. అందువలన బ్రహ్మ సూత్రమును రచించాను. సులభమైన సూత్రములలో జీవితమును గడుపుటకు అవసరమైన తత్వములను రచించాను. ఐకమత్యము, సమత్వముల గొప్పతనమును వెల్లడించాను. ఒకే ఒక పరమ సత్యా ప్రతి ఒక్కరిలోను ఉన్నది అని చెప్పి, భ్రాతృత్వ దివ్యత్వము నీలోనూ ఉన్నది అని తెలియజేసి - తమను తాము దివ్యులుగా చేసికొనుటకు, ఉద్ధరించుకొనుటకు తగిన ప్రేరణ ఇచ్చాను. కానీ మానవ బుద్ధి గ్రహించే గుణము నేర్చుకోలేదు. బుద్ధి వక్రించి పండితాభిమానులు రకరకముల భాష్యములను వ్రాయుట ప్రారంభించారు. శాస్త్రార్థము అనే కబడ్డీ ఆడుట ప్రారంభించారు. జీవించే సూత్రముల ఈ గ్రంథము గందరగోళంగా తయారు అయింది.

“ఇప్పుడు మరల దీనిని పరిష్కరించే అన్వేషణలో ఉన్నాను. నా ప్రయత్నము ఫలించకపోవుట నా అంతర్వ్యధకు కారణము కాదు. కానీ మానవుని చెడు ఆలోచనల వలన కలిగిన దుర్బలము చూడలేకపోవుచున్నాను. నాలో సహించలేని అశాంతి ఉన్నది. కాని ఏమి చెయ్యను? మార్గము తెలియుటలేదు”- అని ఆయన ఆశాభరితమైన దృష్టితో దేవర్షి వైపు చూడసాగాడు.

“మార్గము ఉన్నది”

“ఏమిటి?” ఆయన గొంతు ఉత్సాహభరితంగా ఉన్నది. స్పృష్టి వైభవమంతా ఒకేసారి వచ్చి కలసినట్లున్నది.

“భావసంవేదనల జాగరణ. నిద్రపోయిన ఆత్మను మేల్కొల్పుట.”

“ఇంకా కొంచెము స్పష్టంగా చెప్పండి.”

“మీరు మానవ జీవితము యొక్క వికృతిని గుర్తించారు. ఇప్పుడు ప్రకృతిని మరింత లోతుగా గుర్తించండి. సమాధానము లభిస్తుంది.”

“ప్రకృతి అంటే ఏమిటి?”

“మానవుని సమస్త కార్యకలాపములు అహంకారముతో కూడినవి. బుద్ధి, మనస్సు, ఇంద్రియములు అన్నీ దీనికి బానిసలు. మానవసత్వాకు కేంద్రము ఆత్మ. ఇది పరమాత్మశక్తి - అనగా సరసత, సక్రియత. మానవసత్వా దాని అంశం. ఉదాత్త భావనల సముదాయము. ఆత్మజాగరణ అనగా ఉదాత్త భావనల, దివ్యసంవేదనల జాగరణ. కేవలము మేల్కొల్పుటయే

కష్టాల వారధి దాటిన వారికి సుఖాల సన్నిధి

గాక - గొప్ప పనులకు, దివ్యమైన జీవితము కొరకు సక్రియత్వము.”

“కానీ భావాలు చాలా కోమలంగా ఉంటాయి కదా.” మహర్షి స్వరములో సందిగ్ధము.

“ఉండవు. ఇవి సుకుమారమైనవి. కఠోరమైనవి కూడా. సత్రవర్తన గలవారికి ఇవి పుష్పములవలె కోమలములు, సుగంధ భరితములు. దుష్ప్రవర్తన గలవారికి వజ్రములవలె ఒకే దెబ్బతో తునాతునకలు చేయు శక్తి గలవి. మానవులలో భావములు మేల్కొనగానే వాని మొదటిదెబ్బ అహంకారము మీద పడుతుంది. అది విరిగి చెల్లాచెదరు కాగానే, మనస్సు, బుద్ధి ఆత్మను అనుసరిస్తుంది. అప్పుడు మనస్సు ఉదాత్త కల్పనలు చేస్తుంది. బుద్ధి హితకరములగు పరిష్కారములను కనుగొంటుంది. భావసంవేదనలను మేల్కొలుపుట ఒకే ఒక పరిష్కారము. ఒక వ్యక్తిని మాత్రమే కాక, సమస్త మానవ సముదాయమును మనస్సు, బుద్ధి రెండింటినీ తప్పుదారి నుండి వెలికి తెచ్చి సన్మార్గము వైపు నడిపించే శక్తి భావ సంవేదనలలో ఉన్నది.”

“కానీ మానవ బుద్ధి చాలా విచిత్రమైనది. పొరపాటున భావముల స్థానములో నీచత్వము భగ్గుమనవచ్చును.”

“నీ అనుమానము నిరాధారము కాదు మహర్షి! కానీ ఆ కారణముగా భయపడి వెనుకకు తగ్గవలసిన అవసరము లేదు. కర్తవ్య నిర్వహణలో జాగ్రత్త అవసరమే. లోకమునకు మేలు చేయు లక్ష్యములకొరకే కార్యోన్ముఖులమై భావసంవేదనను ఆహ్వానించవలెను. భావముల అమృతాన్ని సదాలోచనల పాత్రలలోనే ఉంచవలెను. వివేకము అనే జల్లెడతో వాటిని జల్లెడపడితే ఫలితము సుఖంగానే ఉండును. లేఖని ద్వారా మనిషిలో ప్రాణము నింపండి. ప్రతి వ్యక్తిలో సంవేదన, సదాశయము ఉప్పొంగునట్లు జన మానసపు లోతులను స్పృశించండి. దాని వల్ల ఆత్మచేతన ద్రవించి ఇట్లు పలుకును-
“నత్వహం కామయే రాజ్యమ్ నసౌఖ్యం న పునర్భవమ్।
కామయే దుఃఖ తప్తానాం ప్రాణినాం ఆర్తి నాశనమ్ ॥”

(నేను రాజ్యమును, సౌఖ్యమును, పునర్జన్మను కోరను. దుఃఖితుల వ్యధలు నశించవలెనని కోరుకుంటాను.)

“జన సముదాయపు ఆత్మ ఇంకా చనిపోలేదు. కేవలము

మూర్ఖపోయింది. ఈ మూర్ఖులైన లక్ష్యణుని మేల్కొల్పి మంచి పనిలో తత్పరుణ్ణి చేసి, రామ కార్యములో నిమగ్నుణ్ణి చేయుటకు సంజీవని కావలెను. ఆ సంజీవని - భావసంవేదన. దానిని మీరు ఇవ్వగలరా? ఒకవేళ ఇవ్వగలిగితే నమ్మండి- స్థితి ఎంత జటిలమైనదైనా, చీకటి ఎంత దట్టముగా ఉన్నా - ఆత్మ యొక్క దివ్యమైన భావముల వేగము, దానిని వెలుగుతో నింపుతుంది.

“భావ చేతన మేల్కొనగానే మనిషి తాను ఈశ్వరపుత్రుడు అని మరల ఋజువు చేసుకుంటాడు. దివ్యజీవితము గడుపుటలో సమర్థుడనని, భూమి మీద దేవతనని భూమిని “స్వర్గాదపి గరీయసి”గా చేయగలనని నిరూపించుకుంటాడు. కానీ.....”, అని దేవర్షి మహర్షి వైపు చూశాడు.

“కానీ ఏమిటి?” వ్యాసుని ముఖములో దృఢత్వము.

“వేదవ్యాసునితోపాటు వారి శిష్యగణము కూడా తయారైన సంజీవనిని ప్రతివ్యక్తికి చేర్చుటలో నిమగ్నుము కావలెను. మీద్వారా సృష్టించబడిన భావ మేఘములను తమరి శిష్యులు వాయువువలె ధరించి ప్రతి దిశలోను, ప్రతి రంగములోను, సుగంధమువలె ప్రతి వ్యక్తి హృదయములోను నాటాలి. ఈ కార్యమును యుగధర్మముగా, యుగయజ్ఞముగా పరిగణించి ముందుకు సాగాలి. అప్పుడే తగిన ఫలితము లభిస్తుంది.”

“శిష్యగణం తమ సర్వస్వమును ఆహుతి చేసి ఈ యుగ పరివర్తన యజ్ఞమును పూర్తి చేయుదురు.” మహర్షి మాటలలో దృఢ విశ్వాసము.

“ఐతే మానవ జీవితము దివ్యమగుటకు, ఈనాటి పరిస్థితులు తలక్రిందులగుటకు ఇంక ఆలస్యము ఉండదు”- దేవర్షి చిరునవ్వు నవ్వాడు.

“దొరికింది సమాధానము” - వేదవ్యాసుడు భావోద్వేగం నిండిన స్వరముతో దేవర్షికి శిరస్సు వంచి నమస్కరించాడు. ఆయన యుగ భాగవతమును రచించి శిష్యుల ద్వారా దానిని ప్రతి వ్యక్తికి చేర్చుటలో నిమగ్నుమయ్యాడు.

మరి నారదుడు? మరల వేరొకరి సంవేదనలను మేలుకొల్పుటకు, అతడికి తగిన సమాధానమును తెల్పుటకు బయలుదేరాడు.

- అనువాదం: డి.వి.ఆర్. మూర్తి

మనం ఈదుతున్నది భవసాగరాన్ని, దానికి చింతించడం ఎందుకు?

సమ్మోహనము ద్వారా అచేతన అనావరణము సాధ్యమే

పురాతన మానసికశాస్త్ర గ్రంథముల యందు మారణ, వశీకరణ, ఆకర్షణ మొదలైన ప్రముఖ అంగాలు మనోహరంగా వర్ణించడం జరిగింది. ఇదే సమ్మోహన విద్యను గ్రీకుభాషలో హిప్నోసిస్ అని, ఆంగ్లభాషలో హిప్నోటిజం అని పిలుస్తారు. పూర్వకాలంలో ఇది నిద్రాకర్షణ చేసి అందరికీ ఆశ్చర్యమును, కుతూహలమును కలిగించేందుకు ముఖ్య సాధనముగా భావించబడేది. అంతేకాదు దీనిని ప్రయోగించే ప్రయోక్తలు దురుపయోగం కూడా చేసేవారు. 19వ శతాబ్దపు చివరలో దీనిని మాయాజాలము, కబాల అనే పేర్లతో పిలవడం మొదలుపెట్టి, ఇదంతా ఒకరకమైన కపోల కల్పన అని కొట్టి పడేయడమేకాక అనుమానస్పద దృష్టితో చూడడం మొదలు పెట్టారు. అయితే దీనిని చికిత్సా విధానంగా రూపొందించిన వైజ్ఞానికులు వైద్యరంగంలోనే ఇప్పుడు ఒక క్రొత్త అధ్యాయానికి తెరతీశారు. అంతర్జాతీయ కాంగ్రెస్ ఆఫ్ హిప్నోటిజంకు చెందిన వైజ్ఞానికులు ఈ విద్యను ఉపయోగించుకునే విధానాలపై దృష్టిని సారించారు. తద్వారా వచ్చిన మంచి పరిణామాల వల్ల దీని ఉపయోగమేమిటో మానవజాతికి అర్థమయింది.

ప్రఖ్యాత చికిత్సా శాస్త్రవేత్త డా॥ విలియం బ్రౌన్ ప్రకారం సైకో-పాథలాజికల్ డిజార్డర్ వంటి మనోవికారాలకు చికిత్సలో సమ్మోహన విద్య విశిష్ట పాత్రను పోషించగలదు. ఆయన ఈ విద్య ద్వారా వేలాదిమంది సైనికులను, మామూలు వ్యక్తులుగా, ఆరోగ్యవంతులుగాను చేశారు. అది చూసిన వారంతా ఆరోగ్య కరమైన జీవితమును గడిపేటందుకు ప్రేరణను పొందారు. మొదటి ప్రపంచయుద్ధ సమయంలో సైనికులలో తలెత్తిన మనోవికారాలు, నరాలకు సంబంధించిన రోగాలను దూరం చేసేందుకు వారంతా హిప్నోటిజంనే ఆశ్రయించారు. ఆ సమయంలో న్యూరోసిస్ కు ఉన్న ఒకే ఒక చికిత్స హిప్నోటిజం. ఆ సమయంలో రోగాలను నయం చేసేందుకు ఇది చాలా గొప్పగా పనిచేసింది.

సమ్మోహనము చికిత్సా విజ్ఞానంలోని అంతర్భాగంగా చేసే చికిత్సలో శరీరాన్ని స్పృశించకుండా అతనికి కృత్రిమమైన నిద్ర వచ్చిన అనుభూతిని కలిగించవచ్చు. మనిషిని మోహ

నిద్రలో ముంచేందుకు ఇది ఒక శ్రేష్టమైన చికిత్సా విధానంగా విజ్ఞానవేత్తలు దీనిని ఆవిష్కరించారు. సమ్మోహనము చేసే వ్యక్తి, రోగి యొక్క మానసికస్థితిని బాగా పరిశీలించిన తరువాత తన ఇచ్ఛాశక్తి ద్వారా సూచనలను పంపించే ప్రక్రియను పూర్తి చేస్తాడు. చికిత్సారంగంలో ఈనాడు ఈ రకమైన ప్రయోగాలు చాలా వేగం పుంజుకున్నాయి. అమెరికాలో ఎడ్గర్ కె.సి. అనే వ్యక్తి ఉండేవాడు. ఆయన తన 20 సంవత్సరాల వయస్సు వరకు లారింజైటిస్ అనే వ్యాధితో బాధపడ్డాడు. ఆ వ్యాధి వల్ల ఏమీ మాట్లాడలేకపోయాడు. కానీ సమ్మోహన చికిత్స చేసిన అనంతరం ఆయన సంపూర్ణ ఆరోగ్యాన్ని పొందడమేకాక అతనిలోని అతీంద్రియ సామర్థ్యాలను కూడా వికసించ చేసుకున్నాడు. ప్రజలు ఈనాటికి ఆయనను స్లీపింగ్ డాక్టర్ అనే పేరుతో తమ స్మృతి పథంలో నిలుపుకున్నారు. సమ్మోహన విద్య ద్వారా ఆయన తన జీవితంలో 30వేల కంటే ఎక్కువ మంది రోగులకు ఆరోగ్యకరమైన జీవితాన్ని ప్రసాదించారు. ఫ్రాన్స్ కు చెందిన సుప్రసిద్ధ మనోవైజ్ఞానికుడు, తాంత్రిక విశేషజ్ఞుడు రిచెట్ సమ్మోహన విద్యలో నిష్ణాతుడు. అంతేకాదు ఆయన ప్రసిద్ధి చెందిన వైద్యునిగా కూడా కీర్తి గడించాడు. ఆయన ప్యారిస్ లో ఒక వైద్యాలయాన్ని నిర్మించాడు. అందులో రోగులకు సమ్మోహన ప్రక్రియ ద్వారా వైద్యం చేయబడే ఈ చికిత్సా విధానానికి ఆయన సైకిక్ ఎక్స్ కర్షన్ అనే పేరు పెట్టారు.

వాషింగ్టన్ కు చెందిన వాల్టర్ రీడ్ అనే ఆయన ఆర్మీ మెడికల్ సెంటర్ లో ప్రముఖ వైద్యులు. డా॥ హెరాల్డ్ వెన్ సమ్మోహన విధానమును రోగులపై విజయవంతంగా ప్రయోగించాడు. దీనివల్ల రోగులపై ఎటువంటి ప్రతికూల ప్రభావాలు కనిపించలేదు. లాస్ ఏంజలీస్ లో ఉన్న కాలిఫోర్నియ విశ్వ విద్యాలయంలో వైద్యులు జోజెఫ్ బోర్బర్ ఈ ప్రక్రియను నొప్పి నివారణలో అత్యంత ప్రభావాన్ని చూపిస్తుందని తెలిపారు. ముఖ్యంగా ఫ్యాంటమ్ లిమ్బ్ (Phantom limb) నొప్పితో బాధపడే రోగులకు ఈ విధానము చక్కటి ప్రభావాన్ని చూపించి నొప్పి నివారణకు తోడ్పడుతుందని చెప్పారు. సమ్మోహన స్థితిలో కష్టముల అనుభూతి ఉండదు. నొప్పులకి తట్టుకోలేక చాలా

ఒత్తిడి వలన ఆరోగ్యం దెబ్బతింటుంది

మంది ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటారు. దీనిని నివారించేందుకు సమ్మోహన ప్రక్రియ చాలా ఉపయోగకరమైనదని నిరూపించబడింది. వెస్ట్ వర్జీనియా యూనివర్సిటీకి చెందిన సుప్రసిద్ధ వైద్యులు కె. థామ్సన్ ఈ విధానము ద్వారా దంతరోగాలతో బాధపడుతున్నవారందరికీ సామూహికంగా చికిత్స చేసి నివారణ చెయ్యడంలో ఊహించలేనంత విజయాన్ని సాధించారు. ప్రముఖ వైద్యులు హెన్రీ బెనెట్ రక్తహీనతతో బాధపడే రోగులకు సమ్మోహన ప్రక్రియ ద్వారా ఆరోగ్యమును చేకూర్చడంలో విజయాన్ని సాధించారు. ఈ పద్ధతి ద్వారా ఆటగాళ్ళలో ఏకాగ్రతను పెంపొందించవచ్చు.

పిల్లల వైద్యులలో విశేష అనుభవం ఉన్న డాక్టర్ జోస్ఫీన్ డా॥ లావెరన్ క్యాన్సర్ వ్యాధి ఉన్న పిల్లలలో నొప్పి నివారణ కొరకు సమ్మోహన చికిత్స అత్యంత విలువైనదని చెప్పారు. దీనివలన వారి శ్వాసక్రియ సామాన్యస్థితికి వచ్చి నొప్పి కూడా ఆశ్చర్యకరంగా తగ్గిపోతుంది. క్యాన్సర్ కు ఎటువంటి నివారణ లేదు. కానీ ఈ ప్రక్రియ వల్ల ఆ రోగలక్షణాలు మెల్లిగా తగ్గుతూ వస్తాయి. ఆస్తమ, బ్రాంకటీస్, ఎలర్జీ, చర్మరోగాలు మొదలైన వాటిపై ఇది మంచి ప్రభావాన్ని చూపిస్తుంది. మానసికమైన అలసటను దూరం చేయడంలోను, రక్తపోటును నియంత్రించడంలోను సమ్మోహన ప్రక్రియ చాలా బాగా ఉపయోగపడుతుందని నిరూపించబడింది.

సమ్మోహన విద్యను వైద్యరంగంలో ఉపయోగపడేలా చేసిన ఘనత డాక్టర్ ఎఫ్.ఎ.మెస్మర్ కు ఇవ్వబడుతుంది. ఆస్ట్రీయా దేశంలోని వియన్నా అనే పట్టణంలో నివసించే ఆయన మానవులలోని విలక్షణమైన మానసిక సామర్థ్యాలను ప్రవహింపజేసే ద్రవము-రేరిఫాయిడ్ ఫ్లూయిడ్ కు అంటే అయస్కాంత శక్తి కలిగిన సరళ పదార్థ స్వరూపమును ఆపాదించాడు. అంతేకాదు ఆయన తన ప్రతిపాదనలో సమ్మోహన శక్తి నుండి ఉత్పన్నమయ్యే ఈ అలౌకిక ద్రవమునకు రోగనివారణ చికిత్సాక్రమంలో ఒక అద్భుత స్థానమును కల్పించాడు. ఈ విధంగా ఆయన ఎన్నో విజయవంతమైన ప్రయోగాలను చేశారు. మెస్మర్ ప్రకారం మానవ శరీరంలో ఒక రకమైన విద్యుత్ అయస్కాంత ప్రవాహం నిరంతరం ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. వ్రేళ్ళ చివరి భాగంలో దాని పరిమాణం ఎక్కువగా ఉంటుంది. మానసిక శక్తిని ప్రయోగించి దానిని

ఉత్తేజపరచి, పెంపొందించి రోగి యొక్క శరీరంలోకి ప్రవేశపెట్టవచ్చు. ఇది రోగాలను దూరం చేసేందుకు సహాయపడుతుంది. ఈ శక్తి ప్రవాహమునకు ఆయన జీవఅయస్కాంతము లేదా అయస్కాంతశక్తి అని పేరు పెట్టారు. కాలాంతరంలో పై సిద్ధాంతమునకు దాని ప్రతిపాదన కర్త పేరుపై మెస్మరిజం అని పిలిచేవారు. వాస్తవానికి సమ్మోహనము అనేది మానవుని జీవ అయస్కాంత ఆకర్షణశక్తి యొక్క పరిణామము. దీనిచేత ప్రభావితుడైన వ్యక్తి యొక్క మనస్సు, హృదయము, మెదడు అన్నీ ఆక్రమణకు గురి అవుతాయి. తద్వారా అవి వ్యక్తిని ప్రయోక్త సూచనలను, నిర్దేశములను పాటించి అనుసరించి పాటించేందుకు బద్ధుడిని చేస్తాయి.

ప్రఖ్యాత మనోవిజ్ఞానవేత్త అలెగ్జాండర్ రాల్ఫ్ తన 'ది పవర్ ఆఫ్ మైండ్' అనే రచనలో మానవుని మనస్సు సమ్మోహన ప్రక్రియ ద్వారా సజీవము మరియు నిర్జీవములు రెండింటిపైన తనకు కావలసిన ప్రభావమును చూపించగలదు అని చెప్పారు. ఈ శక్తిని రోగములను నయం చేయడంలో చాలా సులభంగా ఉపయోగించవచ్చును. ఒకప్పుడు యూరప్ దేశాలలో ఇది బహుళ ప్రాచుర్యాన్ని పొందింది. ప్రఖ్యాతి చెందిన విజ్ఞానవేత్త, వైద్యుడు పెప్పిరస్ రోగాలను నయం చేసే ప్రక్రియలో చికిత్సకుని ద్వారా రోగి యొక్క తలపై చేయి ఉంచి త్రిప్పుతూ మంచి చేయాలనే విద్యకు శాస్త్రీయ రూపాన్ని ఇచ్చారు. సమ్రాట్ ఫైరస్ మరియు వైసేపతీయస్ అనే వారిద్దరికీ ఈ ఉపచార ప్రక్రియల వల్ల కష్టసాధ్యమైన రోగాల నుండి విముక్తి లభించింది. ఫ్రాన్స్ పరిపాలకులైన మొదటి ఫ్రాన్స్ చక్రవర్తి నుండి పదవ చార్లెస్ వరకు చికిత్స చేయుటలో జీవ అయస్కాంతమనే ప్రయోగము ప్రతిభాశీలురైన వ్యక్తుల ద్వారా జరుగుతుండేది. చేతిస్పర్శ మరియు విశిష్టమైన దృష్టిపాతము అనేది ఈ ప్రక్రియ యందు విశేషరూపంలో ప్రయోగించబడింది. చాలామంది సాధువులు, మహాత్ములు ఈ ప్రక్రియ ద్వారా బాధలతో విలవిల్లాడేవారి నొప్పిని తీసివేస్తూ వచ్చేవారు. మార్కిస్ డి.ఉసీగర్ తన ప్రసిద్ధ పుస్తకమైన 'ద మాగ్నైటిజ్డ్ ఏనిమల్' నందు రకరకాలైన ప్రమాణాలను చూపించారు. ఇటువంటివారు చాలామంది తమ అతీంద్రియ దృష్టిబలంతో ప్రజలను సమ్మోహితులను చేసి వారికి ఆరోగ్యమును చేకూర్చడంలో సఫలీకృతులైనారు. ఈ విద్యల యందు

భయాన్ని అధిగమిస్తే విజయం వరిస్తుంది

‘ఎక్స్‌లర్‌నల్‌జేషన్’ అనే సిద్ధాంతాన్ని వైద్యులను అనుసరిస్తారు. మనస్సులోకి దూరిన చెడు తలపులు, చెడు గుణాలు బయటకు విసిరివేయబడి అందులో నూతన వివేకముతో కూడిన మంచి ఆలోచనలను నింపుతారు.

మానవీయ మస్తిష్కము యొక్క సంరచన ఎంత జటిలంగా, విలక్షణంగా ఉంటుందో సూక్ష్మదర్శులైన వారికే తెలుస్తుంది. మానసిక శాస్త్రమునందు విశేషప్రజ్ఞ కలిగినవారి కథనం ప్రకారం మనస్సు అనే సంస్థానము యొక్క పనితీరును గమనిస్తే జాగృతి, స్మృతి, ధృతి అనే మూడురకాల స్థితులు మనకు కనిపిస్తాయి. జాగృతస్థిలో మనస్సు జ్ఞానేంద్రియాల అనుభూతిని పొందుతుంది. జన్మజన్మాంతరముల నుండి సంపాదించుకున్న జ్ఞానసంపద భాండాగారము ఉన్నదనే విషయం స్మృతి ద్వారా తెలుస్తుంది. ధృతి అనేది మనస్సు యొక్క సూక్ష్మాతిసూక్ష్మ స్థితి. ఇందులో ఆలోచనలను సంగ్రహించే సామర్థ్యము ఉంటుంది. దాని ప్రయోగం వల్ల ఇతర వ్యక్తుల మానసిక స్థితి, పరిస్థితులు అర్థమవుతుంటాయి. సమోహన చికిత్సలో మనిషి యొక్క విద్యుదీయ ప్రతిరోధక సామర్థ్యం (జి.ఎస్.ఆర్) పై ఎలాంటి ప్రతికూల ప్రభావము పడదు. నిద్రపోయే సమయంలో ఇది పదిరెట్లు ఎక్కువగా పెరుగుతుంది. వైద్యులు మస్తిష్కము నుండి ప్రవహించే తరంగములను ఈ.ఈ.జి. మెషీన్‌లపై రికార్డు చేసి ప్రమాణీకరిస్తారు. వైద్యులు ఇచ్చాశక్తిని వృద్ధి పొందించి సహానుభూతిపూర్వకమైన భావనాత్మక ముద్ర ద్వారా తమలో అయస్కాంతిక ద్రవాన్ని ఉత్పన్నం చేస్తారు. రోగి యొక్క దృష్టి ఒక ప్రకాశబిందువుపై కేంద్రీకరించబడి గడియారములో ఉండే పెండులం (లోలకం) వలె లయబద్ధంగా, క్రమబద్ధమైన ధ్వనులను వినిపిస్తూ ఉంటుంది. మెట్రోనోం అనే ధ్వనిని కొలిచే ఉపకరణం ద్వారా ధ్వని మరియు ప్రకాశము యొక్క సమన్వయాత్మక స్వరూపాన్ని రోగి యొక్క సమ్ముఖంలో ఉంచుతారు. దంతవైద్యమునందు సమోహనమునకు తిరుగు లేని ఫలితాలు లభించాయి. మత్తుమందు (anaesthesia) ఇచ్చి స్మృతా తప్పించే మందులు రాక పూర్వము అందరు ఈ సమోహన ప్రక్రియనే ఆశ్రయించేవారు.

మానసిక చికిత్సకుల అభిప్రాయము ప్రకారము సమస్త ఆదివ్యాధులన్నింటికి మానసిక వికృతులే కారణము అని

తెలుసుకోవాలి. సమోహన చికిత్సలో ప్రప్రథమంగా రోగికి కృత్రిమ విధానాల ద్వారా నిద్ర వచ్చిందనే అనుభూతిని కల్పిస్తారు. ఆ తరువాత అతని అంతర్ మనస్సులోకి సంకేతాలను, సూచనలను పంపిస్తారు. కానీ మనస్సు సక్రియంగానే ఉంటుంది. మనస్సును ఇతరములైన ప్రాపంచిక విషయముల నుండి దారి మళ్ళించి ఎలాంటి ఆలోచనలు లేని శూన్యస్థితిలోకి తీసుకువస్తారు. అప్పుడే మస్తిష్కములోకి మంచి ఆలోచనలను ప్రవేశపెట్టగలిగే చక్కటి అవకాశము లభిస్తుంది. రోగిలోని ఆత్మవిశ్వాసాన్ని అభివృద్ధి పరచి లేదా నిద్రలేపి అతని యొక్క మానసిక బలహీనతలను దూరం చేసేందుకు ఇది ఒక సర్వోత్తమమైన చికిత్సగా గుర్తించబడింది. లెనిన్‌గ్రాడ్ యూనివర్సిటీకి చెందిన ప్రసిద్ధ శరీరశాస్త్రవేత్త లియోవివైస్ వేవ్ తను చెప్పిన సత్యాలను వీటికి అనుసంధానం చేస్తూ ఇలా చెప్పారు. ‘సమోహన కర్త తన మానసిక రేడియో తరంగాలను రోగియొక్క మనస్సులోకి, మస్తిష్కములోకి పంపించి అందులో దాగి ఉన్న వికృతులను బయటకు లాగి తీసి అవతల పారవేయడంలో సఫలీకృతులౌతాడు. ఒక ప్రదేశంలో కూర్చోని దూరంగా ఉన్న రోగికి ఈ విధానం ద్వారా వైద్యం చేయవచ్చు.

సమోహన ప్రక్రియ అంటే కుతూహలాన్ని పెంచేదిగా మాత్రమే కాక విజ్ఞాన సమ్మతమైన ప్రక్రియ రూపంలో గతంలో మన ముందుకు వచ్చింది. ఈనాడు మానసిక, శారీరక వ్యాధులు ప్రబలిపోతున్నాయి. వీటిని తగ్గించాలన్నా లేదా వైద్యం చేయాలన్నా అచేతనను అనావరణం చేస్తే తప్ప కుదిరేపని కాదు. అలసట, నిద్రలేమి, మానసిక వ్యాధులు మొదలైన వాటిని ఈ పద్ధతి ద్వారా సంపూర్ణంగా నివారణ చేయవచ్చును. ప్రాయశ్చిత విధానాలలో కూడా ఈ పద్ధతి సుపాత్రమై ఆధ్యాత్మిక ఆలోచనలను ప్రాధాన్యతనిచ్చే ఒక వైద్యని ద్వారా ఈ ప్రయోగం చేయించగలిగితే మంచిఫలితాలు లభిస్తాయి. పూర్వపు మనోవైజ్ఞానికవేత్తల ఈ చిరపురాతన విద్య యొక్క పునర్జీవనాన్ని గురించి, అనివార్యతను గురించి అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసుకోవాలి మరియు మనం ఈ దిశగా నిరంతర పరిశోధనలు చేస్తూ ఉండాలి.

- పూజ్యగురుదేవుల వాఙ్మయం 17 (9.27) నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి వల్లీ శ్రీనివాస్

కష్టం తరువాత పొందే సుఖం ఒక అనిర్వచనీయమైన అనుభూతిని కలిగిస్తుంది

నిద్ర ఆవశ్యకమే కానీ అనివార్యం కాదు

నిద్ర యొక్క అవసరమును కాదనలేము. పోషణ కొరకు ఆహారము ఏవిధంగా అవసరమో, సరిగ్గా అదేవిధంగా అలసటను పోగొట్టుకోవటానికి నిద్రాదేవి ఒడిలో విశ్రమించ వలసిన అవసరం ఉన్నది. నిద్ర పోకపోతే అలసట బాగా పెరుగుతుంది. అంతేకాదు కేవలము మానసిక తంత్రము గందర గోళమునకు లోనవటమేకాక, శరీరమునకు సామాన్యమైన శ్రమ చెయ్యటం కూడా కఠినమైపోతుంది. నిద్రలేమితో బాధపడే రోగి కొద్దికాలములోనే సగం పిచ్చి వాడవటము లేక ఉన్నాదిగా మారటం చూస్తూనే ఉన్నాము. ఎవరి శ్రమ-సమయము యొక్క విలువ అధికమో వారుకూడా నిద్రా సమయములో ఉత్పాదన ఉండదు కనుక నిద్రను తగ్గించుకోవాలనే ఆలోచన చెయ్యరు. పైపెచ్చు గాఢనిద్ర పట్టడమే మహాభాగ్యమని అంగీకరిస్తారు. ధనార్జనకన్నా మిన్నగా దీనిద్వారా సుఖానుభూతి పొందుతారు.

ఇంత ముఖ్యమైనది అయినప్పటికీ జనులకు నిద్రా స్వరూపం గురించి చాలా తక్కువ తెలుసు. ఆహారముతో పోలిస్తే నిద్ర యొక్క మహత్తు తక్కువ కాదు, మీదుమిక్కిలి ఎక్కువే! అయితే సామాన్య మానవులకు ఆహార సంబంధ విషయ పరిజ్ఞానము ఎంత ఉంటుందో, కనీసము అంతకూడా నిద్రా సంబంధ విషయమును గురించి లేదు అన్నది ఆశ్చర్యకరమైన అంశము.

గాఢనిద్ర కొరకు పొట్ట తేలిగ్గా ఉండటము, మెత్తటి పక్క, కోలాహలము లేని వాతావరణము, దోమలు, ఈగలు, నల్లుల బాధ లేకుండుట, శీతోష్ణాదుల నుండి రక్షణ మొదలగు ఆవశ్యకతలు నెరవేరితీరాలనేది అందరికీ తెలిసినదే. మానసిక ఉద్విగ్నతలు, చింత, నిరాశ, భయము, ఆక్రోశమువంటి మనోవికారములు నిద్ర రావటానికి ఏవిధంగా ఆటంకములుగా నిలుస్తాయి? అన్న విషయమును గురించి తక్కువమంది మనుష్యులు ఆలోచిస్తారు. ఒకవేళ నిశ్చితంగా, సంతృప్తముతో జీవించేకకను నేర్చుకున్నట్లయితే నిద్రపోయే మార్గములో అవరోధముగా ఉన్న ఒక పెద్దబండరాయి తొలగిపోయినట్లు, మానసిక సామర్థ్యము, శక్తుల అభివృద్ధి పథము తెరచుకున్నట్లు

అర్థము చేసుకొనవచ్చు. నిద్ర సమయములో మస్తిష్కము సర్వదా శాంతంగా, నిస్తబ్ధతతో ఉన్నట్లయితే అక్కడ చెప్పుకోవలసిన విషయము ఏమీ లేదు. జీర్ణవ్యవస్థ-రక్తసంచార వ్యవస్థవలె మస్తిష్కము కూడా నిరంతరము తన పనిని తాను నిర్వర్తిస్తూనే ఉంటుంది. నిద్రాకాలంలో కూడా ఈ స్థితి నెలకొని ఉంటుంది. మస్తిష్కము మీద ఆలోచనల ఒత్తిడిని తగ్గించికూడా చాలావరకు నిద్ర యొక్క ఆవశ్యకతను పూర్తి చేసుకొనవచ్చును అన్న రహస్యమును కూడా ఈ స్థితిలో అర్థము చేసుకొనవలసినదే! దానికి కారణము నిద్ర యొక్క ప్రభావ క్షేత్రము కేవలము సచేతనత్వ మస్తిష్కము వరకే పరిమితము. అచేతనత్వ మస్తిష్కము పుట్టినది మొదలుకొని మరణపర్యంతము నిరంతరంగా కార్యమగ్నమై ఉంటుంది. దానికి విశ్రాంతి ఇవ్వటానికి మరణము లేదా సమాధిస్థితి అన్న రెండే రూపములు ఇప్పటివరకు కనుగొన బడ్డాయి. ఒకవేళ కేవలము సచేతనత్వమునకు విశ్రాంతిని ఇచ్చేదాని పేరే 'నిద్ర' అయినట్లయితే నిద్రకు ఆటంకము కలిగించే, అనిద్రా పీడితులకు ఉపశమనం చేకూర్చే ఇతర ఉపాయములు కూడా ఉండి ఉండవచ్చును. ఏవైనా విపత్కర క్షణాలలో నిద్రపోకుండా కూడా ఆ పనులలో పూర్తిగా నిమగ్నమై ఉండవచ్చు. దానిని ఒకరకంగా అనివార్యమైన పరిస్థితి అని అర్థము చేసుకొనవచ్చును.

స్వప్నావస్థలో శ్వాసప్రక్రియ అనిశ్చితమౌతుంది. ఈ స్థితిలో ఒక్కొక్కసారి కొన్ని సెకండ్లకాలము ఈ ప్రక్రియ ఆగవచ్చును కూడా. మెదడు ఉష్ణోగ్రతలో హెచ్చు-తగ్గులు తొంగిచూస్తాయి. మస్తిష్కములోని సెరిబ్రమ్ భాగంలో రక్తప్రవాహము న్యూనాధికాలకు లోనుకావచ్చును. ఈ ప్రక్రియలన్నీ కొన్ని గంటల వరకు మధ్యమధ్యన ఆగుతూ ఆగుతూ సర్వదా పని చేస్తూనే ఉంటాయి. ఈ రీతిలో చూస్తే నిద్ర అనేది ఒకరకమైన శారీరిక లేక మానసిక విశ్రాంతి కాదు, పైగా ఆ సమయములో కూడా ఈ రెండు అవయవములు జాగృతస్థితిలో ఉన్నప్పుడు ఎంత క్రియాశీలంగా ఉంటాయో మానసిక విశ్రాంతి సమయములో కూడా అంతే క్రియాశీలంగా ఉంటాయి. ఎక్కువ శాతము మంది జనులకు నిద్రాకాలము 7-8 గంటలు

కష్టపడాలి, కష్టపడటానికి ఇష్టపడాలి

ఉంటుంది. అయితే కొంతమంది నిద్రపోయే సమయం అతి తక్కువ ఉంటుంది. పర్షియాకు చెందిన ఫెడరిక్, ఎడిసన్ మరియు గాంధీ వీరందరికి 3-4 గంటలు నిద్రపోయినా సరిపోయేది.

మనము ఇలా నిద్రాదేవి ఒడిలోకి చేరగానే మన శరీరములోని కొన్ని విశేష అంగములు-అవయవముల క్రియా కలాపములలో పరివర్తన తొంగిచూస్తుంది. ఉదాహరణకు యౌవన పరివర్తన తీసుకొచ్చే హార్మోనుల ప్రవాహము, పెరుగుదల నిచ్చే హార్మోనులు. కాల్షియమ్ మరియు ఫాస్ఫేట్ల శాతము మరియు థైరాయిడ్ క్రియాశీలతలో సుస్పష్ట పెంపుదల ఉంటుందని కనుగొన్నారు.

ఈ అవధిలో బహుశః శరీరములోని కొన్ని అవయవముల క్రియాశీలత పెరుగుతుంది, కానీ కొన్నింటి క్రియాశీలత కూడా తగ్గుతుంది. జీర్ణవ్యవస్థ మరియు ఆంతరిక వ్యవస్థ ఈ స్థితిలో జాగ్రదావస్థలో ఉన్నట్లే ఉంటాయి. అయితే కన్ను, నోరు మరియు కంఠమునుండి స్రవించే ద్రవములు ఆశ్చర్యము కలిగించే రీతిలో తగ్గిపోతాయి. కంటిపాప ముడుచు కుంటుంది, హృదయస్పందన నిముషమునకు 10 స్పందనల వరకు తగ్గుతుంది. ఒక్కొక్కసారి 30 స్పందనల వరకు తగ్గుదల కనుగొనబడినది. రక్తపోటు తగ్గుతుంది. బేసల్ మెటబాలిజమ్ లో (basal metabolism) 10% తగ్గుదల వస్తుంది. శరీర ఉష్ణోగ్రత తగ్గుతుంది.

ఈ ఆధారంగా-నిద్రాకాలంలో ఉత్పన్నమయ్యే శారీరిక మానసిక వృద్ధిక్షయాలలో (హెచ్చుతగ్గులలో) ఒకవేళ ఇతరేతర ఉపాయాలతో నిద్రవంటి స్థితిని ఉత్పన్నము చేయగలిగితే పని జరిగిపోతుంది అని ఆలోచిస్తున్నారు. నిద్ర యొక్క ప్రతి క్రియ శరీరగత కదలికలనన్నింటిని హెచ్చుతగ్గులకు లోనుచేసి ఒకవేళ అలసటలను నివారించే ప్రయోజనమును పూర్తిగావిస్తే మరప్పుడు అదే పని ఇతర ఉపాయముల ద్వారా ఎందుకు నెరవేరదు?

స్వాభావికమైన నిద్ర రావటము లేక రాకపోవటము అనేది మన చేతిలో లేదు. అటువంటి దశలో చాలాసార్లు అనిశ్చిత రూపములో కూడా చాలా సమయము మేలుకొని ఉండవలసి వస్తుంది. నిద్రపట్టటానికి ఇప్పటివరకు లభించిన ఉపాయములలో మందుబిళ్ళలు మ్రింగటం ఒకటి. వాటితో

కృత్రిమనిద్ర పడుతుంది. కొంతవరకు మత్తుమందును తీసుకుని కూడా ఈ పనిని నెరవేర్చుకొనవచ్చును. అయినప్పటికీ నిద్ర మాత్రలు లేక మత్తు మందులు తర్వాత తర్వాత మరింత హాని చేస్తాయని తెలుసుకున్నారు. అవి నిద్రలేమి యొక్క కష్టముతో పోలిస్తే ఏవిధంగాను తక్కువ కష్టము కలిగించవు. ఇంకా ఎక్కువ కష్టమును ఇస్తాయి. ఈ పరిస్థితులలో శరీరములోని విభిన్న అవయవములను ఉత్తేజపరిచే మర్దన చేయుట ద్వారా నిద్ర రాకపోయినప్పటికీ అలసటను దూరము చేయుట మరియు శక్తిని పెంపొందింపజేసే పని నెరవేరుతుంది.

దీనికి శిథిలీకరణముద్ర అతి తేలికైన మంచి ఉపాయము. దీనినే యోగనిద్ర లేక శవాసనము అని కూడా అంటారు. శరీరము మృతప్రాయమువంటి స్థితిలో ఉన్నట్లు అనుభూతి చెందటము మరియు నిష్క్రియతను తీసుకొచ్చే అభ్యాసము చేయుట ద్వారా అలసటను తొలగించే పని ఒక పరిధి వరకు పూర్తవుతుంది. నెపోలియన్ గురించి ఇలా చెప్తుంటారు. అతను చెట్టు ఆసరాతో కొద్దిగా లేచి నిలబడి దానికి ఆనుకుని నిలబడే కునికిపాట్లు పడేవాడు. ఆ కొద్దిపాటి కునికిపాట్లతోనే చాలా గంటలు నిద్రించిన స్ఫూర్తిని పొందేవాడు. అర్జునుడిని 'గుడాకేశ' అని పిలుస్తుంటారు. ఈ సంస్కృతపదమునకు అర్థము 'నిద్రను జయించినవాడు' అని. అతను తక్కువ నిద్రించి కూడా ఉత్సాహ పూర్వకముగా తన పనిని సంపూర్ణముగా నెరవేర్చుకుంటూ ఉండేవాడు.

అందువలన నిద్ర ఆవశ్యకమైనప్పటికీ అనివార్యము కాదు అని చెప్పవచ్చును. దానికి ఇతర వికల్పములు కూడా ఉండి ఉండవచ్చును. ఇందులో మర్దన, శిథిలీకరణము కాకుండా మనోగత సంరచన ఏవిధంగా అచేతన అలజడులను విశ్రాంతి లేకుండా సాగిస్తూ ఉంటుందో, అదే రీతిలో సచేతనలో కూడా నిద్రించకుండా కూడా అలసటను దూరము చేసుకునే ఏదో ఒక ఆధారమును, ఉపాయమును అనుసరించవచ్చును. ఈ విశ్వాసమే ఒక మహత్వపూర్ణమైన ఆధారము. నిద్రించకుండా కూడా మనిషి ఆరోగ్యవంతుడుగా ఉండగలడు. ఎంతోమంది యోగులు సుదీర్ఘ ప్రసుప్తావస్థలో మరియు జాగృతసమాధిస్థితి రూపములోను దీనిని నిరూపించి చూపించారు. అవన్నీ దీనికి సజీవ ప్రమాణములు.

- అఖండజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 1984
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

సాధన చేస్తూ సాగిపోతే సాధించలేనిది ఏముంటుంది?

సత్యం - శివం - సుందరం

భూమి మీద పుట్టిన మరుక్షణం పసిపిల్లలు 'సత్యాన్ని' అన్వేషించడం మొదలు పెడతారు. అడుగు పెడుతూనే జిజ్ఞాసతో ప్రపంచాన్ని చూస్తారు. వారి మౌనభాషలోనే, 'ఈ ప్రపంచం ఏమిటి?' 'నేనెవరు?' అని అడుగుతారు. మాటలొచ్చాక తల్లిదండ్రులను ప్రశ్నలతో ముంచేస్తారు. ఆ వస్తువేంటి? ఎందుకు? ఎలా? అనే ప్రశ్నలకు జవాబు కావాలంటారు. ఒక చిన్న పరిధికి లోబడి ఉన్న తెలివి అనంతమైన తథ్యాలను ఒకేసారి తెలుసుకోవాలి అని అనుకుంటుంది. అంతరాళాలలో సత్యాన్ని అన్వేషించాలి అనే బలమైన కోరిక ఉంటుంది. ఆ కోరికను ఈ జిజ్ఞాస సూచిస్తుంది. ఆ కోరికే పిల్లలను ప్రపంచంలోని ప్రతివస్తువు గురించి తెలుసుకోవాలని ప్రేరేపిస్తుంది. ఈ జిజ్ఞాసను తృప్తి పరచడం కోసం పరమాత్మ మనిషికి మాత్రమే 'బుద్ధి' అనే అత్యుత్తమ సాధనాన్ని ప్రసాదించాడు. ఈ బుద్ధి సత్యాన్ని తెలుసుకోవడం కోసం జ్ఞానవిజ్ఞానాలను రూపొందించింది. చరిత్ర, భూగోళం, భౌతిక విజ్ఞానం, రసాయనశాస్త్రం, జీవవిజ్ఞానం, అర్థశాస్త్రం, నీతి శాస్త్రం, గణితశాస్త్రం మొదలైన ఎన్నో శాస్త్రాలను కూర్చింది. ఇంతటి బౌద్ధిక ప్రయాసకు కారణం అంతః జిజ్ఞాస. బుద్ధియొక్క అద్భుత బలం వల్లనే అనేక సౌకర్యాలు మొదలుకుని వైజ్ఞానిక ఆవిష్కారముల వరకు అన్నీ సాధ్యమయ్యాయి. మనిషి ఆలోచనలకు పరిణామంగానే సభ్యత, సంస్కృతి ఏర్పడ్డాయి. సృష్టికి మూల రహస్యం ఏంటి అని తెలుసుకోవాలనే ప్రేరణ కలగడం వల్ల జీవాత్మ తన సత్య స్వరూపాన్ని కొంచెం అయినా పరోక్షంగా దర్శించగలదు.

బుద్ధి తరువాత మనిషి పొందిన రెండవ వరం 'నైతికత'. అదే 'శివం'. అంటే అత్యుత్తమ శ్రేయస్సు. జంతువులేవీ మంచి-చెడు తేడా తెలుసుకోలేవు. వాటి పనులన్నీ ప్రకృతి ద్వారా ప్రేరేపించబడతాయి. ఆహార వ్యవహారాలు, సంతానోత్పత్తి మొదలైనవాటికి నియమాలు ఏమిలేవు. మనిషికి మాత్రమే ఈ ప్రత్యేకత జన్మతహా సిద్ధించింది. అక్షరాస్యులైనా, నిరక్షరాస్యులైనా అందరికీ తప్పొప్పుల జ్ఞానం ఉంటుంది. కొండ జాతి, ఆటవికులకు కూడా ఎంతో కొంత నైతిక భావాలు

ఉంటాయి. ఎవరినైతే మనం అసభ్యులు, ఆటవికులు అనుకుంటామో వారు కూడా సామాజిక నియమాలను, నీతి, మర్యాదలను పాటిస్తారు. పుట్టిన ప్రతిశిశువుకు కుటుంబం అందించే ప్రేమ, సామాజిక సహకారానికి కారణం మనిషిలోని ఔదార్యం, అందుకు ఫలితంగానే చక్కటి స్వభావం, ఉదారమైన అంతఃకరణ కలిగి ఉండాలనే ప్రేరణ శిశువుకు లభిస్తుంది. ప్రియమైన, సురక్షితమైన అనుకూల పరిస్థితులను ఆ పరమాత్మ జన్మతః శిశువుకు ప్రసాదించాడు. శివతత్త్వం దిశగా ప్రయాణించేందుకు ఇవి పరోక్షంగా ప్రేరేపిస్తాయి. బాహ్యంగా మనకు కనిపించే కళ్యాణకర పరిస్థితులన్నీ ఆత్మసత్తాలోని శివస్వరూపాన్ని బోధించడానికి కల్పించబడ్డాయి.

పరమాత్మ మనిషికి ప్రసాదించిన మూడో వరం, 'సుందరం' - సౌందర్యాన్ని గుర్తించగల సామర్థ్యం. ఆకర్షణీయమైన, అందమైన ప్రకృతిని మిగిలిన జీవులు, జంతువులు ఆస్వాదించ లేవు. ఆహ్లాదకరమైన సూర్యోదయం, ముత్యాలు వెదజల్లినట్టు ఆకాశంలోని నక్షత్రాలు, గ్రహాలు, వెన్నెల కురిపించే చంద్రుడు, గలగలా పారే నదులు, వికసించే పూలు, లోతైన సముద్రం, ఎత్తైన పర్వతాలు, అనంతమైన ఆకాశం మనిషిని అనిర్వచ నీయమైన ఆనందంలో ముంచేస్తాయి. మనిషిలోని సౌందర్య పిపాస కకలను, నాట్యాన్ని, సంగీతాన్ని, వాయిద్యాలను రూపొందించింది. నిజానికి అంతరంగిక స్వరూపమే సౌందర్య పిపాసగా బహిర్గతమవుతుంది. జీవాత్మ అందమైనది. అంతరంగ స్వరూపాన్ని తెలుసుకోవడానికే పరమాత్మ సౌందర్యాన్ని ఆస్వాదించే సామర్థ్యాన్ని ప్రసాదించాడు.

పరమాత్మ మనిషిని 'సత్యం, శివం, సుందరం'తో అమర్చి భూమి మీదకు పంపించాడు. ఇంత గొప్పగా కూర్చబడ్డ మనిషి సరైన దారిలో పయనించి తన లక్ష్యాన్ని చేరుకోవాలి. పిండాండం లోని ఆత్మను, బ్రహ్మాండంలో వ్యాపించిన పరమాత్మను దర్శించాలి. కాని మనిషి తన లక్ష్యాన్ని మర్చిపోయాడు. నిరంతరం మార్పుచెందే వస్తువులను, జగత్తును శాశ్వతమైనవని, వాస్తవమని భావిస్తున్నాడు. ప్రాపంచిక వస్తువులను కూడబెట్టుకుంటూ, ఉపయోగించుకుంటూ అందులోనే

కష్టపడితే సాధించలేని పనులు లేవు

మునిగిపోయాడు. భౌతిక జ్ఞానవిజ్ఞానాలను పరిశోధించడమే లక్ష్యంగా చేసుకున్నాడు. ఒకప్పుడు అంతరంగాన్ని అర్థం చేసుకోవాలనే జిజ్ఞాస ఉండేది, ఆత్మను, పరమాత్మను సాక్షాత్కరింపజేసుకోవాలని కోరుకునేవాడు; కానీ ఈనాడు తప్పుదోవపట్టి స్థూలజగత్తునే ఏకైక లక్ష్యంగా మార్చుకున్నాడు. అజ్ఞానంతో దృష్టి బహిర్ముఖమైంది, అంతఃప్రేరణని నిర్లక్ష్యం చేసింది. యదార్థం అని ఏది అనిపిస్తే దానినే పొందాలని కోరిక ఉంటుంది. భౌతిక పదార్థాలనే యదార్థమని భావించడం వల్ల వాటినే కూడబెడుతున్నాడు. సౌకర్యాలతో పాటు శక్తిని కూడబెట్టాలనుకోవడం వల్ల ఎన్నో సమస్యలు తలెత్తాయి. ప్రకృతిలోని పరిమిత సాధనలతో లెక్కలేనన్ని కోరికలు తీర్చుకోవడం కుదరలేదు. ఇంకా ఇంకా కావాలనుకోవడం వల్ల ఘర్షణ పెరిగింది. ఈర్ష్య, ద్వేషం, లోభం, సంకీర్ణ ప్రవృత్తి, ఇవన్నీ భౌతిక దృక్పథం వల్ల వచ్చినవే.

ఇవన్నీ నశ్వరమైనవి, క్షణభంగురమైనవి అని అర్థం చేసుకుంటే అసలు ఈ సమస్యలే ఉండవు. చైతన్యమే సత్యం, దానిదే సామర్థ్యం అని గుర్తుంటే అంతర్ముఖుడై తన శాశ్వత సత్యస్వరూపాన్ని దర్శించేవాడు. పిండాండంలో, బ్రహ్మాండంలో విస్తరించిన చైతన్యపు దివ్య స్వరూపాన్ని దర్శించి ఎన్నో వరాలను ఆస్వాదించేవాడు. బుద్ధి అంతర్ముఖమై ప్రజ్ఞాగా రూపొంది, దివ్యదృష్టిని సంపాదించగలదు. సత్యాన్వేషణ అనే జిజ్ఞాస కలిగి బుద్ధిని సరిగ్గా ఉపయోగించకపోవడం మనిషి దౌర్భాగ్యం.

నైతికతను కూడా తప్పుగా ఉపయోగించడం జరిగింది. కంటికి కనిపించే జడపదార్థాలనే యదార్థమని నమ్మి వాటిని సంపాదించడమే గొప్ప అని బుద్ధి నమ్మింది. 'మన' అన్న దానికి కుటుంబం, వారి పాలన పోషణ, వారి సుఖసౌఖ్యాలు మాత్రమే అనే సంకీర్ణ భావాన్నే నైతికత అనుకోవడం మొదలుపెట్టారు. కుటుంబాన్ని పోషించుకోవడం వరకే శివతత్వ భావం పరిమితమైపోయింది. ఏ భావం విస్తరించి సమిష్టిగా మారి అనంత ఆనందానికి కారణం కాగలదో అది క్షణిక మోహంతో ముడిపడ్డ మానసిక సంతృప్తికే పరిమితమైపోయింది. ఈ సంకీర్ణతకు పరిణామం ఆత్మ వంచన, నైతిక పరాభవం.

సౌందర్య బోధ కూడా ఉపయోగపడలేదు. ఎప్పుడైతే భౌతిక పదార్థం సత్యమనిపించిందో, అప్పుడే వాటి రంగులకు,

హంగులకు ఆకర్షణ మొదలై ఇంద్రియ సౌఖ్యం, పదార్థ సాధనల క్షణిక అందాన్నే శాశ్వతమైనదిగా నమ్మబలికింది. సౌందర్యం వల్ల కలిగే లాభం - శాశ్వత ఆనందం. భ్రమకులోనై బాహ్య ఆకర్షణలలో ఆనందాన్ని వెతుకుతున్నాడు. భార్య, పిల్లలు, ఇతర భౌతిక వస్తువుల ఉపయోగంలోనే ఆనందాన్ని పొందాలనే పరంపర మొదలైంది. బాహ్యమైన, నశ్వరమైన సౌందర్యం వెనక మృగత్వప్లవ వెంటపడ్డట్టు పడ్డాడు. కాని లోపల అసంతృప్తి మాత్రం అలాగే ఉండిపోయింది.

జీవాత్మ మాత్రమే సత్యం, శివం, సుందరంతో కూడినది. దాని శక్తి, ప్రకాశం వల్లనే బాహ్య జగత్తు యదార్థంగా భాసిస్తుంది. సుఖానుభూతి జీవాత్మ యొక్క తరంగం. సౌందర్యం దాని అభివ్యక్తి. ఆంతరిక సౌందర్యమే బాహ్యజగత్తులో ప్రతిబింబిస్తుంది. దాని అందమైన కిరణాలు విశ్వ బ్రహ్మాండం లోంచి ప్రస్ఫుటితమైనట్టు కనిపిస్తాయి. సత్యం, శివం, సుందరంతో కూడిన జీవాత్మ యొక్క ప్రతిఛాయ (reflection) వల్లనే ప్రపంచం అందంగా, ఆనందదాయకంగా, యదార్థంగా భాసిస్తుంది. మరి అలాంటప్పుడు దాని శాశ్వత స్వరూపం ఎంత అందంగా, ఎంత గొప్ప ఆనందాన్ని ఇవ్వగలదో ఒక్కసారి ఊహించుకుంటే మనస్సు అనిర్వచనీయమైన ఆనందంతో పులకిస్తుంది.

- అఖండజ్యోతి, జూన్ 1981
అనువాదం: శ్రీ ఎం.వి. ప్రసాద్, జయలక్ష్మి

అందరిలో భగవంతుడు ఉన్నాడు

రామానుజాచార్యులవారు ఒకసారి ఇలా ఉపదేశం ఇస్తున్నారు - 'ప్రాణులందరిలో భగవంతుడున్నాడు. అందరిలోను మన ఆత్మనే చూసుకోవాలి.' ఇదంతా ఒక తక్కువ జాతివాడు విన్నాడు. ప్రవచనం పూర్తి కాగానే ఆచార్యుల వారి పాదం తాకేందుకు ముందుకు వచ్చాడు. ఆచార్యుల వారు కోపంతో 'నన్ను తాకుతావా?' అని కోప్పడ్డారు. అప్పుడు అతను 'స్వామీ! మరి నేను నాలోని భగవంతుడిని ఎక్కడికి తీసుకువెళ్ళాలో చెప్పండి' అన్నాడు. వెంటనే ఆచార్యులవారి కళ్ళు తెరుచుకున్నాయి. అతనిని కౌగిలించుకొని క్షమించమని అడిగారు. 'నాయనా! ఈ రోజు నీవు నా కళ్ళు తెరిపించావు' అన్నారు.

దృఢసంకల్పంతో ఏ పని చేసినా అది సమకూరుతుంది

పురుగుల్లో జీవ విద్యుత్తు

మనిషి ఒక అనంతమైన శక్తి భాండాగారమని ప్రపంచంలోని విద్వాంసులు, డాక్టర్లు, వైజ్ఞానికులు, యోగులు, దార్శనికులు అందరు విశ్వసిస్తారు. మనిషిలో దాగున్న గొప్ప తత్వాల్లో ఏదో ఒకటి ఎప్పుడైనా బయటపడితే ఔరా అంటూ ఆశ్చర్యపోతుంటారు. మాంత్రికులు, మోహినీ విద్య తెలిసిన వాళ్ళు వారి విద్యలను ప్రదర్శిస్తే అవాక్యైపోతాం. మహాత్ములు, సిద్ధుల సాంగత్యం లభిస్తే ఇక చెప్పనే అక్కర్లేదు, అసలు అలాంటి మనిషి జీవించేది శరీరంలోనా లేక ఒక మాజిక్ పెట్టెలోనా అని అనిపిస్తుంది.

ఇటువంటి విచిత్రమైన శక్తి మనుషుల్లో మాత్రమే ఉందనుకోకూడదు. ఈ శక్తిని ప్రకృతి చిన్న జంతువులకి, పురుగులకి, క్రిమి కీటకాలకి కూడా ఇచ్చింది. ఈ క్రిమి కీటకాలలోని శక్తులతో మనిషిలోని దివ్య శక్తిని పోలిస్తే మనిషికే తక్కువ దక్కింది అని చెప్పుకోవాలి.

ప్రసిద్ధ విద్వాంసులు డా. డబ్ల్యు.జి.హింగ్స్టన్ పురుగులకి సంబంధించి పరిశోధన జరుపుతున్నారు. ఇప్పటి వరకు వారు చేసిన పరిశోధనల్లో కుతూహలాన్ని రేకెత్తే విషయాలు చాలా వెలికి వచ్చాయి. 'కెలెస్' అనే పురుగులో ఉన్న విద్యుత్ శక్తితో అది ఇతర పురుగుల ప్రాణం తీయగలదు. ఆయన ఈ పురుగును ఒక గాజు సీసాలో ఉంచారు, అందులోనే దానితో పోరాడడానికి ఒక విషపు కందిరీగను వదిలారు. వాటి రెండింటి మధ్య గంటల తరబడి యుద్ధం కొనసాగింది. ఇక ఓటమికి దగ్గరవుతున్న సమయంలో ఆ పురుగు తన సమ్మోహనాస్త్రాన్ని వదిలింది. ఒక మూలకెళ్ళి నిశ్శబ్దంగా నిల్చుండిపోయింది. గట్టిగా ఊపిరి పీల్చి ఒక్క సారిగా విడుదల చేసిన విద్యుత్ ప్రవాహంతో ఆ కందిరీగ గిలగిలా కొట్టుకుని అక్కడికక్కడే చచ్చిపోయింది. ఆయన చనిపోయిన కందిరీగ శరీరాన్ని పరీక్షిస్తే అది ఒక విద్యుత్ షాక్ కి (Electric Shock) గురై చనిపోయిందని తెలిసింది. ఆ పురుగు విడుదల చేసే విద్యుత్ ప్రవాహంతో ఒక చిన్న బల్బు వెలుగుతుందని మరిన్ని పరిశోధనలలో ఆయన తేల్చారు.

హిందువులు బల్లినీ అంటరానిదానిగా చూస్తారు. అది శరీరం మీద పడడం అపశకునంగా భావిస్తారు. డా. ఎం. కౌర్వన్ అనే ఆయన బల్లి తిరుగుతున్న ఒక బాటరీ అని నిరూపించారు. ఒక చిన్న బాటరీలోని చార్జ్ కన్నా బల్లి తోకలో చార్జ్ ఎక్కువ అని నిరూపించారు. భారతీయ వైజ్ఞానికుడు, షడయంత్రకారి, డా. హంస్ రాజ్ ఒకసారి వైరెస్ సమాచారాన్ని పంపించడానికి బల్లి శరీరంలోని విద్యుత్తును ఉపయోగించారు. బల్లిలోని అపాయకర విద్యుత్తు మనిషి శరీరానికి కలిగించగల హానిని దృష్టిలో పెట్టుకుని హిందువులు బల్లినీ తాకడం దోషమని భావిస్తారు.

చిత్రకూట పర్వతాల దగ్గర ఒక పరిశోధకునికి కొన్ని పాములు కనిపించాయట. అవి ఎక్కడా వేటాడకుండానే చిన్న

చిన్న పసుపురంగు కప్పలు వాటంతట అవే వచ్చి వాటికి ఆహారమయ్యాయి. చుట్టూ పక్కలంతా గమనించిన ఆ పరిశోధకునికి కప్పలు నివశించే యోగ్యమైన కాలవలు గాని మరే ప్రదేశాలు కాని కనబడలేదు. మరి ఈ కప్పలు ఎక్కడి నుంచి, ఎలా వస్తున్నాయో గమనించడానికి ప్రయత్నించాడు. తృప్తికరమైన సమాధానం దొరకకపోయే సరికి బెంగాల్ విజ్ఞాన పరిషత్తుకు విషయం తెలిపాడు. కలకత్తాలోని వైజ్ఞానికుల ద్వారా రెండేళ్ళు సాగిన పరిశోధనలో తేలింది ఏమిటంటే, ఆ పాముల్లో ఒక ప్రత్యేకమైన అయస్కాంతపు విద్యుత్ శక్తి విడుదల చేయగల శక్తి ఉంది. ఈ పసుపు రంగు కప్పల్లో ఎక్కువ లోహతత్వం ఉండడం వల్ల చాలా దూరాల నుండి అవి వాటి ప్రమేయం లేకుండానే వచ్చి ఆ పాములకి ఆహారమవుతున్నాయి.

అమెరికాలోని కాంసస్ నగర నివాసి, ధనవంతుడు శ్రీ హార్ట్ గారికి వేటాడే అభిరుచి ఉండేది. ఒక రోజు దూరంగా ఉన్న అడవి లోకి వేటకి వెళ్ళారు. బాగా అలిసిపోయి ఒక చోట కూర్చున్నారు. ఉన్నట్టుండి తన కుడి చెయ్యి వణకడం మొదలైంది, కొద్ది క్షణాల్లోనే గుండె వేగంగా కొట్టుకోవడం ప్రారంభించింది. ఏమైందో అర్థం కాక ఉలిక్కిపడి లేచారు. మళ్ళీ చెయ్యి పెడితే అదే పరిస్థితి. తాను చెయ్యి పెట్టిన చోటు, గడ్డి అంతా పరిశీలిస్తే ఒక మెరుస్తున్న పసుపు రంగు పురుగు కనిపించింది. దాన్ని ముట్టుకుంటే షాక్ తగిలింది. ఆయన దాన్ని జాగ్రత్తగా తీసుకెళ్ళి నగరంలోని వైజ్ఞానికులకు అందజేశారు. మరుసటి సంవత్సరం ఆ వైజ్ఞానికులు పత్రికలో ఒక విషయం ప్రచురించారు. టర్న్ అనే పసుపురంగు పురుగు నోటితో ఆహారాన్ని తీసుకోదు, తనలోని విద్యుదాకర్షణ శక్తితో ఇతర ప్రాణుల శరీరాలలో నుంచి ఎటువంటి గాయాన్ని చేయకుండానే ఆహార పదార్థాలను లాగేసుకుంటుంది. పదిహేడు రోజులకు సరిపడా ఆహార పదార్థాలను అది ఒకేసారి లాక్మోగలదు.

గత సంవత్సరం ఆఫ్రికా దీవుల్లో ఒక మాంసాహార సీతాకోక చిలుక దొరికింది. అది దాని రుచికి తగ్గ ఆహారాన్ని వెతుక్కుంటుంది. దానికి నచ్చిన ప్రాణి మీద మెల్లిగా వాలుతుంది. తక్షణం ఆ ప్రాణి మూర్ఛపోతుంది. ఆ సీతాకోకచిలుక దానికి కావలసిన ఆహారాన్ని పీల్చేసుకుని ఎగిరిపోయిన రెండు గంటలకు కాని ఆ ప్రాణికి స్పృహ రాదు. మరుసటి రోజు వరకు ఆ ప్రాణి లేచి నడవలేదు.

మనిషి శరీర పొడవు, వెడల్పులకు, కీటకాల శరీర కొలతల నిష్పత్తిని దృష్టిలో పెట్టుకుని ఇద్దరి విద్యుత్ శక్తులను పోలిస్తే కీటకాలకు మనిషి కన్నా 300 నుండి 7500 రెట్లు ఎక్కువ శక్తిని ప్రకృతి ప్రసాదించిందని తెలుస్తుంది.

- అఖండజ్యోతి, అక్టోబర్ 1940
అనువాదం : శ్రీమతి జయలక్ష్మి

విజయం అన్నది ఒక రోజులో రాదు

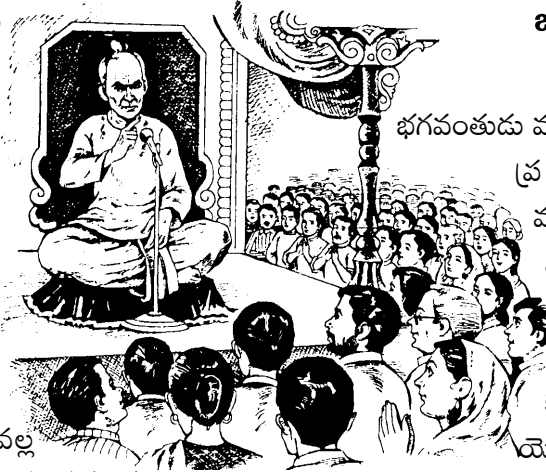
జ్ఞానయోగము యొక్క తత్త్వదర్శనము - 1

ధర్మము, ఆధ్యాత్మికత, వేదాంతము, మనోవిజ్ఞానము మొదలగువానిలోని నిగూఢమైన విషయాలను అత్యంత సరళమైన భాషలో మనముందు ప్రస్తుతీకరించటమే పరమపూజ్యగురుదేవుల ప్రబోధములోని ప్రత్యేకత! ఈ ప్రత్యేక ప్రబోధము ద్వారా యోగము యొక్క విశిష్టధార, జ్ఞానయోగములోని సమస్తమైన కోణములను తనలో మిళితమైయున్నట్లు దృష్టిగోచరము అవుతుంటుంది. 'మానవుని వ్యక్తిత్వములో పరాధీనత, పతనము, పరాభవము కనపడుతున్నవి అంటే, అతని యొక్క సంకుచితమైన ఆలోచనాసరళియే అందుకు ఒకే ఒక కారణముగా అర్థము చేసుకొనవచ్చు. మనము మన బుద్ధిని సంస్కరించుకొని స్వచ్ఛమైన ఆలోచనలతో వ్యక్తిత్వమును వికసించి చేసుకొనగలిగితే మనలను ఎవ్వరు అడ్డుకొనలేరు, ఇదే జ్ఞానయోగము యొక్క తత్త్వదర్శనము అని ఋషివర్యులు ప్రబోధిస్తున్నారు. ఇలా చెయ్యటానికిగాను ముందు మన గురించి మనము తెలుసుకోవాలి, మనలను మనము గుర్తించాలి అని కూడా గురుదేవులు తెలియజేస్తున్నారు. రండి! వారి అమృతవాణిని హృదయంగమము చేసుకుందాము.

ఒక్కసారి గాయత్రీమంత్రమును అందరము కలిసి ఉచ్చరించుదాము

ఓం భూర్భువః స్వః
తత్సవితుర్వరేణ్యమ్ భర్గోదేవస్య
ధీమహి ధియో యోనః
ప్రచోదయాత్

'ఏ పని ముఖ్యమైనది, ఏది ముఖ్యమైనది? కాదు' ఏ పనిని చెయ్యటము వల్ల మనకు అసలైన లాభము చేకూరుతుంది? దేనివల్ల లాభము ఉండదు?' వంటి నిజమైన ప్రశ్నలకు జవాబులను తెలుసుకుంటూ మనము మన పనిని ప్రారంభించగలిగితే కనుక మీరు కర్మయోగము యొక్క దార్శనికతను తెలుసుకున్నట్లే భగవద్గీతలో కర్మయోగమును గురించి విస్తారముగా తెలియ జెయ్యబడినది. సామాన్య మానవునిలో పనిచెయ్యగలిగేటంత ధైర్యము, నైపుణ్యము లేవు. ఏమి చెయ్యాలి? ఎట్లా చెయ్యాలి? అన్న వివరము తెలియదు. మనము ప్రతిఒక్క పనిని అస్తవ్యస్తముగా, వివరము లేకుండా, నిర్లక్ష్యముగా చేసి వేస్తుంటాము. గానుగకు కట్టిన ఎద్దులాగా నిరంతరము శ్రమిస్తుంటాము, అలసట వస్తుంది. కానీ ఫలితమును పొందలేము. మన దగ్గరున్న శ్రమ, సమయము అనే సంపదల నుండి లాభాన్నిపొందము కాలేకపోతున్నాము. ఏ పనిని ఎంత నైపుణ్యముతో నిర్వహించగలము అన్నదే కర్మయోగము. అదే యోగము కూడా!

జ్ఞానయోగమని దేనిని పిలుచుకుంటాము?

భగవంతుడు మనకు చక్కని దృఢమైన శరీరమును ప్రసాదించాడు. ఈ శరీరమును మనము డబ్బు సంపాదించటానికి, విషయ సుఖాలను అనుభవించటానికి, అహంకారమును తృప్తిపరచటానికి ఉపయోగించు కుంటున్నాము. అసలు శరీరము యొక్క విలువను గుర్తించి, దానిని సరియైన రీతిలో ఉపయోగించుకొనగలిగితే ఎంతో ఆనందము కలుగుతుంది. మనము మన జీవితములో ఏవిధముగా పని చెయ్యాలి? మనము చేసే పని మనకు ఏవిధముగా లాభదాయకమవుతుంది లేదా ఏ విధముగా హానికారక మవుతుంది? అన్న అంశములను గురించి క్షుణ్ణముగా తెలుసు కొనటమే జ్ఞానయోగము యొక్క లక్ష్యము. మనము మన తెలివిని, బుద్ధిని శ్రేష్ఠమైన రీతిలో ఉపయోగించు కొనవలెనని కర్మ-జ్ఞాన యోగములకు చెందిన తత్త్వదర్శనము మనకు తెలియజేస్తుంది.

మన బుద్ధి మన శరీరముకన్నా వెయ్యిరెట్లు శక్తివంతమైనది. మన మస్తిష్కమనే కంప్యూటర్ ఎంతో విలువైనది. ఉలి, సుత్తి, రంపము మొదలైనవి పదునైన పనిముట్లు. కానీ మన బుద్ధి వాటికన్నా పదునైనది. వకీలు, ఇంజనీర్లు, వ్యాపారులు,

ప్రతి గొప్ప పనికి కఠోరశ్రమ కావాలి

కళాకారులు ఇలా ఒకరిని మించి ఒకరు తమ సునిశితమైన మేధస్సుతో ధనమును సంపాదిస్తుంటారు. శరీరముకన్నా మెదడు ఎంత సూక్ష్మమైనదో, అంత శక్తివంతమైనది, బుద్ధి సంపన్నమైనది. అటువంటి మేధస్సును గురించి మన అవగాహన కూడా వృద్ధిచెందాలి. మనము మన తెలివి తేటలను ఎక్కడ, ఏవిధముగా ఉపయోగించుకోవాలి? మన మేధస్సులోని ఆలోచనా ప్రవాహమును ఏవైపు ప్రవహింపజేయాలి? ఏవైపు ప్రవహించనీయకూడదు అనేది తెలుసుకోవాలి. మన మేధో ప్రవాహమును తప్పుదారిలో ప్రవహింపజేస్తే మనకు ఎలాంటి లాభము ఉండదు.

కానీ మన బుద్ధి మనలను మోసము చేస్తుంది, వేదనకు గురిచేస్తుంది. అసలు మనకు బుద్ధి అనేది లేకపోయినా బాగుండేది. జంతువుల వలె జ్ఞానరాహిత్యముగా, సుఖముగా ఉండేవారము అని అనిపించేది. పక్షులు ఉదయాన్నే లేస్తాయి. కిలకిలారావాలు చేస్తాయి. రాగాలు తీస్తూ, గంతులు వేస్తూ కాయలు, పండ్లు, ఆకులు అలములు, గడ్డిగాదములాంటి వాటిని తింటాయి. సాయంత్రము కాగానే వాటి వాటి నివాసాలకు చేరి విశ్రాంతిగా నిద్రిస్తాయి. దిక్కు మాలిన తెలివితేటలు మానవ జీవితమును మట్టు పెట్టిస్తున్నాయి. భగవంతునికి తన సృష్టిలో అన్నింటికన్నా అత్యంత ప్రియమైన వాడు మానవుడు. భగవంతుని సృష్టియైన ఈ ప్రపంచము ‘సత్యం శివం, సుందరం’ లతో నిండియున్నది. భూమండలము లోని ఈ జీవితము సర్వత్రా ఆనందమయమే. ఆనంద పూరితమైన వీటన్నింటినీ వదిలి మనము చెడునే వాంఛిస్తున్నాము. పనికిమాలిన ఈ తెలివితేటలు మననుండి స్వర్గమును లాగివేసుకొని, మనలను నరకములో పడేస్తున్నాయి.

సుఖముగా బ్రతకటము ఎలా?

బుద్ధిని సరిగ్గా ఉపయోగించుకొనగలిగితే మన జ్ఞాన యజ్ఞము నెరవేరేది. మనము జ్ఞానయోగులమై ఉండేవారము, మన జీవితము సంపూర్ణమైన సంతోషముతో నిండి ఉండేది. కానీ అలా జరగకపోవటము చేతనే ఈనాడు మనము నరకములో మునిగిపోయి ఉన్నాము. నేటి పరిస్థితులను సమీక్షిస్తూ భర్తృహారి ప్రజలను ‘సంసారే మనుష్యాః వదన్తి అతిసుఖమ్ వసన్తి కింకిం?’ అని ప్రశ్నించారుట. మీలో ఎవరైనాసరే ‘మేము సుఖముగా సంతోషముగా ఆనంద

మయమైన జీవితమును జీవించుతాము’ అని చెప్పగలిగిన వారున్నారా? ఈ ప్రపంచంలో సుఖముగా ఉన్నవారెవ్వరు లేరు. అంతా అశాంతితో వేగిపోతున్నవారే. మనము మన తెలివినీ, మేధస్సును మూర్ఖముగా, వ్యర్థముగా తయారు చేసుకోవటమే ఇందుకు ముఖ్యకారణము.

‘బుద్ధిని సన్మార్గము పైన నడిపించాలి. ఎక్కడ, ఏవిధముగా దానిని ఉపయోగించుకోవాలి? ఎలా ఉపయోగించుకుని దాని నుండి మనము లాభాన్నితులము కావాలి?’ ఈ అంశములను తెలియజేసేదే జ్ఞానయోగము. జ్ఞానయోగము అంటే ఆత్మ గురించిన విజ్ఞానము. అంటే నిన్ను గురించి నువ్వు తెలుసుకొనుట. మనము చెయ్యవలసిన పనిని ఖచ్చితమైన రీతిలో చెయ్యటము, మన భావనలను, మన జ్ఞానమును సరిగ్గా ఉపయోగించుకొనటము-ఇదే జ్ఞానయోగము అంటే!

భావనలు, సంవేదనలు, అనుభూతులు ఎంత సౌమ్యముగా, సరళముగా ఉంటే జీవితము అంతగా ఆనంద మయమవుతుంది. భగవంతుడిని ‘రసోవైసః’ అన్నారు. భగవంతుడే రసము, అనగా ఆనందము. రసము అంటే ఎవరు? రసముతో నిండియుండే మన జీవాత్మయే! ఇందులో ఆనందము తప్ప మరేమీ ఉండదు. అమృతత్వము ఎక్కడ ఉంటుంది అంటే ‘మన భావనలలో’ మాత్రమే అని చెప్పుకోవాలి. మన ఇంట్లో ఒక చిన్న శిశువు జన్మించినది. ఆ బిడ్డ పట్ల, బిడ్డను మనకు అందించిన తల్లి పట్ల ఎంతో ప్రేమ. మనము చేసే ఉద్యోగము, తద్వారా లభించిన సంపదపట్ల, మనము కట్టుకున్న ఇంటి పట్ల అధికాధికమైన, మన ప్రాణము కన్నా ఎక్కువైన ప్రేమ మనలో కలుగుతుంటుంది. ప్రతి వస్తువు ఎంతో అందముగా, ఆనందమును ఇచ్చేదిగా, మధురముగా అనిపిస్తుంది. మనకు ఇంతకీ ఇదంతా ఏమిటి? వస్తువులలో మాధుర్యము ఉంటుందా? ఉండదు. మాధుర్యము లోపలి నుండే వస్తుంది. మనము మన ప్రేమను ఎవరిమీదనైతే ప్రసరింపజేస్తామో చంద్రునివలె అది పరావర్తనము చెందించబడి తిరిగి అదే ప్రేమ మనకు మరింత ఆనందమును కలుగజేస్తుంది. మనము ప్రాణాధికముగా ప్రేమించిన మనిషిగాని లేదా వస్తువుగాని ఏ కారణము వలన అది ‘నాది లేదా మనది’ కానప్పుడు భ్రమ తొలగిపోతుంది. ఆ ప్రేమ యావత్తూ ఎగిరి పోతుంది. ఉదాహరణకు మనము ఒక ఇంటిని ఎంతో

గెలవాలన్న కాంక్ష ఉన్న ప్రతివారిలో “విజేత” లోపల ఉంటాడు

శ్రమకోర్చి శ్రద్ధగా తీర్చిదిద్దినట్లుగా కట్టుకుంటాము. కారణాంతరముల వల్ల ఆ ఇంటిని అమ్మివేస్తాము. ఇప్పుడా ఇల్లు 'మనది' కాదు. 'మనది కాదు' అన్న భావన కలిగిన మరుక్షణం దానిమీద భ్రాంతి లేదా ప్రేమ తొలగిపోతాయి. కొనుక్కున్నవాళ్ళు దానిని చక్కగా వాడుకొనకపోతే ఇల్లు పాడయి పోతుంది. తలుపులు విరిగి పోతాయి, గోడకు పగుళ్ళు ఏర్పడి అసహ్యముగా తయారవుతుంది. ఇప్పుడా ఇంటిమీద మనకు మమకారము ఉంటుందా? అయ్యో! ఇల్లు పాడయిపోతున్నదే అని బాధ కలుగుతుందా? కలగదు. ఎందుకంటే ఇప్పుడా ఇంటికి మనకు ఎలాంటి సంబంధం లేదు కాబట్టి.

జ్ఞానయోగమును గురించిన తత్వదర్శనము

ఇక్కడ ఏమవుతున్నది? మనము 'నాది, మనది' అన్న భావమును బాగా పెంపొందించుకున్నాము. 'నాది, మనది' అని మనము అనుకునేవి మన భావాలు, ఆలోచనలు, సంవేదనలే! భావసంవేదనలు వికసించినప్పుడు మనము మన ప్రేమని, ఆత్మీయతను ఎవరిమీద ప్రసరింపజేస్తే, అవి తిరిగి రెట్టింపు పరిమాణములో మన వద్దకు చేరి మనలను ఆనందములో ఓలలాడింపజేస్తాయి. భావాలను, అనుభూతులను సరియైన రీతిలో ఉపయోగించుకుంటే జీవితము సుఖమయ మవుతుంది. మనకు ఈ భావనల యొక్క మూల్యము తెలియదు. అసలు మనము మన భావనలను జాగ్రత్తము చెయ్యలేదు. మనము ఈ భావనలను ఏవిధముగా వికసించజేసి, విస్తరింపజేయగలము? అనుభూతులు, సంవేదనలు మనకు ఏ విధముగా ఉపయోగపడగలవు? మనము మన అంతరంగములో నిప్పురవ్వను వెలిగించి ఎలా ప్రజ్వలించజేయగలము? వీటన్నింటికీ సంబంధించిన తత్వదర్శనమే జ్ఞానయోగము!

జ్ఞానయోగము లేక భక్తియోగమును మనము భగవంతునితో ప్రారంభిస్తాము, కానీ ఇది భగవంతునివరకు మాత్రమే పరిమితము కాకూడదు. గంగానది హిమాలయముల నుండి వెలువడుతుంది కానీ దాని ప్రవాహమునకు హద్దులు ఉండవు. ఈ విషయమును మీరు స్పష్టముగా గుర్తించగలగాలి.

భగవంతుడిని ఆధారముగా చేసికొని ఆయనపట్ల మనము చూపించే ప్రేమనే మనము ప్రాపంచికరంగములో కూడా మన చుట్టూ ఉన్న కుటుంబసభ్యులు, ఇరుగుపొరుగు, మన

వీధిలోనివారు ఎవరైనాసరే వారందరిపట్ల చూపించగలగాలి. చేతనత్వము కలిగిన మానవుల ఎడ మాత్రమే కాదు, జడమైన వస్తువులపట్ల కూడా అంతే ప్రేమను వెదజల్లగలగాలి. అప్పుడే మనము సరియైన మార్గములో పయనిస్తున్నట్లుగా తెలుసు కొనవచ్చు. ధ్యానము చేసేటప్పుడు మీకు ప్రకాశము లేదా కాంతి కనపడుతున్నట్లుగా కొందరు భావిస్తుంటారు. కొంత మంది మాకు ఎలాంటి ప్రకాశము కనిపించడము లేదంటారు.

ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతికి 'కాంతి కనిపించడము లేదా కనిపించక పోవడము' అనే విషయమునకు అసలు సంబంధము లేదు. వందకాండిళ్ళ బల్బు వెలిగించి కొంచెముసేపు దానివైపు చూచి కన్నులు మూసుకొని ధ్యానము చేస్తే కాంతి లేదా ప్రకాశము వంటిది కనపడుతుంది. ఇటువంటి కాంతి భౌతికమైనది. ఈ కాంతికి, ఆధ్యాత్మికతకు ఎలాంటి సంబంధము లేదు. 'లేటెంట్ హీట్'గా మేము పిలిచే కాంతి ప్రత్యేకమైనది. దానికి జ్ఞానము అని అర్థము. ఈ జ్ఞానము శరీరమునకు సంబంధించినది కానీ, భౌతికమైనది కాదు. అది సంవేదన, చేతనత్వముతో జోడింపబడి ఉంటుంది.

సంవేదనలు జాగ్రత్తమైనట్లయితే ఆధ్యాత్మికత మీలో ప్రవేశిస్తుంది

మన అనుభూతులు 'ఆధ్యాత్మికత' యొక్క లక్ష్యమును నెరవేరుస్తాయి. మన అంతరంగములో అనుభూతులు వికసించి నప్పుడు ప్రేమ వృద్ధిచెందుతుంది. ప్రేమ కారణముగా 'ప్రపంచము' అది ఎలా ఉన్నప్పటికీ మనకు మాత్రము ఎంతో ఆనందదాయకముగా, శ్రేష్ఠమైనదిగా, సంవేదనాభరితముగా కనపడుతుంది. ఫలితముగా మనము ఆ ఆనంద సముద్రంలో మునిగిపోతాము. ఎటుచూసినా ఆనందమే వ్యాపించి ఉంటుంది. కానీ మన దౌర్భాగ్యము, మూర్ఖత్వము కారణముగా మనలను మనమే తెలుసుకొనలేని స్థితిలో ఉన్నాము. ఇటువంటి తెలివితక్కువతనమును గురించి ఒక కథ గుర్తుకొస్తున్నది.

ఒక ఊరిలో కొంతమంది సాలెవాళ్ళు ఉన్నారు. వాళ్ళు 'తిరునాళ్ళు' చూడటానికి ప్రక్క ఊరికి వెళ్ళారు. వాళ్ళు బయలు దేరేటప్పుడు వారి ఇంట్లోని గృహిణులు 'చూడండి! మీరు పదిమంది బయలుదేరారు. బాగానే ఉంది, కానీ ఎంతమంది బయలుదేరారో అందరూ జాగ్రత్తగా తిరిగిరండి. మీలో ఏ ఒక్కరు తిరిగిరాకపోయినా ఆ వ్యక్తి భార్య విధవ అవుతుంది.

విజేతలయిన వారు అదృష్టం వరించేంతగా కృషి చేసి ఉంటారు

ఇక ఆమె పరిస్థితి ఎంత దయనీయముగా ఉంటుందో ఆలోచించండి. కాబట్టి వెళ్ళేముందు మీరు ఎంతమంది వెళుతున్నారో, అంతమంది తిరిగివస్తామని ఒట్టుపెట్టుకొని మరీ వెళ్ళండి' అని చెప్పారు. సరే తిరునాళ్ళు చూశారు. ఇంటికి తిరిగి బయలుదేరేటప్పుడు తమను తాము లెక్కపెట్టుకుంటే తొమ్మిదిమందే వస్తున్నారు. అంటే లెక్కపెడుతున్న ప్రతి వ్యక్తి తనను తాను వదిలేసుకుని మిగిలినవాళ్ళను లెక్కిస్తున్నాడన్న మాట. తమలో ఒకడు చనిపోయాడని వాళ్ళు నిర్ధారణకు వచ్చారు. వీరి పరిస్థితిని గమనించిన దారినపోయే తెలివిగల దానయ్య ఒకడు వాళ్ళ దగ్గరకు చేరి సంగతి, సందర్భము అంతా అడిగి తెలుసుకొని, వాళ్ళ తెలివితక్కువతనమును అర్థము చేసుకొని 'సరే మీలో తగ్గిపోయిన ఆ ఒక్కడిని నేను బ్రతికిస్తాను. మీ దగ్గర ఏమేమి ఉంటే అవన్నీ నాకిచ్చేయండి' అన్నాడు. అందరూ తమ దగ్గరున్న డబ్బులు, వస్తువులు... తమ దగ్గరున్నవన్నీ సమర్పించుకున్నారు. అప్పుడు దానయ్య వారందరినీ ఒక వరుసలో నిలబడమని చెప్పి ఒక్కొక్కరినీ చెంపమీద కొడుతూ 'నీకు దెబ్బ తగిలిందికదా, అయితే నువ్వు బ్రతికే ఉన్నావు' అని చెప్తూ పదిమందిని లెక్కపెట్టాడు. తామంతా బ్రతికే ఉన్నామని వాళ్ళు సంతోషపడుతూ ఇల్లు చేరుకోగా, దానయ్య తనకు దక్కిన సొమ్ముతో ఉడాయించాడు.

**నిన్ను నీవు తెలుసుకోవాలి -
నిన్ను నీవు గుర్తించాలి**

ఈ ప్రపంచము ప్రతిధ్వనించే ఒక గుహవంటిది. దాని లోపల మీరు ఏ శబ్దము చేస్తే అదే తిరిగి ప్రతిధ్వనిస్తుంది. కాబట్టి మీకు వరాలివ్వాలన్నా, శాపాలివ్వాలన్నా అది మీకే సాధ్యము. అందుచేత ముఖ్యముగా మిమ్మల్ని మీరు తెలుసుకోండి. మీ గురించి మీరు ఆలోచించుకోండి. ఎవ్వరి ముందు చెయ్యిచాపకండి. అప్పుడు యావత్ ప్రపంచము మీరు కోరిన వాటిని సమర్పిస్తుంది. మీ విలువ ఎంతో మీకు తెలియదు. ఉదాహరణకి మీ కంటిపాప, ఈ విశాల విశ్వమంతటా నిండి ఉన్న సౌందర్యముకన్నా విలువైనది. మీ కంటిపాపను త్రాసులోని ఒక సిబ్బెలోను విశ్వసౌందర్యమును వేరొక సిబ్బెలోనూ వెయ్యండి. ఏది ఎక్కువ తూగుతుందో అప్పుడు తెలుస్తుంది. ఏ కారణముల వల్లనైనా కంటిపాప గనుక దెబ్బతింటే ఇక విశ్వమంతటా వ్యాపించి ఉన్న అందము మీకు ఎలా కనపడగలదు? అలాగే చెవిలోని గూబ లేక కర్ణభేరి.

అది దెబ్బతింటే మాటలు, పాటలేకాదు ఇక ఏ చిన్న ధ్వని కూడా మీకు వినపడదు. కాబట్టి మీ ప్రపంచమునకు మీరు బానిసలు కారు, మీరే యజమానులు. ఈరోజు మనము ఏవిధముగా ఉన్నామో, దానికి కర్తలము మనమే, మన అదృష్టమును మనమే నిర్మించుకుంటాము. 'శ్రద్ధామయోయం పురుషో యో యచ్ఛ్రద్ధః స ఏవ సః' అని గీతావాక్యము. అంటే మనిషి శ్రద్ధ ఎలా ఉంటుందో, అతని రూపము దానికి అనుగుణముగానే ఉంటుంది. అసలు మనిషి అంటే ఎట్లా ఉంటాడు? బాగా ఆలోచించి, పరిశీలించి చూస్తే మనిషి యొక్క అభిప్రాయములు, నమ్మకాలు, శ్రద్ధ మొదలైన అంశముల ననుసరించి అతని భౌతికరూపము ఉంటుంది. ఈ రహస్యమును అర్థము చేసుకుంటే ఎంతో బాగుంటుంది.

(నశేషము)

- అఖండజ్యోతి, నవంబరు 2013
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

అహంకారం పతనానికి హేతువు

ఉరకలు వేసే ఉత్సాహం వలన గర్వం పొడచూపితే కళ్ళు మూసుకుపోతాయి. ఒకసారి పెద్దగా గాలివీచగా భూమిపై పడి ఉన్న ధూళి కూడా గర్వం అతిశయించగా ఆకాశమంత ఎత్తుకు ఎగిరింది. ఈ నడమంత్రపు ఉన్నతితో ఎగిరిన ధూళి ఇలా ఎలుగెత్తి అన్నది. - భళా! నాతో సమానంగా నా అంత ఎత్తు ఎదిగినవారు ఈ అవనిలో ఎవరూ లేరు! నీరు, భూమి, ఆకాశముల కన్నా మించి దశదిశలందు నేను వ్యాపించి ఉన్నాను". ధూళి యొక్క గర్వోన్నతిని విని, మేఘం గర్జించి, వర్షించుట ప్రారంభించగానే, ధూళి ఒక్క ఉదుటున పై నుండి నేలపై పడింది. అప్పుడు నేల, ధూళిని అడిగింది. "ఓ ధూళి రేణువా! నీ ఈ యాత్ర నుండి ఏమి నేర్చుకున్నావు?" ధూళి ఇట్లు జవాబిచ్చింది - "ఉన్నతికి చేరిన వాడు ఎన్నడూ, ఇతరుల పట్ల అహంకారంతో ప్రవర్తించరాదు అనేది నేర్చుకున్నానమ్మా! అహంకారి యొక్క పతనం నిశ్చయం" అని నేర్చుకున్నా నమ్మా! అహంకారి యొక్క పతనం నిశ్చయం" అనేది అక్షర సత్యం.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 2014
అనువాదం: ఎ.వేణుగోపాలరెడ్డి

విజయం కావాలంటే అదృష్టాన్ని కాక కష్టాన్ని నమ్ముకోవాలి

ఆధ్యాత్మిక, లౌకిక సమర్థతకు ఆధారం గాయత్రీ సాధన

జూన్ 8, 2014న అందరం కలిసి మెలిసి సామూహికంగా గాయత్రీ జయంతి పర్వదినాన్ని జరుపుకుంటున్నాం. గాయత్రీ మహామంత్రం, యుగశక్తి, భగవతి, వేదమాత అవతరించిన రోజు గాయత్రీ జయంతి. ఈ యుగశక్తియైన, గాయత్రీ మాత ఒడి నుండే గాయత్రీ పరివారం ఉదయించింది. మనమంతా ఆ తల్లి పిల్లలమే. ఆమె గారాల బిడ్డలం. తల్లి ఎప్పుడూ తన బిడ్డలను దూరం చేసుకోదు. తను ఎల్లప్పుడూ పిల్లలందరిని తన కొంగు చాటున జాగ్రత్తగా సంరక్షిస్తూ ఉంటుంది.

తల్లి ఆధ్యాత్మిక సామీప్యం, గారాబం, ప్రేమ అన్నీ అందినా పిల్లలు చాలాసార్లు తప్పుదోవ పడుతుంటారు. ఈ భ్రమల వల్ల, తప్పుదోవ పట్టడం వల్ల చాలా ప్రశ్నలు తలెత్తుతాయి. నిజంగానే ఆ తల్లి సర్వసమర్థురాలా? మరి అలాంటప్పుడు మనకు కష్టాలెందుకు వస్తాయి? రోగాలెందుకు వస్తాయి? ఇబ్బందులు ఎందుకు ఎదురవుతాయి? పనులెందుకు జరగవు? జీవితంలో ఇన్ని విఘ్నాలు, అడ్డంకులు ఎందుకొస్తాయి?

ఇవన్నీ తగని ప్రశ్నలేమీ కావు. కానీ, జ్ఞానప్రదాయిని, వేదమాతకు పిల్లలమై ఉండి కూడా జ్ఞానం లేకపోవడం అనేది తగని విషయం. ఆ సర్వసమర్థురాలైన తల్లి యొక్క స్వరూపం, ప్రభావం గురించి తెలియదు. దానితో పాటు జీవితపు శాశ్వతపు సిద్ధాంతాల గురించి కూడా మనకు పెద్దగా తెలియదు. ఆ మాయామయి యొక్క మాయలో అందరం కొట్టుకుపోతున్నామే కాని, తత్త్వమయి యొక్క తత్త్వాన్ని తెలుసుకునే ప్రయత్నం మనలో చాలామంది చేయరు. మనము అనుభవిస్తున్న తీవ్ర బాధలు, పీడలే దీనికి కారణం కావచ్చు. కారణం ఏదైనా ఇప్పటికీ సమయం మించిపోలేదు. నిజాన్ని తెలుసుకుని, సదాచరణతో సన్మార్గంలో ప్రయాణించాలి. అమృతం, పరసు వేది, కల్పవృక్షంలాంటి వరాలు మనకు ఇవ్వబడినప్పుడు, గాజు పెంకులు ఏరుకుంటూ చేతులను రక్తసిక్తం చేసుకోవడం మెండుకు?

గాయత్రీమాత ఆదిశక్తి. గాయత్రీ మంత్రం పరమోత్కృష్ట మంత్రం. ఈ సత్యాన్ని సాధారణంగా అందరు అంగీకరిస్తారు,

అయినప్పటికీ దారి తప్పుతూనే ఉంటాం. దీనికి చాలా కారణాలు ఉన్నాయి. జ్ఞాన, వైరాగ్య, మోక్ష సిద్ధిని ప్రసాదించే గాయత్రీ సాధనతో భౌతిక, ప్రాపంచిక ఫలితాలెలా వస్తాయి అని కొందరి వాదన. మా గ్రహాల దశ బాగాలేనప్పుడు గాయత్రీ సాధన చేస్తే మాత్రం ఏ లాభం అంటారు మరి కొందరు. ఇటువంటి మరెన్నో భ్రమలు ఉన్నాయి. ఇలా భ్రమపడే వారిని అజ్ఞానులు అని కూడా అనలేం. వీరిలో చాలామంది పెద్ద చదువులు చదువుకున్న వారు, దశాబ్దాలుగా గాయత్రీ పరివారంతో ముడిపడి ఉన్నవారు. అయినా భ్రమలోనే ఉన్నారు. ఆదిశక్తి మహిమ అలాంటిది కాబోలు.

గాయత్రీమాత ఆరాధన అన్ని సమస్యలకు సమాధానం. ఇలాంటి సరళమైన, సన్మార్గాన్ని వదిలి తంత్రాలు, తాంత్రికుల మధ్య చిక్కుకుని, ఏవో చిత్రచిత్ర మంత్రాలను ఆశ్రయించి, ఇంద్రజాల విద్యలలో తలదూర్చడం అనేది భ్రమ, భ్రాంతి తప్ప వేరేది కాదు. తెలియకుండానే అక్కడైని గాఢాంధకారంలో జీవిత ప్రయాణం కొనసాగుతుంది. కాంతికి మూలస్వరూపమైన సూర్యుడి వైపు ప్రయాణించడానికి గాయత్రీ సాధనా మార్గాన్ని పరమపూజ్య గురుదేవులు మనందరికీ చూపించారు. దాన్ని వదిలేసి చీకట్లో కొట్టుమిట్టాడతాం అంటే ఎంత వరకు సబబు? ఈ సందర్భంగా మన జీవితం, ఆలోచనలు, మనం అలవర్చుకున్న సాధనా విధానాన్ని విశ్లేషించుకోవాలి. మనం తప్పుదోవ పడుతున్నామేమో అని సమీక్షించుకోవాలి. సరిదిద్దుకోవడానికి ఏ మాత్రం సంకోచించవద్దు.

ఈ సందర్భంగా ఒక యదార్థ సంఘటన గురించి చర్చించాలి. గాయత్రీ పరివారంలోని పాత కార్యకర్త ఉదయభాస్ కుర్వేగారి జీవితంలో జరిగిన సంఘటన. ఒకప్పుటి సెంట్రల్ ప్రావిన్స్, ఆదివాసుల బాహుల్యం ఉన్న చోట ఉండేవారు. ఇప్పుడిది ఛత్తీస్ గఢ్ రాష్ట్రంలో భాగం. స్వాధ్యాయం, సాధనల్లో వీరికి ప్రగాఢ అభిరుచి ఉండేది. వృత్తిరీత్యా ఆయన అధ్యాపకుడు. సాధనాపరంగా ఏదో ప్రత్యేకంగా చేయాలని, రహస్యాలు తెలుసుకోవాలని కోరుకునేవారు. ఈ జిజ్ఞాసతోనే

“ఇంకొంచం ముందుకు వెళ్దాం” అనే దృక్పథం ఉంటే విజయం మీ వెంటే

ఆయన పరమపూజ్య గురుదేవుల దగ్గరకు వచ్చారు. అప్పట్లో గురుదేవులు మధురలో ఉండేవారు. గాయత్రీ పరివారం రూపు దాలుస్తున్న రోజులవి. గురువుగారి సంపర్కంలోకి వచ్చాక ఆయన కూడా గాయత్రీ సాధన చేయడం మొదలుపెట్టారు. జీవితం సరళంగా, సహజంగా సాగింది; కొన్ని అనుభూతులు కూడా కలిగాయి. కొన్నాళ్ళ తరువాత ఏవో కష్టాల్లో ఇరుక్కున్నారు. గురువుగారితో ఆ విషయమై చర్చించారు. నాయనా! సమయం వచ్చినప్పుడు అన్నీ సర్దుకుంటాయని ఆయన జవాబిచ్చారు.

కుర్వే గారు స్వాధ్యాయప్రియుడు, అలాగే ధైర్యవంతుడు. అప్పట్లో యువకుడు. హిమాలయాలకి వెళ్ళాలని నిశ్చయించు కున్నాడు. నిష్ఠతో, ధైర్యంగా దుర్గమ హిమాలయ క్షేత్రాన్ని చేరుకున్నాడు. నందనవనం దాటి ప్రయాణిస్తున్నాడు. సాధనతో ప్రత్యేకంగా ఏదో సాధించుకోవాలని దృఢంగా నిశ్చయించు కున్నాడు. మంచు నిండిన ప్రాంతం గుండా ప్రయాణిస్తున్న రాత్రివేళ, పున్నమిచంద్రుడి వెన్నెల ఆ చోటంతా నిండి పోయింది. నడుస్తూ నడుస్తూ ఒక చోట జారిపడి పోయాడు, కొన్ని వేల అడుగుల లోతులోకి పడిపోయినట్టు అనిపించింది. ప్రాణం మీద ఆశ వదులుకున్నాడు. అప్పుడే ఆయన చేతిని పట్టుకుని ఎవరో రక్షించారు. ఎవరో పుష్టిగా కనిపించిన ఒక మహాత్ముడు ఈయన ప్రాణాన్ని కాపాడాడు. అంతటి చలి ప్రదేశంలో కూడా ఆ మహాత్ముడు కౌపీనం మాత్రమే ధరించాడు. పొడువాటి జటలున్నాయి. ముఖమే కాదు, శరీరమంతా అలౌకిక తేజస్సుతో ప్రకాశిస్తున్నది.

కృతజ్ఞత తెలిపే లోపే ఆ మహాత్ముడు, 'సాధన చేయాలని ప్రయత్నించడం మంచి విషయమే, కానీ మార్గదర్శకుని మాట వినకుండా ఇలా తిరగడం మంచిదా?' అన్నారు. మహాత్మ్యా మీరెవరు? అని ప్రశ్నించాడు కుర్వే. 'ఎవరిని అయితే నువ్వు వదిలేసి ఇక్కడ తిరుగుతున్నావో, ఆయన శిష్యుడిని' అని పెద్దగా నవ్వుతూ జవాబిచ్చారు. ఇదెక్కడి చిత్రం అంటూ ఖంగు తిని, ఆశ్చర్యపోతున్న ఉదయభాస్నిని కంగారు పడద్దంటూ, 'నువ్వేం తెలుసుకోవాలని అనుకుంటున్నావో చెప్తాను విను. నా పేరు యోగత్రయానంద. సాధనలు, సిద్ధులు అంటూ సంవత్సరాలు తిరిగాను. యోగానికి, తంత్రానికి సంబంధించిన సాధనలెన్నో చేసాను. ఎన్నో పోగొట్టుకున్నాను, కొన్ని సాధించాను. జీవితంలో పూర్ణత, సంతృప్తి కలిగించేదేదీ సాధించలేదు. దైవకృపతో వీలైనంత చేస్తూ పోయాను. అప్పుడే ఆకాశ మార్గాన

సిద్ధలోకానికి చెందిన ఒక మహాత్ముడు నాపై తన కృపను వర్షించాడు.

“పరమేశ్వరుడి కరుణ ఇప్పుడు ఒక బ్రాహ్మణుడి శరీరాన్ని ధరించింది. ఇప్పుడది ప్రజక్షేత్రంలో గాయత్రీ తపోసాధన చేస్తోంది. తన సాధనలో ఒక వంతు పూర్తి చేసుకుని ఈశ్వరీయ ఉద్దేశంతో ఈ హిమాలయ క్షేత్రానికి వస్తారు. అప్పుడు నీకు వారి మార్గదర్శనం లభిస్తుంది. అప్పటి వరకు గాయత్రీ మంత్రాన్ని జపిస్తూ వేచి ఉండు. గాయత్రీ సాధనతోనే ఈ యుగపు ఈశ్వరీయ ప్రయోజనం సిద్ధిస్తుంది. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి, ఇందులో భాగస్వామ్యం పంచుకో. గాయత్రీ యొక్క ప్రభావంతోనే మనిషి, కుటుంబం, సమాజం సుఖంగా ఉండగలవు. కాబట్టి ఈ మహాసాధనలోనే నీ భూమికను గుర్తించి, నిర్వహించు” అని చెప్పి ఆ మహాపురుషుడు వెళ్ళిపోయాడు. గురువుగారితో నేను కలవబోయే ఆ శుభ ముహూర్తం కోసం వేచి చూడసాగాను. సంవత్సరాల తరువాత ఆ ఘడియ రానే వచ్చింది. గురువుగారు కలిసారు. నన్ను అక్కణ చేర్చుకుని, శిష్యుడిగా స్వీకరించారు. కొన్ని ముఖ్యమైన బాధ్యతలు అప్పగించారు. వారి సూచనలను అనుసరిస్తూ ఆ బాధ్యతలను నిర్వహిస్తున్నాను.

ఉదయభాస్ కుర్వేకి ఇదంతా పగటి కలలాగా అనిపించింది. తన ఆశ్చర్యాన్ని అదుపులో ఉంచుకుని, 'గాయత్రీ సాధనతో ఆధ్యాత్మిక, లౌకిక సిద్ధులు రెండూ లభిస్తాయా?' అని అడిగాడు. **మనిషి ఎంత ఊహించగలడో, అంతకు మించి ఇవ్వగల సామర్థ్యం గాయత్రీ సాధనకు ఉన్నది.** ఎక్కడ, ఎన్ని సాధనా విధానాలున్నా అవన్నీ గాయత్రీ సాధనలోనివే. అందుకే ఈ మంత్రాన్ని పూర్వం ఎంతో గోప్యంగా ఉంచేవారు. ఎవరో కొందరికే అందుబాటులో ఉండేది. సాత్వికులు, గొప్ప స్థాయి మనుషులకే దీక్ష ఇవ్వబడేది. ఉన్నత స్థాయి సాధనలు కోట్ల సాధకుల్లో ఒక్కరికే ఇవ్వబడేది. అందుకే అప్పట్లో గాయత్రీ మంత్రం మీద బ్రాహ్మణులకు మాత్రమే అధికారం ఉందని ప్రచారం జరిగేది. బ్రాహ్మణుడంటే ఒక జాతికి చెందిన వాడని కాదు, సాత్వికుడు, సద్గుణ సంపన్నుడు, సదాచారి, వివేకశీల వ్యక్తి. ఈశ్వరీయ ఆదేశం ప్రకారం గురుదేవులు కరుణతో అందరికీ గాయత్రీ సాధనను అందిస్తున్నారు. వారి ఔదార్యాన్ని ఏ విధంగా, ఎంతగా గ్రహించగలరు అన్నది మనుషుల మీద ఆధారపడుతుంది.

గాయత్రీ సాధన తొలగించలేని కష్టం లేదు, సమస్య

పడ్డవాడెప్పుడు చెడ్డవాడు కాదు

లేదు. అన్ని రకాలైన ఆధ్యాత్మిక శిఖరాలు గాయత్రీ సాధనతో సహజంగానే లభిస్తాయి. కాకపోతే కొన్ని షరతులు ఉన్నాయి. **గాయత్రీ సాధన సఫలమవ్వాలంటే వ్యక్తి సాత్వికుడు, సద్గుణ సంపన్నుడు అయ్యుండాలి.** సద్గుణాలు, తపోపరాయణత ఉంటే గాయత్రీ సాధనతో అన్నీ సంభవమవుతాయి. సామాన్య ప్రయోజనాల కోసం ప్రతి రోజు 3 మాలల జపం, గురువారం కానీ ఆదివారం కానీ ఉపవాసం, సంవత్సరానికి రెండు నవరాత్రుల్లో వ్రతాలు, ఉపవాసంతో 24000 జప సాధన సరిపోతుంది. ప్రత్యేకమైన ప్రయోజనాల కోసం రోజూ 11 మాలలు చేస్తూ, సంవత్సరానికి మూడు చాంద్రాయణాలు, లక్షా పాతికవేలు గాయత్రీ జప అనుష్ఠానం చేయాలి.

చాంద్రాయణ వ్రతంతో కలిపి చేసే గాయత్రీ సాధన కఠినాతి కఠినమైన ప్రారబ్ధాన్ని కూడా నాశనం చేయగలదు. ఈ విధమైన నియమిత గాయత్రీ సాధనతో చేస్తూ నెలలో రెండు ఏకాదశుల వ్రతం గాయత్రీ సాధకుడికి బాధలేని మృత్యువును, మోక్షాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. గాయత్రీ సాధనతో తల్లులు చేసే ప్రదోష వ్రతాలతో వారి సంతానానికి సౌభాగ్యం లభిస్తుంది. దీనివల్ల స్త్రీలు సంతాన సౌఖ్యాన్ని కూడా పొందుతారు. గాయత్రీ సాధనతో ప్రతి నెల కృష్ణ పక్ష చతుర్దశి వ్రతం చేస్తే దాంపత్య కలహాలు నశిస్తాయి. గాయత్రీ సాధనతో చేసే ప్రతి ఒక్క వారపు వ్రతం ప్రత్యేక లాభాలనిస్తుంది.

ఆదివారం చేసేది ఆరోగ్యాన్ని, పవిత్ర బ్రహ్మతేజాన్ని వర్షిస్తుంది. సోమవార వ్రతాలు మనోరోగాలను పోగొడతాయి. మంగళవార సాధనతో ఆరోగ్యవ్రాప్తి, శత్రుశమనం, ఋణముక్తి కలుగుతాయి. బుధవార సాధన బుద్ధివర్ధకం, కళ్యాణకరం చేస్తుంది. గురువార సాధనతో కన్యలకు యోగ్యుడైన వరుడు, విద్యలో సాఫల్యం, ఆధ్యాత్మిక సాఫల్యం లభిస్తాయి. శుక్రవార సాధనతో జీవనీశక్తి అభివృద్ధి, ధనవ్రాప్తి కలుగుతాయి. శనివార సాధనతో కుతంత్రాల నుండి విముక్తి, అవరోధాలు తొలగి పోవడం స్వతహాగా జరిగిపోతాయి. వ్రతం అన్నా, ఉపవాసం అన్నా ఏమిటి? దీనికి జవాబుగా యోగత్రయానందులు ఇచ్చిన జవాబు - భోజనంలో ఉప్పు, అన్నం, మసాలాలు లేకుండా, ఒక పూట కూరలు, పళ్ళు తినడం ఉపవాసం కిందకొస్తుంది. వీటితో పాటు బ్రహ్మచర్యం, ఆంతరిక, బాహ్య పవిత్రతను జోడిస్తే అదే ఉపవాస వ్రతమవుతుంది.

ఆ మహాత్ముడు ఉదయభాస్ కుర్వేకు మరెన్నో సాధనా విధుల గురించి చెప్పాడు. ఇవన్నీ తెలుసుకుని అతను

హిమాలయాల నుండి నేరుగా మధురలో గురుదేవులను దర్శించుకున్నాడు. తన యాత్ర విషయాలన్నీ గురువుగారికి చెప్పినప్పుడు వారు నిశ్చబ్దంగా విన్నారు. ఈ హిమాలయ యాత్రతో అతనికి శ్రద్ధ, గురుభక్తి తిరిగి వచ్చాయి. గురుభక్తి, గాయత్రీ సాధనల గొప్పతనాన్ని గుర్తించారు.

అతను చెప్పిందంతా విని, నాయనా! నేను గాయత్రీ మహావిజ్ఞానంలో అన్ని విషయాలు వ్రాసాను. దానిలోని ప్రతి ఒక్క విషయం నా అనుభవమే. అందులో రాయని విషయాలు, నిరంతరం గాయత్రీ సాధన చేసే సాధకుడు స్వయంగా తన అనుభవంతో తెలుసుకోగలడు. ఆ మహాత్ముడు చెప్పింది తన అనుభవం అయ్యుంటుంది. కానీ గాయత్రీ మంత్రంతో అసాధ్యం కూడా సిద్ధిస్తుంది, అసంభవం కూడా సంభవమవు తుంది అన్నది నిజం. కాని సాధన చేసేవాడు తప్పకుండా తపస్వి, సదాచారి అయి తీరాలి.

గాయత్రీ మహిమను చాటే ఈ కథ చాలా పాతదైనా, ఇప్పటికీ సందర్భోచితమే. గురుదేవులు తమ ఆత్మీయ బంధాలతో, గాయత్రీ సాధన అనే పవిత్ర సూత్రంతో అందరినీ ఒక కుటుంబంగా అల్లారు. మనందరి జీవితాలలో గాయత్రీ సాధన ఉంది కాబట్టే ఇంతటి విశాలమైన గాయత్రీ పరివారం ఉన్నది. ఈ పవిత్ర సాధనా సూత్రాన్ని ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను తెగనివ్వకూడదు. మనం దారి తప్పకూడదు, పక్కవారిని తప్పనివ్వకూడదు. గాయత్రీ సాధన చేస్తూ, గాయత్రీ మంత్ర జపంతో పాటు తత్త్వదర్శనాన్ని కూడా ప్రచారం చేయాలి. గాయత్రీ సాధకులకుండే ఒకే గుర్తింపు - బ్రాహ్మణ మనస్సు, ఋషి కర్మ, మనందరం వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ మహా గురువు శ్రీరామశర్మ ఆచార్యుల శిష్యులమని మరువకూడదు. అజ్ఞానం చెల్లదు. మరే ఇతర తృణ సాధనల పేరుతో అటూ ఇటూ తిరగకూడదు.

మనందరం గాయత్రీమాత బిడ్డలం, ఆ మాత మనందరికీ తల్లి. తన సృజనాత్మక శక్తులతో మనందరినీ పోషించే తల్లి, తన సంహారక శక్తులతో అందరి కష్టాలను నాశనం చేయగలదు. 'కుపుత్రో జాయతే క్వచిదపి కుమాతా న భవతి' అంటే పిల్లలు చెడ్డవాళ్ళైనా, తల్లి ఎప్పటికీ చెడ్డది కాదు అన్న సూక్తి ఆదికాలం నుండి నేటికీ సత్యమే. ఆ ఆదిశక్తి సాధన కోసం సంకల్పించే మహాపర్వమే గాయత్రీ జయంతి.

- అఖండజ్యోతి, జూన్ 2014
అనువాదం: శ్రీ ఎం.వి.ప్రసాద్

పడినప్పుడు లేచి మరల ప్రయత్నం చేస్తే సాధించలేనిది ఏమీ ఉండదు

స్మార్తిదాయక గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు - 3

శ్రీమతి కొచ్చెర్లకోట నాగమణి, ఫోన్: 9299998579

శ్రీమతి కొచ్చెర్ల నాగమణిగారు 1952 లో అమలాపురంలో జన్మించారు. ప్రి యూనివర్సిటీ కోర్సు వరకు అమలా పురంలోనే విద్యనభ్యసించారు. తదుపరి 1972లో శ్రీరామరాజు గారితో వివాహం జరిగింది. వరుసకు ఈమెకు వినతండ్రి గారు అమలాపురం

నివాసియైన శ్రీ శ్యామలరావుగారి ద్వారా గాయత్రీ ఉపాసన నేర్చుకొనుటతో తన ఆధ్యాత్మిక జీవనాన్ని ప్రారంభించారు. అటుపిమ్మట శ్యామలరావుగారి ద్వారా పూజ్యులు శ్రీ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారిగారి పరిచయంతో ఆమె నిత్యజీవన విధానంలో గాయత్రీ ఉపాసన పెనవేసుకున్నాయి. గాయత్రీ లేనిదే, ఆమె లేదు అనే నేటి స్థితికి చేరింది.

శ్రీ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారు వారి కాలేజి సెలవు దినాలలో అమలాపురానికి క్రమం తప్పక విచ్చేసేవారు. శ్రీరామకృష్ణగారు ఒక పర్యాయం 21 రోజులు శ్రీరామానందస్వామి వారి గీతాశ్రమంలో ఆధ్యాత్మిక తరగతులు నిర్వహించి, సూర్య విజ్ఞానాన్ని, అశ్వమేధ వనరుల సేకరణ, వాని వినియోగం మున్నగువానిపై శిక్షణనిచ్చుట జరిగింది. తదుపరి మాష్టారి సారథ్యంలో, మార్గదర్శనంలో సత్రయోగ సాధన నేర్చుకొని, వారి ఆదేశానుసారం శ్రీమతి నాగమణిగారు స్వంతంగా 19 ప్రదేశాల్లో సత్రయాగాన్ని నిర్వహించారు. ఈ యాగాల ద్వారా ఆయా ప్రాంతాలలో సజీవంగానున్న అనేకానేక ఆధ్యాత్మిక సంస్థలను గాయత్రీ వేదికపైకి చేర్చి, మార్గాలు వేరైనా లక్ష్య మొక్కటేనని, చాటిచెప్పి, జీవితంలో ఉన్నతస్థాయికి చేరుకొని అత్యుత్తమ లక్ష్యాలను అందిపుచ్చుకోవాలన్నచో సద్బుద్ధి, సశ్రీలత, సదాచారము మూలమని తెలియజెప్పుచూ, వీనిని ప్రసాదించేది గాయత్రీ సాధనయేనని విపులీకరించి, అన్ని సంస్థల మధ్య పరస్పర అవగాహనను, సహకారాన్ని పెంపొందించుటకై విశేష కృషి సల్పిన మానవతావాది, మృదుభాషి, శాంతమూర్తి శ్రీమతి నాగమణిగారు. ఆమె తన ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శిపై అచంచల విశ్వాసముంచి, సర్వ సమర్పణ

భావంతో, మరొకరి సహకారానికై ఎదురుచూడక ఒంటరిగా ఈ సత్రయాగాలను నిర్వహించారు.

2001 తిరుపతి అశ్వమేధ సమయంలో 50 దినాలు, పూజ్యగురుదేవుల జన్మశతాబ్దివేళ 2011లో హరిద్వార్ లో 75 రోజులు, బెంగుళూరు అశ్వమేధ యాగానికై 10 రోజుల సమయదానాన్ని ఇచ్చి, తన గురువు పట్ల తనకుగల అచంచల విశ్వాసాన్ని, కృతజ్ఞతను చాటుకున్నారు. పూజ్యగురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ సాహిత్యాన్ని, శ్రీరామానంద స్వామివారి మార్గదర్శనం ద్వారా అమలాపురం మండలంలో తనవంతు అంశదానంతో సమయదానాన్ని జోడించి దాదాపు గత 2 సంవత్సరాల కాలంలో 2.5 నుండి 3 లక్షల రూపాయల విలువగల సాహిత్యాన్ని వితరణ చేయుట జరిగింది.

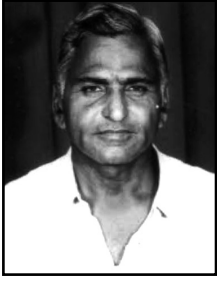
పై విధంగా శ్రీమతి నాగమణిగారు ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించి, తనకు దీటుగా నిలబడి గాయత్రీ పరివార్ కార్యకలాపాలను, తనతో సమానంగా నిర్వహించగలిగే సామర్థ్యాన్ని కల్పించి అమలాపురం, యలమంచిలి, కార్డేనికోన మున్నగు గ్రామాలలో దాదాపుగా 30 మంది కార్యకర్తలను తయారుచేయుట ఆమె లోని కార్యదక్షతకు, దృఢ సంకల్పానికి, సమర్పణకు సజీవ ఉదాహరణలుగా నిలుస్తుంది.

1994 నుండి పూర్తిగా గాయత్రీ పరివార్ కార్యక్రమాలలో లీనమై సంపూర్ణ సమయాన్ని ఇస్తూ, 2008లో వానప్రస్థ దీక్షను తీసికొన్నారు. పూజ్య వందనీయ మాతాజీ అందించిన గీతాలను స్వయంగా పాడగల స్థాయికి ఎదిగారు. పూజ్య గురుదేవుల విరచితమైన “జీవన దేవతా సాధన ఆరాధన” గ్రంథాన్ని తన జీవన సాధనగా మలచుకొని తదనుగుణంగా తన జీవితాన్ని కొనసాగించుటలో నిరంతర సాధనను చేయుచున్న విదుషీమణి.

తన ఆధ్యాత్మిక జీవన ఎదుగుదలకు, సాధించిన ప్రగతికి, తన భౌతిక జీవన సాఫల్యాలకు శ్రీ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారే కారణమని పరిపూర్ణ విశ్వాసం కలిగి ఇప్పటికి వారి మార్గనిర్దేశానుసారం తన వంతు కర్తవ్యాన్ని పూర్తిచేస్తూ, తన భావి జన్మకు కావలసిన ఆధ్యాత్మిక బీజాలను నాటుకొంటూ ప్రగతి మార్గంలో పయనిస్తూ “మణి”గా ప్రకాశించుచున్న నాగమణి గారికి అభినందన మందారమాల.

అలుపెరుగక ప్రయత్నం చేసినవారే పైకి లేస్తారు, విజయం సాధిస్తారు

కన్నెగంటి చూడామణి, నారాకోడూరు

1938వ సంవత్సరం, తెనాలి తాలుకా నేలపాడు గ్రామంలో జన్మించారు. ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి. వరకు తెనాలి తాలుకా హైస్కూల్లో చదివారు. కొంతకాలం కలాలు తయారు చేసేడి కంపెనీలో పనిచేశారు. 1955లో శ్రీ భ్రమరాంబ గారితో వివాహానంతరం, పశువైద్యంలో

శిక్షణ తీసుకొని డిప్లొమా పొంది పశువైద్యం ప్రాక్టీస్ చేశారు. దీనితోపాటు హోమియో వైద్యంలో ప్రవేశించారు. వీటన్నింటితోపాటు బ్రాంచి పోస్టర్ మాస్టర్ ఉద్యోగాన్ని నిర్వహించారు. 25 సం॥ల పాటు నేలపాడులో పోస్టు మాస్టర్ ఉద్యోగాన్ని నిర్వహిస్తూ కుటుంబ వారసత్వంగా వచ్చిన వ్యవసాయాన్ని కూడా చేసేవారు. 1984 ప్రాంతంలో నారాకోడూరు (గుంటూరు తాలుకా) గ్రామానికి నివాసాన్ని మార్చారు. ఈ క్రమంలో ఒక ఆధ్యాత్మిక గురువు ద్వారా మంత్ర దీక్ష పొందారు. క్రమక్రమంగా ఆధ్యాత్మిక మార్గం వైపు తన దృష్టిని సారించారు. అప్పుడు 1992 దశకంలో గుంటూరు పట్టణం నుండి వచ్చి శ్రీ తుమ్మూరి శివరామ కృష్ణారెడ్డిగారు నారాకోడూరు గ్రామ పంచాయతీ పరిధిలో పలు యజ్ఞాలు నిర్వహిస్తూ ఉండుట వీరిని ఆకర్షించింది. వీనిలో శ్రీ చూడామణిగారు మరియు శ్రీమతి మొవ్వా పద్మావతిగారు ఉత్సాహంగా పాల్గొంటూ ఉండేవారు. క్రమక్రమంగా శ్రీ తుమ్మూరి శివరామకృష్ణారెడ్డి గారికి నారాకోడూరు గ్రామంతో అనుబంధం బలపడగా ఇచ్చటే శ్రీమతి పద్మగారి సూచన మేరకు ఒక ఎకరా 20 సెంట్ల భూమిని భక్తుల అంశదానంతో (మామిడి తోటను) ఖరీదుచేసి గాయత్రీశక్తి పీఠ నిర్మాణానికి శ్రీకారం చుట్టుట జరిగింది.

క్రమక్రమంగా గాయత్రీ శక్తిపీఠంతో అనుబంధం పెంచు కుంటూ శ్రీ చూడామణిగారు దాని రోజువారి కార్యక్రమాలలో పాల్గొనే సమయాన్ని పెంచుకుంటూ వచ్చారు. మొదట్లో ప్రతిగురువారం గాయత్రీ యజ్ఞం చేసేవారు. పూరిచావడి నిర్మాణంతో కట్టడాలు, నివాసం మొదలయ్యాయి. తదుపరి కొన్ని దినాలపాటు ప్రాథమిక పాఠశాలను శక్తిపీఠ ప్రాంగణంలో నడుపుట ద్వారా పరివార సభ్యుల సంఖ్యను పెంచుటకు తోడ్పడింది. అటుపిమ్మట శాశ్వత భవంతుల

నిర్మాణము, యజ్ఞశాల నిర్మాణం, దాతల సహాయంతో చేపట్టారు. దీనితో గాయత్రీ యజ్ఞము నిత్యం చేయుట ప్రారంభమైంది. ఆ సమయానికి శ్రీ చూడామణిగారు కూడా యజ్ఞం చేయుటలో ప్రావీణ్యం సంపాదించారు. అప్పటి నుండి గాయత్రీ శక్తిపీఠంతో బంధం బాగా బలపడింది. ఉదయం 7 గం॥ శక్తిపీఠానికి వచ్చి, సేవనందించి మధ్యాహ్నం 12 గం॥ భోజనానికి తిరిగి ఇంటికి వెళ్ళేవారు.

2008 నుండి సమయదానాన్ని పెంచి పగలంతా శక్తిపీఠంలో సేవలనందిస్తూ రాత్రికి ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళేవారు. గోశాలలో గోవుల ఆరోగ్య సంరక్షణకు తన అనుభవాన్ని జోడిస్తూ, గో సంపదను పెంచుటలో తనవంతు సహకారాన్ని అందిస్తూ వస్తున్నారు. దానితోపాటు ఖాళీ సమయాల్లో సాహిత్య విక్రయశాలలో సాహిత్య విక్రయానికి తన సేవలనందిస్తూ వస్తున్నారు. అట్లే శక్తిపీఠ ప్రాంగణాన్ని శుభ్రపరుస్తూ, వస్తువులను వాని వాని స్థానాలలో సర్దుట చేస్తూ, తన ప్రక్కనున్న వారికి స్ఫూర్తినిందిస్తూ ఉంటారు. క్షణం కూడా సమయాన్ని వృథా పరచరు. తనతో సహకరించే వారికి ప్రేరణనిస్తూ వారికి మార్గదర్శనం చేస్తూ శక్తిపీఠాన్ని సమర్థవంతంగా నిర్వహించుటలో తనదైన శైలిలో పాటుపడుతూ తన ఉనికిని చాటుతూ ఉంటారు. ఇంతటి ముదిమి వయస్సులో కూడా.

అనేకానేక మంది కార్యకర్తలు నారాకోడూరు వచ్చిపోయారు కాని, ఈ భీష్మ పితామహుడు తాను నమ్మిన శక్తిపీఠాన్ని ఎన్ని అడ్డంకులు అవమానాలు ఎదురైనా ఎన్నడూ వీడలేదు. పైపెచ్చు పూజ్య గురుదేవుల ఆశ్వాసన “విధి నిర్వహణలో గాయత్రీ పరివార్ కార్యక్రమాలు నిర్వహించుటలో ఎదురయ్యే దూషణలను, ఆశీస్సులుగా మార్చేదను” అనే దానిపై పరిపూర్ణ విశ్వాసముంచి, అడుగు ముందుకు వేస్తూ వచ్చారేగాని, ఎన్నడూ వెన్ను చూపి ఎరుగని వజ్ర సంకల్పుడు, ధీమంతుడు.

రెండు ఆర్చీల నిర్మాణానికి తనవంతు ధన సహాయాన్ని అందించి పూర్తిచేశారు. సప్తఋషుల సిమెంటు విగ్రహాల తయారీలో అంశదానాన్ని అందించి విగ్రహాల నిర్మాణం పూర్తి చేశారు. గాయత్రీ పీఠం యొక్క ప్రహారి నిర్మాణంలో అత్యంత సమయదానాన్ని అందించారు.

నారాకోడూరు శక్తిపీఠం ప్రారంభదశ నుండి నేటి వరకు, శక్తిపీఠ ఆరోహణక్రమంలో తాను ఒక భాగమై తన ఆధ్యాత్మిక ఆరోహణను శక్తిపీఠంతో అనుసంధానం గావించుకొన్న

పోటిలో జాలి, దయ వంటి భావనలకు తావు లేదు

ఆదర్శమూర్తి, ఆదర్శ సేవా పరాయణుడు “మన కన్నెగంటి చూడామణి” సార్థక నామధేయుడు. జన్మను చరితార్థం చేసికొన్న శక్తిపీఠ గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులలో భీష్మ పితామహుడు.

శ్రీమతి యడ్లపల్లి విమలమ్మ, ఫోన్: 9959121272

శ్రీమతి యడ్లపల్లి విమలమ్మగారు 1956లో ప్రకాశం జిల్లా పోతవరం గ్రామంలో జన్మించారు. 1977వ సంవత్సరంలో శ్రీ యడ్లపల్లి శ్రీరామ మూర్తిగారితో వివాహం అయ్యింది. భర్త తెలుగు భాషా ఉపన్యాసకులుగా కళాశాలలో పనిచేసే వారు. శ్రీమతి

విమలమ్మ గారు తరచు మానసిక అశాంతికి, ఒత్తిడికి గురి అవుతుండేవారు. దీనితో కుటుంబములోని వాతావరణం తరచు అశాంతికి దారితీస్తూ ఉండేది. దీనిని గమనించిన ఆమె మేనమామ శ్రీ ప్రసాద్ గారి సూచనల మేరకు, ఆమె తన దృష్టిని భగవాన్ శ్రీ షిర్డీసాయి భక్తుడు, ఒంగోలు నివాసియైన శ్రీ భరద్వాజ మాష్టారి బోధనలు ప్రసంగాల వైపు మరల్చింది. శ్రీ భరద్వాజ మాష్టారి బోధనలకు, ఆధ్యాత్మిక ప్రసంగాలకు ప్రభావితురాలై శ్రీమతి విమలమ్మగారు శ్రీ గురుచరిత్ర పారాయణ మొదలుపెట్టి, నిత్యము షిర్డీ సాయిబాబా మందిరాన్ని దర్శించేవారు. ఈవిధంగా ఆమె ఆధ్యాత్మిక జీవనప్రస్థానం ప్రారంభమైంది. తొలినాళ్ళలో కుటుంబ ఆర్థిక పరిస్థితులు, అస్థిరతలు ఆమెను కలవరానికి గురిచేశాయి. ఈ గడ్డు పరిస్థితులనధిగమించుటకై తన దృష్టిని మరింతగా మహాభారతంలోని కుంతీదేవి, శ్రీకృష్ణునిపై నిలిపిన రీతిలో శ్రీమతి విమలమ్మగారు షిర్డీసాయిపై కేంద్రీకరించి, సుఖశాంతులను అనుభవింపసాగింది.

క్రమక్రమేపి ఆమెకు ఒంగోలులోనున్న గాయత్రీమాత ఆరాధకులు మరియు శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి అనుచరులైన శ్రీమతి సీతామహాలక్ష్మి, లక్ష్మీరాజగోపాల్ మరియు రాజ్యలక్ష్మి గార్లతో పరిచయం పెరిగి, శ్రీ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి గాయత్రీ బోధనలకు మరింత ప్రభావితురాలు కాసాగింది. శ్రీ సీతా మహాలక్ష్మిగారు వృత్తిరీత్యా హిందీ టీచర్ అగుటచే, హిందీ అఖండజ్యోతిమాస పత్రికలోని అంశాలను తెలుగులో చెప్పించుకొంటూ పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య గురుదేవుల రచనల పట్ల మక్కువను పెంచుకొన్నారు.

అటు తర్వాత నాగులుప్పలపాడు గ్రామంలో 108 రోజుల పాటు నిత్య గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని ఏకధాటిగా నిర్వహించుటలో ప్రముఖ పాత్రను పోషించి దాని సంపూర్ణ సఫలతకు తనవంతు కర్తవ్యాన్ని అత్యంత శ్రద్ధాసక్తులతో నిర్వహించిన వజ్ర సంకల్పురాలు. అటు తర్వాత చుట్టుప్రక్కల అనేక గ్రామాలలో గాయత్రీ సాహిత్యాన్ని విస్తృతంగా పంచుటలో ప్రముఖ పాత్రను పోషించారు.

శ్రీమతి విమలమ్మగారు నిస్వార్థంగా, నిర్విరామంగా చేయుచున్న కృషిని చూచి శ్రీ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారు అన్న మాటలను ఆమె చెమర్చిన కన్నులతో గుర్తుచేసుకొన్నారు.

“ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి మార్గంలో అలనాటి సతీసక్కుభాయిలా శ్రీమతి విమలమ్మకూడా తన నిత్య జీవితంలో అనేక ప్రతి బంధకాలను ఎదుర్కొంటుంది” అన్న శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి మాటలు అక్షరసత్యంగా ఆమె జీవితంలో అనుభవానికి వచ్చాయి. అనేకమార్లు శ్రీమతి విమలమ్మగారు తన ఆధ్యాత్మిక గురువైన శ్రీ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారిపై అవంచల విస్వాసముంచి, అత్యంత సమర్పణాభావంతో, మాష్టారి ఆధ్యాత్మిక ప్రణాళికను ముందుకు తీసికొని వెళ్ళుటకై అలుపెరుగని పోరాటాన్ని నేటికి కూడా కొనసాగించుచున్న వజ్ర సంకల్పురాలు, దృఢదీక్షా పరులు.

తన 60వ పడిలో కూడా తనకు చేతనైన రీతిలో తన చుట్టూరా ఉన్న తోటివారికి పూజ్యగురుదేవుల సాహిత్యాన్ని పంచుతూ, విక్రయిస్తూ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానగంగ వ్యాప్తికై నిర్విరామంగాపాటు పడుచున్న నిత్య కృషీవలురాలు. తనతో పాటుగా, తన కుటుంబ పరివారమంతా ఆధ్యాత్మిక బాటలో నడవాలనే ప్రగాఢవాంఛ నెరవేరుటకై నిత్యము గాయత్రీ జపముతోపాటు గాయత్రీ మంత్రలేఖనాన్ని వ్రాస్తూ తద్వారా లభిస్తున్న సూక్ష్మశక్తితో తన గురుదేవుల ఆశీస్సుల రక్షణా కవచాన్ని తన కుటుంబానికి అండగా నిలిపి కుటుంబ సమున్నతిని ప్రగతిని సాధించుచున్న ధీమంతురాలు.

ఎన్ని అవాంతరాలు ఎదురైన కుటుంబము పట్ల తనకుగల బాధ్యతల నెరవేరుస్తూ, తన గురుదేవుల పనులకై ఇంటింటికి, గ్రామగ్రామానికి తిరుగుతూ యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రిక ద్వారా పూజ్యగురుదేవుల జ్ఞానగంగను వ్యాప్తి గావించుచున్న అలుపెరుగని దృఢ చిత్తురాలు ఈమె.

ఆత్మవిశ్వాసం కలవారే అందరికన్నా ఆస్తిపరులు

రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

గుంటూరు జిల్లాలో

కుందూరువారిపాలెం: గాయత్రీ జయంతి పర్వదినాన్ని పురస్కరించుకొని 54 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞము, గుంటూరుజిల్లా కుందూరువారి పాలెం పొలిమేరలో నిర్మాణములోనున్న సాందీవుని ఆశ్రమంలో నిర్వహించబడింది. ఈ యజ్ఞములో నరసరావుపేట చుట్టు ప్రక్కలనున్న దాదాపు 90 గ్రామాల నుండి దాదాపుగా 4000 మంది పాల్గొన్నారు.

కార్యక్రమం మొదటగా నాదెళ్ళ గాయత్రీ పరివార్ మహిళా బృందం భక్తిగీతాల ఆలాపనతో ప్రారంభమైంది. తదుపరి శ్రీ పేరిశాస్త్రి, శ్రీ కోటేశ్వరరావు మాష్టారు, శ్రీ జి. మల్లిఖార్జునరావు, శ్రీ సైదుల్లా, శ్రీ శ్రీనివాసరావు మాష్టారు, శ్రీ శ్రీనివాసరెడ్డి మాష్టారు మున్నగు వారంతా వారి సందేశాలను అందించారు. మందిర నిర్మాణాలకై ఔత్సాహికులు చందాలను ప్రకటించారు. తదుపరి భోజన ప్రసాద వితరణ జరిగింది.

నారాకోడూరు: గుంటూరు జిల్లా నారాకోడూరులోని గాయత్రీ శక్తిపీఠమునందు నవకుండీ గాయత్రీ యజ్ఞము, గాయత్రీ జయంతి సందర్భంగా నిర్వహించారు. దాదాపు 250 మంది పాల్గొన్నారు. గుంటూరు, తెనాలి పట్టణాల నుండి అనేకమంది గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు దీనిలో పాలుపంచుకుని, తీర్థప్రసాదాలు స్వీకరించారు.

హైదరాబాదులో

గాయత్రీ జ్ఞానమందిర్, పాతబోయినపల్లి: 29 మే, 2014న గాయత్రీ జ్ఞానమందిర్, స్వర్ణధామనగర్, పాతబోయినపల్లి, సికింద్రాబాదులో శ్రీ రాఘవేంద్రరావు దంపతుల 50వ వివాహ దిన సంస్కారము నిర్వహింపబడింది. వీరితోపాటు ఇదే మాసములో వివాహదినాలను కలిగి ఉన్న పదిజంటల, వివాహదిన సంస్కారములు కూడా సామూహికంగా జరిగిన ప్రక్రియ కన్నుల పండువగా జరిగింది. స్థాపించిన సంవత్సర కాలంలోనే స్వర్ణధామనగర్ వాసుల మనస్సులను చూరగొని, వారి నిత్య జీవితంలో ఒక భాగంగా మారిపోవుట అత్యంత ముదావహం. పాల్గొన్న వారిలో ముఖ్యంగా నారీమణుల సంఖ్య 70 నుండి 80 శాతం ఉండుట, నారీ జాగరణకు శుభసూచకంగా పరిగణించవచ్చును. కాలనీలో ఉన్న

దేవాలయాలలో గాయత్రీ జ్ఞానమందిరము తన ప్రత్యేకతను చాటుతూ పూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య ప్రవేశపెట్టిన సంస్కారాల ద్వారా తన విశిష్టతను ప్రకటించు కొనుట మిగుల శ్లాఘనీయం.

ఆనాటి కార్యక్రమానికి గాయత్రీపరివార్ దక్షిణ భారత ప్రధాన సంచాలకులు శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావు దంపతులు, శ్రీహీరోసింగ్ హాజరైనారు. శ్రీ సుబ్బారావుగారు, కార్యక్రమానికి విచ్చేసిన వారిని ఉద్దేశించి, సంస్కారాల విశిష్టతల తెలియజేసి, సంస్కారాల ప్రాధాన్యతను వారికి వివరించుట జరిగింది. శ్రీ దుర్గామల్లిఖార్జునరావు దంపతులు ఆనాటి యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. తదుపరి ప్రసాద వితరణ జరిగింది.

2014 జూన్ 8వ తేది గాయత్రీ జయంతి మహా పర్వదినాన్ని పురస్కరించుకొని నవకుండీ గాయత్రీ యజ్ఞము నిర్వహించబడింది. గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు ముఖ్యంగా స్త్రీలు అధిక సంఖ్యలో యజ్ఞంలో పాల్గొన్నారు. తదుపరి ప్రసాద వితరణ జరిగింది.

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం, మూసాపేట: గాయత్రీ జయంతి మహాపర్వదినాన్ని పురస్కరించుకొని గాయత్రీ చేతనా కేంద్రంలో సప్తకుండీ గాయత్రీ యజ్ఞము నిర్వహించారు. జూన్ 7వతేది అఖండ జపం, 8వ తేది సప్తకుండీ యజ్ఞము, సాయంత్రం దీపయజ్ఞం చేశారు. వందమంది పాల్గొన్నారు. ప్రసాద వితరణతో కార్యక్రమాలు ముగిశాయి.

విజయవాడలో

విజయవాడ నగరంలోని లభ్యపేటలో ఉన్న గాయత్రీ పరివార్ బ్రుస్టు ఆధ్వర్యంలో గాయత్రీ జయంతిని పురస్కరించు కొని నవకుండీ గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. నూతన ప్రభుత్వ ప్రమాణ స్వీకార కార్యక్రమాల వలన ప్రజల రాకపోకలను కొంతమేర అంతరాయం ఏర్పడినప్పటికీ, పరివార్ సభ్యులు అవరోధాలను అధిగమించి అత్యంత ఉత్సాహంతో గాయత్రీ జయంతి వేడుకల్లో పాల్గొన్నారు. దాదాపు 350 మంది యజ్ఞంలో పాల్గొని తీర్థ ప్రసాదాలు స్వీకరించుట జరిగింది.

ఆత్మవిశ్వాసంతో అసాధ్యమైన పని సుసాధ్యమవుతుంది